

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 24ης Σεπτεμβρίου 2019*

«Κρατικές ενισχύσεις – Χημική βιομηχανία – Απόφαση κηρύσσουσα ενίσχυση ασύμβατη προς την εσωτερική αγορά – Έννοια της κρατικής ενισχύσεως – Κρατικοί πόροι – Πλεονέκτημα – Ανάκτηση – Οικονομική συνέχεια – Αρχή της χρηστής διοικήσεως – Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-121/15,

Fortischem a.s., με έδρα το Νονάκγ (Σλοβακία), εκπροσωπούμενη από τους C. Arhold, P. Hodál και M. Staroň, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την L. Armati και τον G. Conte,

καθής,

υποστηριζόμενης από την

AlzChem AG, με έδρα το Trostberg (Γερμανία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τους Π. Αλεξιάδη, solicitor, A. Borsos και Η. Γεωργιόπουλο, δικηγόρους, στη συνέχεια, από τους Π. Αλεξιάδη, A. Borsos και V. Dolka, δικηγόρους,

παρεμβαίνουσα,

με αντικείμενο προσφυγή βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση των άρθρων 1 και 3 έως 5 της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1826 της Επιτροπής, της 15ης Οκτωβρίου 2014, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33797 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2011/CP) την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Σλοβακία υπέρ της NCHZ (ΕΕ 2015, L 269, σ. 71),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους G. Berardis, πρόεδρο, Σ. Παπασάββα και Ο. Spineanu-Matei (εισηγήτρια), δικαστές,

γραμματέας: P. Cullen, διοικητικός υπάλληλος,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 10ης Απριλίου 2019,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

Απόφαση

I. Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η Novácké chemické závody, a.s. v konkurze (στο εξής: NCHZ) ήταν παραγωγός χημικών προϊόντων, η οποία ανήκε σε ιδιωτικά κεφάλαια και διέθετε τρία τμήματα. Η εταιρία αυτή εκμεταλλευόταν εργοστάσιο χημικών προϊόντων εγκατεστημένο στην περιοχή του Trenčín (Σλοβακία). Είχε ως βασική δραστηριότητα την παραγωγή ανθρακασβεστίου και βιομηχανικών αερίων, πολυβινυλοχλωριδίου και υποπροϊόντων του, καθώς και ενός αυξανόμενου μεριδίου προϊόντων βαριάς χημικής βιομηχανίας και χημικών προϊόντων ελαφράς χημικής βιομηχανίας και μικρής ποσοτικώς παραγωγής.
- 2 Στις 8 Οκτωβρίου 2009 η NCHZ, που ανήκε τότε στην Disor Holdings Ltd, κατόπιν υποβολής δήλωσης περί αδυναμίας συνέχισης των δραστηριοτήτων της και περί αναστολής πληρωμών, υπήχθη σε διαδικασία πτώχευσης.
- 3 Στις 5 Νοεμβρίου 2009 η Σλοβακική Δημοκρατία εξέδωσε τον zákon č. 493/2009 Z.z. o niektorých opatreniach týkajúcich sa strategických spoločností a o zmene a doplnení niektorých zákonov (νόμο 493/2009 περί ορισμένων μέτρων σχετικά με τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας και την τροποποίηση ορισμένων άλλων νόμων, στο εξής: νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας). Ο νόμος αυτός, ο οποίος τέθηκε σε ισχύ την 1η Δεκεμβρίου 2009, παρείχε στο κράτος δικαίωμα προτίμησης στην εξαγορά εταιριών στρατηγικής σημασίας που είχαν υπαχθεί σε πτωχευτική διαδικασία και απαιτούσε τον ορισμό συνδίκου πτώχευσης για να διασφαλιστεί η συνέχιση της λειτουργίας της εταιρίας στρατηγικής σημασίας κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας. Στις 2 Δεκεμβρίου 2009 η NCHZ χαρακτηρίστηκε από τις σλοβακικές αρχές ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας» κατά την έννοια του εν λόγω νόμου και της αναγνωρίστηκε το καθεστώς αυτό μέχρι τη λήξη της ισχύος του νόμου στις 31 Δεκεμβρίου 2010 (στο εξής: πρώτη περίοδος πτώχευσης). Η NCHZ ήταν η μόνη εταιρία στην οποία εφαρμόστηκε ο ως άνω νόμος, ο οποίος επέβαλλε στον σύνδικο πτώχευσης να συνεχίσει τη λειτουργία της εταιρίας και να αποτρέψει αδικαιολόγητες ομαδικές απολύσεις.
- 4 Στις 28 Δεκεμβρίου 2009 συστάθηκε η «αρμόδια επιτροπή» κατά την έννοια του άρθρου 82 του zákon č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (νόμο 7/2005 σχετικά με την πτώχευση και την αναδιάρθρωση και με την τροποποίηση ορισμένων άλλων νόμων, στο εξής: νόμος περί πτωχεύσεως) (στο εξής: αρμόδια επιτροπή). Η εν λόγω επιτροπή αποτελείτο, σύμφωνα με τον εν λόγω νόμο, από την συνέλευση των πιστωτών, η οποία αντιπροσώπευε τους εγχειρόγραφους πιστωτές που είχαν μη εξασφαλισμένες απαιτήσεις έναντι της πτωχεύσασας εταιρίας κατά την ημερομηνία ενάρξεως της πτωχευτικής διαδικασίας και είχαν αναγγείλει τις απαιτήσεις τους ως «προ της πτωχεύσεως απαιτήσεις» (στο εξής: συνέλευση των πιστωτών), από τους προνομιούχους πιστωτές, δηλαδή τους πιστωτές των οποίων οι απαιτήσεις καλύπτονταν από ορισμένες εγγυήσεις, και από το súd v Trenčíne (πρωτοδικείο του Trenčín, Σλοβακία).
- 5 Στις 29 Δεκεμβρίου 2009 ο πρώτος σύνδικος αντικαταστάθηκε για προσωπικούς λόγους από νέο (στο εξής: σύνδικος).
- 6 Στις 17 Ιουνίου 2010 το súd v Trenčíne (πρωτοδικείο του Trenčín) διέταξε τον σύνδικο να πωλήσει την NCHZ ως επιχείρηση σε λειτουργία με βάση τα στάδια της διαδικασίας που είχε επεξεργαστεί. Μετά την ανακοίνωση πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών στις 12 Αυγούστου 2010 (στο εξής: πρόσκληση προς υποβολή προσφορών του 2010), η αρμόδια επιτροπή απέρριψε τη μόνη υποβληθείσα προσφορά στις 24 Νοεμβρίου 2010. Στις 3 Δεκεμβρίου 2010 το súd v Trenčíne (πρωτοδικείο του Trenčín) διέταξε τον σύνδικο να συντάξει λεπτομερή ανάλυση της οικονομικής κατάστασης της NCHZ. Σε συνάρτηση με τα αποτελέσματα της αναλύσεως αυτής, ο σύνδικος έπρεπε είτε να αποδεχθεί είτε να απορρίψει τη μόνη υποβληθείσα προσφορά. Η ανάλυση συντάχθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2010 και ο σύνδικος ανακοίνωσε ότι η προσφορά θα απορριφθεί.

- 7 Μετά τις 31 Δεκεμβρίου 2010 η NCHZ υπήχθη στον νόμο περί πτωχεύσεως (στο εξής: δεύτερη περίοδος της πτώχευσης). Στην κοινή συνάντηση της 26ης Ιανουαρίου 2011 μεταξύ των πιστωτών της συνέλευσης των πιστωτών και των προνομιούχων πιστωτών, ο σύνδικος τους ενημέρωσε ότι οι δαπάνες λειτουργίας που προέκυπταν από τις δραστηριότητες της NCHZ ήταν υψηλότερες από τα έσοδα εκμεταλλεύσεώς της. Επιπλέον, κοινοποίησε σε αυτούς την οικονομική ανάλυσή του της 23ης Δεκεμβρίου 2010, η οποία συμπληρώθηκε με παρουσίαση της διαχείρισης. Οι ανωτέρω πιστωτές αποφάσισαν τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ (στο εξής: απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2011). Δεδομένου ότι η απόφαση αυτή εγκρίθηκε με απόφαση του súd v Trenčine (πρωτοδικείου του Trenčín) στις 17 Φεβρουαρίου 2011, ο σύνδικος συνέχισε τη λειτουργία της εταιρίας.
- 8 Στις 7 Ιουνίου 2011 το súd v Trenčine (πρωτοδικείο του Trenčín) εξέδωσε εκτελεστή διάταξη, ζητώντας από τον σύνδικο να προβεί σε πώληση της NCHZ σύμφωνα με τη διαδικασία της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών που είχε οργανωθεί από το εν λόγω δικαστήριο (στο εξής: διαδικασία της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011). Μετά την ανακοίνωση της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών στις 12 Ιουλίου 2011 (στο εξής: πρόσκληση προς υποβολή προσφορών του 2011), υποβλήθηκαν δύο προσφορές στις 29 Νοεμβρίου 2011.
- 9 Στις 13 Οκτωβρίου 2011 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έλαβε καταγγελία από την AlzChem AG, σχετικά με παράνομη ενίσχυση χορηγηθείσα από τη Σλοβακική Δημοκρατία στην NCHZ. Η AlzChem είναι εταιρία εδρεύουσα στη Γερμανία, η οποία ασκεί τη δραστηριότητά της σε διάφορες αγορές προϊόντων της ελαφράς χημικής βιομηχανίας σε ορισμένα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μεταξύ των οποίων η Σλοβακική Δημοκρατία. Η εν λόγω καταγγελία συμπληρώθηκε στις 14 Ιουνίου 2012.
- 10 Στις 17 Οκτωβρίου 2011 η Επιτροπή διαβίβασε στις σλοβακικές αρχές την καταγγελία που είχε λάβει, συνοδευόμενη από αίτημα παροχής πληροφοριών. Στις 22 Μαρτίου και στις 21 Ιουνίου 2012 η Επιτροπή τούς ζήτησε περαιτέρω πληροφορίες. Οι σλοβακικές αρχές ανταποκρίθηκαν σε όλα αυτά τα αιτήματα.
- 11 Στις 7 Δεκεμβρίου 2011 ο σύνδικος ενημέρωσε το súd v Trenčine (πρωτοδικείο του Trenčín) σχετικά με τα αποτελέσματα της διαδικασίας της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011 και σχετικά με την ψήφο των πιστωτών στο πλαίσιο της αρμόδιας επιτροπής. Στις 14 Δεκεμβρίου 2011 το súd v Trenčine (πρωτοδικείο του Trenčín) ζήτησε από τον σύνδικο να αξιολογήσει μια επιπλέον προσφορά. Στις 15 Δεκεμβρίου 2011 ο σύνδικος εκπόνησε ανάλυση σύμφωνα με την οποία η εν λόγω προσφορά κάλυπτε μέρος μόνον των στοιχείων ενεργητικού της NCHZ και, ως εκ τούτου, δεν εξυπηρετούσε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα συμφέροντα των πιστωτών. Στις 29 Δεκεμβρίου 2011 το súd v Trenčine (πρωτοδικείο του Trenčín) εξέδωσε εκτελεστή διάταξη, ζητώντας από τον σύνδικο να συνάψει τη σχετική δικαιοπραξία με τη Via Chem Slovakia a.s. Μετά τη σύναψη της συμβάσεως πώλησεως μεταξύ της εταιρίας αυτής και της NCHZ στις 16 Ιανουαρίου 2012, η πώληση εγκρίθηκε από την Protimonopolný úrad SR (τη σλοβακική αρχή ανταγωνισμού) στις 19 Ιουλίου 2012 και ολοκληρώθηκε στις 31 Ιουλίου 2012.
- 12 Την 1η Αυγούστου 2012 η Via Chem Slovakia πώλησε το τμήμα χημικών προϊόντων της NCHZ, με εξαίρεση τα ακίνητα (κτίρια και γήπεδα), στην προσφεύγουσα, Fortischem a.s., η οποία ασκεί τη δραστηριότητά της στον τομέα της παραγωγής χημικών προϊόντων. Η προσφεύγουσα ανήκει στην Energochemica SE και, όπως αναφέρθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σε απάντηση σε ερώτηση του τελευταίου, είχε συσταθεί τον Μάιο του 2012. Τα αναγκαία για την παραγωγή χημικών προϊόντων ακίνητα τέθηκαν στη διάθεση της προσφεύγουσας βάσει συμβάσεως μισθώσεως.
- 13 Στις 24 Ιανουαρίου 2013 πραγματοποιήθηκε συνάντηση μεταξύ της Επιτροπής και της AlzChem, κατόπιν αιτήματος της τελευταίας, η οποία παρέσχε συμπληρωματικές πληροφορίες με ηλεκτρονικά μηνύματα στις 8 και στις 22 Μαρτίου 2013.

- 14 Με έγγραφο της 2ας Ιουλίου 2013, η Επιτροπή κοινοποίησε στις σλοβακικές αρχές την απόφασή της να κινήσει επίσημη διαδικασία έρευνας, δυνάμει του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ (ΕΕ 2013, C 297, σ. 85), όσον αφορά, αφενός, την άδεια από το κράτος, βάσει του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, να συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ από τον Δεκέμβριο του 2009 μέχρι τον Δεκέμβριο του 2010 και, αφετέρου, την απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2011 να συνεχιστεί η λειτουργία της NCHZ μετά τη λήξη ισχύος του νόμου περί εταιριών στρατηγικής σημασίας. Επιπλέον, η Επιτροπή εξέφρασε αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον η πρόσκληση προς υποβολή προσφορών του 2011 με την οποία κατέστη δυνατή η πώληση της NCHZ ήταν άνευ όρων και δήλωσε ότι υπήρχαν σοβαρές ενδείξεις ότι η οικονομική συνέχεια μεταξύ της NCHZ και της νέας οντότητας δεν είχε διακοπεί.
- 15 Μετά την απόφαση της 2ας Ιουλίου 2013, περιήλθαν στην Επιτροπή έλαβε παρατηρήσεις από τις σλοβακικές αρχές, καθώς και από την AlzChem και έναν άλλον ενδιαφερόμενο. Οι παρατηρήσεις των εν λόγω τρίτων ενδιαφερομένων, μαζί με νέες ερωτήσεις, διαβιβάστηκαν στις σλοβακικές αρχές, οι οποίες απέστειλαν τις παρατηρήσεις τους στις 14 Ιανουαρίου 2014.
- 16 Στις 7 Οκτωβρίου 2013 και στις 17 Φεβρουαρίου 2014 πραγματοποιήθηκαν συναντήσεις μεταξύ των υπηρεσιών της Επιτροπής και των σλοβακικών αρχών, κατόπιν αιτήματος των τελευταίων. Στις 20 Μαρτίου 2014 η Επιτροπή απέστειλε σε έναν από τους ενδιαφερόμενους τρίτους συμπληρωματικό αίτημα παροχής διευκρινίσεων, στο οποίο αυτός απάντησε στις 6 Μαΐου 2014. Στις 2 Μαΐου 2014 η Επιτροπή έθεσε νέες ερωτήσεις στις σλοβακικές αρχές, στις οποίες αυτές απάντησαν στις 14 και στις 30 Μαΐου 2014.

II. Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 17 Στις 15 Οκτωβρίου 2014 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2015/1826, σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.33797 (2013/C) (πρώην 2013/NN) (πρώην 2011/CP) την οποία έθεσε σε εφαρμογή η Σλοβακία υπέρ της NCHZ (ΕΕ 2015, L 269, σ. 71, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 18 Η Επιτροπή έκρινε ότι η υπαγωγή της NCHZ στο καθεστώς των εταιριών στρατηγικής σημασίας (στο εξής: πρώτο μέτρο) συνιστούσε επιλεκτικό πλεονέκτημα υπέρ της εταιρίας αυτής, ήταν καταλογιστέα στο κράτος, συνεπαγόταν τη χρησιμοποίηση κρατικών πόρων και είχε νοθεύσει τον ανταγωνισμό σε μια αγορά ανοικτή στο εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Η Επιτροπή κατέληξε εξ αυτών στο συμπέρασμα ότι το ως άνω μέτρο συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και ότι η εν λόγω ενίσχυση ήταν παράνομη και ασύμβατη με την εσωτερική αγορά (αιτιολογικές σκέψεις 110 και 114 έως 124 της προσβαλλόμενης απόφασης). Η Επιτροπή, αφού εκτίμησε ότι το ποσό της κρατικής ενισχύσεως ανερχόταν σε 4 783 424,10 ευρώ, έκρινε ότι η ενίσχυση έπρεπε να επιστραφεί από την NCHZ και ότι η διαταγή ανακτήσεως έπρεπε να συμπεριλάβει και την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι αυτή συνδεόταν με την NCHZ στο πλαίσιο μιας οικονομικής συνέχειας (αιτιολογικές σκέψεις 101 και 174 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 19 Αντιθέτως, η Επιτροπή έκρινε ότι η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ βάσει της αποφάσεως των πιστωτών της 26ης Ιανουαρίου 2011 δεν συνιστούσε κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι δεν συνέτρεχαν τουλάχιστον δύο σωρευτικές προϋποθέσεις που απαιτούνται για την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως, δηλαδή η δυνατότητα καταλογισμού του επίμαχου μέτρου στο κράτος και η ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος (αιτιολογική σκέψη 113 της προσβαλλόμενης απόφασης).

20 Το διατακτικό της προσβαλλόμενης απόφασης ορίζει τα εξής:

«Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση ύψους 4 783 424,10 ευρώ που χορηγήθηκε στην NCHZ μέσω της ανάδειξής της σε στρατηγική εταιρία σύμφωνα με τον νόμο [περί εταιριών στρατηγικής σημασίας], με αποτέλεσμα την προστασία της από την κανονική εφαρμογή του πτωχευτικού νόμου, εφαρμόστηκε παράνομα από τη [Σλοβακική Δημοκρατία] κατά παράβαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, [ΣΛΕΕ] και είναι ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά.

[...]

Άρθρο 3

1. Η [Σλοβακική Δημοκρατία] ανακτά την αναφερόμενη στο άρθρο 1 ασυμβίβαστη ενίσχυση από τη δικαιούχο εταιρία NCHZ.
2. Λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της [προσφεύγουσας], η υποχρέωση επιστροφής της ενίσχυσης θα πρέπει επίσης να επεκταθεί στην [προσφεύγουσα].
3. Το προς ανάκτηση ποσό φέρει τόκους από την ημερομηνία που τέθηκε στη διάθεση της NCHZ έως ότου ανακτηθεί πλήρως.
4. Οι τόκοι υπολογίζονται με τη μέθοδο του ανατοκισμού σύμφωνα με το κεφάλαιο V του κανονισμού (ΕΚ) 794/2004 και του κανονισμού (ΕΚ) 271/2008 ο οποίος τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) 794/2004.

Άρθρο 4

1. Η ανάκτηση της ενίσχυσης του άρθρου 1 είναι άμεση και [ουσιαστική].
2. Η [Σλοβακική Δημοκρατία] διασφαλίζει την εφαρμογή της παρούσας απόφασης εντός τεσσάρων μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησής της.

Άρθρο 5

1. Εντός δύο μηνών από την κοινοποίηση της παρούσας απόφασης, η [Σλοβακική Δημοκρατία] διαβιβάζει τις ακόλουθες πληροφορίες στην Επιτροπή:
 - α) το συνολικό ποσό (κεφάλαιο και τόκοι ανάκτησης) που πρέπει να ανακτηθεί από τον δικαιούχο·
 - β) λεπτομερή περιγραφή των μέτρων που έχει ήδη λάβει και έχει προγραμματίσει να λάβει προς συμμόρφωση με την παρούσα απόφαση·
 - γ) έγγραφα που αποδεικνύουν ότι έχει δοθεί εντολή στον δικαιούχο να επιστρέψει την ενίσχυση.
2. Η [Σλοβακική Δημοκρατία] τηρεί ενήμερη την Επιτροπή σχετικά με την πρόοδο των εθνικών μέτρων που λαμβάνονται για την εφαρμογή της παρούσας απόφασης μέχρις ότου ολοκληρωθεί η ανάκτηση της ενίσχυσης που αναφέρεται στο άρθρο 1. Η [Σλοβακική Δημοκρατία] υποβάλλει άμεσα, κατόπιν απλού αιτήματος της Επιτροπής, στοιχεία σχετικά με τα μέτρα που έχουν ήδη ληφθεί και προγραμματιστεί για τη συμμόρφωση με την παρούσα απόφαση. Προσκομίζει επίσης αναλυτικά στοιχεία σχετικά με τα ποσά της ενίσχυσης και τους τόκους που έχουν ήδη ανακτηθεί από τους δικαιούχους.

Άρθρο 6

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στη [Σλοβακική Δημοκρατία].»

III. Διαδικασία

- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Μαρτίου 2015, η προσφεύγουσα άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 22 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 14 Ιουλίου 2015, η AlzChem ζήτησε να παρέμβει στην παρούσα διαδικασία υπέρ της Επιτροπής.
- 23 Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 6 Αυγούστου 2015, η προσφεύγουσα ζήτησε ορισμένα στοιχεία που περιλαμβάνονται στο δικόγραφο της προσφυγής και στα παραρτήματά του, καθώς και στο υπόμνημα απαντήσεως και σε ένα παράρτημα αυτού, να τύχουν εμπιστευτικής μεταχείρισης έναντι της AlzChem, αν της επιτραπεί να παρέμβει. Η Επιτροπή επισύναψε στο αίτημά της ένα μη εμπιστευτικό κείμενο των εν λόγω εγγράφων.
- 24 Με διάταξη του προέδρου του ενάτου τμήματος της 22ας Σεπτεμβρίου 2015 επετράπη στην AlzChem να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής. Τα συνταχθέντα από την προσφεύγουσα μη εμπιστευτικά κείμενα του δικογράφου της προσφυγής, του υπομνήματος απαντήσεως και των παραρτημάτων τους γνωστοποιήθηκαν στην παρεμβαίνουσα. Με έγγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Οκτωβρίου 2015, η παρεμβαίνουσα αμφισβήτησε τη βασιμότητα του αιτήματος εμπιστευτικής μεταχείρισεως.
- 25 Στις 8 Οκτωβρίου 2015 η παρούσα υπόθεση ανατέθηκε σε νέο εισηγητή δικαστή μέλος του ενάτου τμήματος. Με απόφαση του Προέδρου του Γενικού Δικαστηρίου της 3ης Οκτωβρίου 2016, η υπό κρίση υπόθεση ανατέθηκε και πάλι σε νέο εισηγητή δικαστή. Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 27, παράγραφος 5, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο έκτο τμήμα, στο οποίο και ανατέθηκε, κατά συνέπεια, η υπό κρίση υπόθεση.
- 26 Στις 6 Φεβρουαρίου 2017 το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) έθεσε γραπτές ερωτήσεις στην προσφεύγουσα σχετικά με το αίτημά της για εμπιστευτική μεταχείριση. Η προσφεύγουσα απάντησε στις ερωτήσεις αυτές εμπροθέσμως.
- 27 Με διάταξη της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, Fortischem κατά Επιτροπής (T-121/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:648), ο πρόεδρος του έκτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου δέχθηκε το αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισης για ορισμένες πληροφορίες που περιλαμβάνονταν στο δικόγραφο της προσφυγής καθώς και για ορισμένα στοιχεία που περιλαμβάνονταν σε διάφορα παραρτήματα του δικογράφου της προσφυγής και του υπομνήματος απαντήσεως και απέρριψε το αίτημα εμπιστευτικής μεταχείρισης κατά τα λοιπά. Επιφυλάχθηκε ως προς τα δικαστικά έξοδα. Στις 26 Οκτωβρίου 2017 γνωστοποιήθηκε στην παρεμβαίνουσα ένα συντεταγμένο από την προσφεύγουσα μη εμπιστευτικό κείμενο των εγγράφων που μνημονεύονται στα σημεία 1 και 2 του διατακτικού της διατάξεως της 13ης Σεπτεμβρίου 2017, Fortischem κατά Επιτροπής (T-121/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:648).
- 28 Στις 5 Ιανουαρίου 2018 η παρεμβαίνουσα κατέθεσε το υπόμνημα παρεμβάσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου.
- 29 Στις 5 και στις 7 Φεβρουαρίου 2018 η Επιτροπή και η προσφεύγουσα, αντιστοίχως, κατέθεσαν τις παρατηρήσεις τους επί του υπομνήματος παρεμβάσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου.

- 30 Κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, το Γενικό Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και, στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 89 του Κανονισμού Διαδικασίας, έθεσε στους διαδίκους, γραπτές ερωτήσεις και ζήτησε την προσκόμιση ενός εγγράφου. Οι διάδικοι απάντησαν εμπροθέσμως στις ερωτήσεις αυτές και προσκόμισαν το ζητηθέν έγγραφο.
- 31 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση της 10ης Απριλίου 2019.

IV. Αιτήματα των διαδίκων

- 32 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει τα άρθρα 1 και 3 έως 5 της προσβαλλόμενης απόφασης·
 - να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα της υπό κρίση προσφυγής.
- 33 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να απορρίψει την προσφυγή·
 - να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.
- 34 Η παρεμβαίνουσα ζητεί, κατ' ουσίαν, την απόρριψη της προσφυγής.

V. Σκεπτικό

- 35 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει έξι λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος λόγος αφορά παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρεώσεως της Επιτροπής να προβαίνει σε επιμελή και αμερόληπτη εξέταση, καθώς και από παράβαση της υποχρεώσεως συνεργασίας την οποία υπέχει. Ο τρίτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ όσον αφορά το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως προς την NCHZ. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, και του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [108 ΣΛΕΕ] (ΕΕ 1999, L 83, σ. 1), λόγω της επεκτάσεως της υποχρεώσεως ανακτήσεως της εικαζόμενης κρατικής ενισχύσεως στην προσφεύγουσα. Ο πέμπτος λόγος, ο οποίος προβάλλεται επικουρικός, αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, και του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, λόγω του μη περιορισμού της υποχρεώσεως ανακτήσεως της εικαζόμενης κρατικής ενισχύσεως προς την προσφεύγουσα στο 60% του ποσού της εν λόγω ενισχύσεως. Ο έκτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ όσον αφορά το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας.
- 36 Το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι είναι σκόπιμο να εξετάσει, διαδοχικά, τον τρίτο λόγο, τον πρώτο λόγο, ως προς τα δύο πρώτα σκέλη του, τον δεύτερο λόγο, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου, τον έκτο λόγο, τον τέταρτο λόγο και, τέλος, τον πέμπτο λόγο.

A. Επί του τρίτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ όσον αφορά το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως προς την NCHZ

- 37 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή πρέπει να εκθέτει με επάρκεια, σύμφωνα με τη νομολογία, τους λόγους για τους οποίους τα πραγματικά και νομικά στοιχεία που συνέλεξε αποδεικνύουν την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή πρέπει επίσης να εξηγεί τους λόγους για τους οποίους τα πραγματικά και νομικά επιχειρήματα που προβάλλει το ενδιαφερόμενο κράτος δεν ήταν επαρκή για την αμφισβήτηση της ύπαρξης της εν λόγω ενισχύσεως. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας σε πολλά σημεία. Πρώτον, η ως άνω απόφαση είναι πλημμελής όσον αφορά τα συμπεράσματα της Επιτροπής ότι ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας παρέσχε στην NCHZ ένα οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο η εταιρία αυτή δεν θα είχε στο πλαίσιο μιας συνήθους πτωχευτικής διαδικασίας. Κατά την προσφεύγουσα, μολονότι οι σλοβακικές αρχές είχαν γνωστοποιήσει εμπειριστατωμένα πραγματικά επιχειρήματα από τα οποία συναγόταν ότι οι δανειστές είχαν επιλέξει τη συνέχιση της δραστηριότητας της NCHZ, η Επιτροπή δεν ασχολήθηκε με το περιεχόμενο των σχετικών στοιχείων, περιοριζόμενη αντ' αυτού στη διατύπωση γενικών και αυθαίρετων αμφιβολιών. Δεύτερον, η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας δεν ικανοποιεί το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς.
- 38 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας.
- 39 Όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, η απαιτούμενη από το άρθρο 296 ΣΛΕΕ αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της επίμαχης πράξεως και να εκθέτει, κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο, τη συλλογιστική του θεσμικού οργάνου που εξέδωσε την πράξη, ώστε να καθίσταται δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και στον δικαστή της Ένωσης να ασκήσει τον έλεγχό του [βλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem κατά Επιτροπής, T-284/15, EU:T:2018:950, σκέψη 70 (μη δημοσιευθείσα) και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 40 Η υποχρέωση αιτιολογήσεως πρέπει να εκτιμάται υπό το πρίσμα των περιστάσεων της συγκεκριμένης υποθέσεως, ιδίως αναλόγως του περιεχομένου της πράξεως, της φύσεως των λόγων που προβάλλονται και του συμφέροντος που μπορούν να έχουν οι αποδέκτες ή άλλα πρόσωπα τα οποία αφορά η πράξη κατά την έννοια του άρθρου 263, τέταρτο εδάφιο, ΣΛΕΕ για να ζητήσουν εξηγήσεις [απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem κατά Επιτροπής, T-284/15, EU:T:2018:950, σκέψη 71 (μη δημοσιευθείσα)].
- 41 Δεν απαιτείται να προσδιορίζονται στην αιτιολογία όλα τα πραγματικά και νομικά στοιχεία τα οποία ασκούν επιρροή, καθόσον το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ανταποκρίνεται στις επιταγές του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εξετάζεται με γνώμονα όχι μόνο το γράμμα της, αλλά και το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται, καθώς και το σύνολο των νομικών κανόνων που διέπουν το οικείο ζήτημα. Ειδικότερα, η Επιτροπή δεν υποχρεούται να λαμβάνει θέση επί όλων των επιχειρημάτων που προβάλλουν ενώπιόν της οι ενδιαφερόμενοι. Αρκεί να εκθέτει τα πραγματικά περιστατικά και τις νομικές παρατηρήσεις που έχουν ουσιώδη σημασία για την οικονομία της απόφασης [βλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem κατά Επιτροπής, T-284/15, EU:T:2018:950, σκέψη 72 (μη δημοσιευθείσα) και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 42 Τέλος, ο λόγος που αντλείται από παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ είναι διαφορετικός από εκείνον που αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, ενώ ο πρώτος, ο οποίος αφορά την ελλιπή ή ανεπαρκή αιτιολογία, εμπίπτει στην παράβαση ουσιώδους τύπου, υπό την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ και αποτελεί λόγο ακυρώσεως δημοσίας τάξεως τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να εξετάζει αυτεπαγγέλτως, ο δεύτερος λόγος, ο οποίος αφορά το νόμο βάσιμο μιας απόφασης, εμπίπτει στην παράβαση κανόνα δικαίου

σχετικού με την εφαρμογή της Συνθήκης ΛΕΕ, υπό την έννοια του ίδιου άρθρου 263 ΣΛΕΕ, ο δε δικαστής της Ένωσης μπορεί να τον εξετάσει μόνον εφόσον προβλήθηκε από τον προσφεύγοντα διάδικο. Επομένως, η υποχρέωση αιτιολογήσεως είναι ζήτημα διαφορετικό από εκείνο του βασίμου των αιτιολογιών της προσβαλλόμενης απόφασης (πρβλ. απόφαση της 2ας Απριλίου 1998, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, σκέψη 67)

- 43 Υπό το φως των σκέψεων 39 έως 42 ανωτέρω, πρέπει να εξεταστεί αν η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω ελλείψεως αιτιολογίας ή λόγω ανεπαρκούς αιτιολογίας κατά την έννοια του άρθρου 296 ΣΛΕΕ.
- 44 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι τα χρέη της NCHZ προς διάφορες δημόσιες οντότητες είχαν δημιουργηθεί λόγω του ζημιολογικού χαρακτήρα των συνεχιζόμενων δραστηριοτήτων. Θεώρησε ότι, σε αντίθεση με τη σύμφωνη προς το κοινό πτωχευτικό καθεστώς πρακτική, δεν συντάχθηκε καμία ανάλυση από τον ασκούντα τα καθήκοντά του σύνδικο πτώχευσης και καμία συνέλευση των δανειστών δεν μπόρεσε να αποφασίσει για το μέλλον της NCHZ. Επισήμανε ότι ο σύνδικος της πτώχευσης είχε αναγνωρίσει ότι ήταν υποχρεωμένος από τον νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας να συνεχίσει τη λειτουργία της NCHZ, χωρίς καμία δυνατότητα να εξετάσει άλλες λύσεις (αιτιολογικές σκέψεις 79 και 80 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 45 Συναφώς, η Επιτροπή θεώρησε ότι η απόφαση περί εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ δεν στηριζόταν σε στοιχεία τα οποία είχαν λάβει υπόψη οι δανειστές, αλλά σε άλλες σκέψεις δημόσιας πολιτικής, καθόσον το κείμενο της αποφάσεως της Σλοβακικής Κυβερνήσεως αναφέρεται μόνον στην απώλεια θέσεων εργασίας και ανταγωνιστικότητας στη σλοβακική χημική βιομηχανία, και, επομένως, στη σλοβακική οικονομία στο σύνολό της. Επομένως, κατ' αυτήν, η απόφαση του Δημοσίου να εφαρμόσει τον ως άνω νόμο στην NCHZ δεν δικαιολογείτο βάσει του κριτηρίου του δανειστή σε οικονομία αγοράς (αιτιολογική σκέψη 82 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 46 Απαντώντας στα επιχειρήματα των σλοβακικών αρχών κατά τα οποία οι δανειστές θα είχαν πιθανώς αποφασίσει τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ ακόμη και αν δεν είχε εφαρμοστεί στην περίπτωση της ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, η Επιτροπή διευκρίνισε, ιδίως, ότι δεν υπήρξε αξιόπιστη εξέταση άλλων δυνατών λύσεων στην ανάλυση του πρώτου συνδίκου της 26ης Οκτωβρίου 2009 (στο εξής: ανάλυση της 26ης Οκτωβρίου 2009), την οποία επικαλέστηκαν οι σλοβακικές αρχές, ότι δεν πραγματοποιήθηκε κάποια πιο εμπεριστατωμένη εξέταση και ότι η απόφαση για τη συνέχιση της δραστηριότητας της NCHZ που ελήφθη στην αρχή της δεύτερης περιόδου της πτώχευσης είχε ληφθεί ενώ η οικονομική κατάσταση των πιστωτών ήταν διαφορετική (αιτιολογικές σκέψεις 82 έως 84 της προσβαλλόμενης απόφασης). Κατά την Επιτροπή, η ανάλυση του συνδίκου του Μαρτίου του 2014 (στο εξής: ανάλυση του Μαρτίου του 2014), η οποία στηριζόταν στη μεθοδολογία που χρησιμοποιήθηκε για την ανάλυση της καταστάσεως κατά τη διάρκεια της ως άνω δεύτερης περιόδου, ήταν πολύ συνοπτική, υποθετικής φύσεως και συντάχθηκε *ex post* (αιτιολογική σκέψη 87 της προσβαλλόμενης απόφασης). Συνεπέρανε ότι οι σλοβακικές αρχές δεν είχαν αποδείξει ότι, αν ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας δεν είχε εφαρμοστεί στην NCHZ, η συνέχιση της δραστηριότητας της εταιρίας αυτής θα είχε εγκριθεί, κατά την έναρξη της διαδικασίας της πτώχευσης ή κατά τη διάρκεια του έτους 2010, βάσει κατάλληλης και διεξοδικής αναλύσεως και κατόπιν διαλόγου μεταξύ όλων των μερών (αιτιολογική σκέψη 88 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 47 Εξάλλου, η Επιτροπή υπογράμμισε την οφειλόμενη στην εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας εξάλειψη της εγγενούς στο πλαίσιο της λήψεως αποφάσεως βάσει του κοινού πτωχευτικού καθεστώτος αβεβαιότητας, καθόσον εξασφαλίστηκε η συνέχιση του συνόλου των δραστηριοτήτων της NCHZ τουλάχιστον μέχρι τη λήξη της ισχύος του εν λόγω νόμου στα τέλη του έτους 2010. Κατά την Επιτροπή, τούτο έδωσε ένα ισχυρό μήνυμα σε έναν τομέα, ήτοι αυτόν της χημικής βιομηχανίας, στον οποίο η ασφάλεια εφοδιασμού ήταν ιδιαίτερα σημαντική για τους πελάτες. Ανέφερε ότι η NCHZ είχε χάσει ορισμένους πελάτες το 2009 και το 2010, όπως αποδεικνύει η οικονομική ανάλυση του συνδίκου που συντάχθηκε μετά τη λήξη ισχύος του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας. Επομένως, θεώρησε ότι, αν δεν είχε εφαρμοστεί ο ως άνω νόμος στην NCHZ,

θα υπήρχε ένας πολύ μεγαλύτερος κίνδυνος πτώσεως των πωλήσεων λόγω της αβεβαιότητας που θα προκαλείτο από την πτωχευτική διαδικασία, καθώς και αυξημένος κίνδυνος να θεωρήσουν οι δανειστές τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ παράλογη από οικονομική άποψη και να κάνουν χρήση της δυνατότητας διακοπής της δραστηριότητας της NCHZ (αιτιολογικές σκέψεις 85, 86, 88 και 89 της προσβαλλόμενης απόφασης).

- 48 Η Επιτροπή συνεπέρανε ότι η εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας είχε παράσχει στην NCHZ οικονομικό πλεονέκτημα, προστατεύοντας την εταιρία αυτή από τη συνήθη εξέλιξη της πτωχευτικής διαδικασίας σύμφωνα με τον νόμο περί πτωχεύσεως, καθόσον ο σύνδικος της πτώχευσης, οι δανειστές και το αρμόδιο πτωχευτικό δικαστήριο στερήθηκαν τη δυνατότητα να διακόψουν τις δραστηριότητες της NCHZ ή να μειώσουν σημαντικά το προσωπικό της, είτε στην αρχή της πτωχευτικής διαδικασίας είτε κατά τη διάρκεια του έτους 2010, λαμβανομένης υπόψη της εξέλιξης της οικονομικής κατάστασης της εταιρίας αυτής. Κατά την Επιτροπή, με το πρώτο μέτρο παρασχέθηκε επίσης στην NCHZ, καθώς και στους τρίτους, ιδίως στους πελάτες και στους προμηθευτές, η βεβαιότητα για τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της εταιρίας αυτής, ενώ μια τέτοια συνέχιση ουδέποτε θα μπορούσε να επιτευχθεί υπό τις κανονικές συνθήκες μιας πτώχευσης, επιφυλάσσοντας με τον τρόπο αυτόν στην ως άνω εταιρία προνομιακή μεταχείριση σε σχέση με τους ανταγωνιστές της σε παρόμοιες καταστάσεις (αιτιολογικές σκέψεις 78, 85, 89 και 90 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 49 Από τις παρατηρήσεις αυτές της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση απορρέει ότι, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, η Επιτροπή εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους είχε κρίνει ότι η εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ είχε παράσχει στην εταιρία αυτή οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο δεν θα είχε στο πλαίσιο του κοινού πτωχευτικού καθεστώτος. Εξέθεσε, συνεπώς, την ανάλυσή της σχετικά με τις συνέπειες της εφαρμογής του νόμου αυτού, που ήταν η αυτόματη συνέχιση της δραστηριότητας της NCHZ και η παρεμπόδιση των ομαδικών απολύσεων, τούτο δε ανεξάρτητα από την εξέλιξη της οικονομικής κατάστασης της εταιρίας αυτής και ενώ η τελευταία δεν ήταν σε θέση να εξοφλήσει τα χρέη της, ιδίως έναντι διαφόρων δημόσιων φορέων. Η Επιτροπή εξέθεσε επίσης την εκτίμησή της κατά την οποία η ως άνω αυτόματη συνέχιση της δραστηριότητας της NCHZ είχε παράσχει στους πελάτες της και στους προμηθευτές της μια εξασφάλιση που δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί στο πλαίσιο της συνήθους πτωχευτικής διαδικασίας.
- 50 Επιπλέον, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, η Επιτροπή εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους εκτιμούσε ότι η εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας δεν ικανοποιούσε το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς και δεν «περιορίσε τη συλλογιστική της στην παρατήρηση ότι η εφαρμογή του εν λόγω νόμου [...] στηριζόταν σε σκέψεις δημόσιας πολιτικής τις οποίες ένα ιδιώτης δανειστής δεν θα ελάμβανε υπόψη». Πράγματι, αφού διατύπωσε την ως άνω εκτίμηση, η Επιτροπή, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, επίσης απάντησε στα επιχειρήματα των σλοβακικών αρχών όσον αφορά τις θέσεις που είχε λάβει ο πρώτος σύνδικος και ο μετέπειτα σύνδικος. Συναφώς, εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους, αφενός, απέρριπτε τόσο την ανάλυση της 26ης Οκτωβρίου 2009 όσο και εκείνη του Μαρτίου του 2014 και, αφετέρου, εκτιμούσε ότι δεν διέθετε αποδείξεις ότι η αρμόδια επιτροπή έλαβε θέση υπέρ της συνέχισης της δραστηριότητας της NCHZ κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης. Με τον τρόπο αυτόν, εξέθεσε την εκτίμησή της σύμφωνα με την οποία η ανάλυση του Μαρτίου του 2014, η οποία στηριζόταν στη μεθοδολογία που χρησιμοποιείτο για την εξέταση της εν λόγω περιόδου, ήταν πολύ συνοπτική, υποθετικής φύσεως και συντάχθηκε *ex post*, παραπέμποντας συναφώς σε διάφορες σκέψεις δικαστικών αποφάσεων της Ένωσης, στις οποίες γίνεται δεκτό ότι, για τους σκοπούς εφαρμογής του κριτηρίου του ιδιώτη επενδυτή, κρίσιμα είναι μόνον τα στοιχεία που ήταν διαθέσιμα και οι εξελίξεις που μπορούσαν να προβλεφθούν τον χρόνο κατά τον οποίο ελήφθη η οικεία κρατική απόφαση. Εξέθεσε, επιπλέον, την εκτίμησή της ότι οι σλοβακικές αρχές δεν είχαν αποδείξει ότι, κατά την έναρξη της πτωχευτικής διαδικασίας ή κατά τη διάρκεια του έτους 2010, η συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ θα είχε όντως εγκριθεί βάσει κατάλληλης και διεξοδικής αναλύσεως και

κατόπιν διαλόγου μεταξύ όλων των ενδιαφερομένων μερών. Τέλος, αναφέρθηκε στη διαφορά της οικονομικής κατάστασης των πιστωτών κατά την έκδοση της αποφάσεως στην αρχή της δεύτερης περιόδου.

- 51 Εξάλλου, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με την έλλειψη εξηγήσεων της Επιτροπής όσον αφορά τους λόγους για τους οποίους η αρμόδια επιτροπή θα τασσόταν κατά της διατήρησης της δραστηριότητας της NCHZ δεν αφορά τον επαρκή χαρακτήρα της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης, αλλά αποτελεί ένδειξη της διαφωνίας της προσφεύγουσας όσον αφορά το βάσιμο της συλλογιστικής που ακολούθησε η Επιτροπή στην ανάλυσή της καθώς και των συμπερασμάτων της, υπό την έννοια ότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι δεν αποδείχθηκε ποια θα ήταν η απόφαση της αρμόδιας επιτροπής. Πάντως, το ζήτημα της συμμόρφωσης προς την υποχρέωση αιτιολογήσεως και εκείνο του βασίμου των λόγων της προσβαλλόμενης απόφασης πρέπει να διακρίνονται, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατέθηκε στη σκέψη 42 ανωτέρω.
- 52 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη αιτιολογίας όσον αφορά το συμπέρασμα της Επιτροπής ως προς την ύπαρξη κρατικής ενίσχυσης υπέρ της NCHZ και, ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Β. Επί του πρώτου και του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου, που αντλούνται, αντιστοίχως, από μη μεταφορά κρατικών πόρων και από ανυπαρξία οικονομικού πλεονεκτήματος υπέρ της NCHZ

- 53 Ο πρώτος λόγος, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, υποδιαιρείται σε τρία σκέλη. Με το πρώτο σκέλος η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι το γεγονός του χαρακτηρισμού της NCHZ ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας» προκάλεσε παραχώρηση κρατικών πόρων. Με το δεύτερο σκέλος υποστηρίζει ότι το ως άνω μέτρο δεν παρέσχε οικονομικό πλεονέκτημα στην NCHZ. Με το τρίτο σκέλος διατείνεται ότι, έστω και αν η Επιτροπή μπορούσε βασίμως να συναγάγει τη χορήγηση κρατικής ενίσχυσεως υπέρ της NCHZ βάσει του πρώτου μέτρου, υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό του ποσού της εν λόγω ενίσχυσεως.
- 54 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει τα δύο πρώτα σκέλη του πρώτου λόγου, που αφορούν τον χαρακτηρισμό του επίμαχου μέτρου ως κρατικής ενίσχυσεως, ενώ το τρίτο σκέλος, που αφορά τον υπολογισμό του ποσού της ως άνω ενίσχυσεως, θα εξεταστεί μετά την ανάλυση του δεύτερου λόγου.
- 55 Με το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκτίμηση της Επιτροπής στις αιτιολογικές σκέψεις 75 έως 77 της προσβαλλόμενης απόφασης δεν αποδεικνύει ότι υπήρξε μεταφορά κρατικών πόρων λόγω του χαρακτηρισμού της NCHZ ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας». Πρώτον, υποστηρίζει ότι ο χαρακτηρισμός της NCHZ ως εταιρίας στρατηγικής σημασίας δεν προκάλεσε τέτοια μεταφορά, διότι δεν υπήρξε καμία επιπλέον επιβάρυνση για το σλοβακικό κράτος σε σχέση με την επιβάρυνση που θα προκαλείτο αν είχε ακολουθηθεί η κοινή πτωχευτική διαδικασία. Κατά την προσφεύγουσα, από τη νομολογία απορρέει ότι η μεταφορά κρατικών πόρων απαιτεί κάτι περισσότερο από έναν αόριστο κίνδυνο αυξήσεως του δημόσιου παθητικού που προκαλείται από τη συνέχιση της λειτουργία μιας εταιρίας κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας, καθόσον η αύξηση του δημόσιου παθητικού είναι εγγενής συνέπεια της εφαρμογής του επίμαχου νόμου περί πτώχευσεως. Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα παραπέμπει στην απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 1998, Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, σκέψεις 36, 41 και 43). Δεύτερον, με τις παρατηρήσεις της επί του υπομνήματος παρεμβάσεως, υποστηρίζει ότι είναι αδύνατο να θεωρηθούν οι φυσικές συνέπειες της συνέχισης της δραστηριότητας κατά τη διάρκεια της διαδικασίας της πτώχευσης ως «de facto παραίτηση από το δικαίωμα εισπράξεως δημοσίων απαιτήσεων». Κατ' αυτήν, αν γίνει δεκτό ένα τέτοιο επιχείρημα, κάθε συνέχιση της δραστηριότητας συνοδευόμενη από αύξηση των χρεών έναντι των δημοσίων δανειστών κατά τη διάρκεια μιας πτωχευτικής διαδικασίας θα μπορεί να εξομοιώνεται με μεταφορά κρατικών πόρων. Τρίτον, στο υπόμνημα απαντήσεως, δέχεται ότι το

κριτήριο που συνάγεται από την απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 1998, Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579), και βάσει του οποίου διαπιστώνεται αν υπήρξε μεταφορά κρατικών πόρων, είναι αρκετά παραπλήσιο προς το κριτήριο βάσει του οποίου μπορεί να διαπιστωθεί αν παρασχέθηκε οικονομικό πλεονέκτημα.

- 56 Με το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου η προσφεύγουσα προβάλλει πρόδηλη πλάνη της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος υπέρ της NCHZ λόγω του χαρακτηρισμού της εταιρίας αυτής ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας». Πρώτον, η NCHZ δεν έλαβε κανένα πλεονέκτημα που δεν θα μπορούσε να έχει κατ' εφαρμογήν του κοινού πτωχευτικού δικαίου, καθόσον, εν πάση περιπτώσει, οι δανειστές της επέλεξαν τη συνέχιση της δραστηριότητάς της και η προσωρινή απαγόρευση ομαδικών απολύσεων ευνόησε μόνον το σλοβακικό κράτος και όχι την NCHZ. Δεύτερον, η εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας ικανοποιούσε το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς, διότι ήταν οικονομικά συμφέρουσα για τους δημόσιους δανειστές.
- 57 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας.

1. Υπόμνηση της νομολογίας

- 58 Εισαγωγικώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι ο χαρακτηρισμός της ενισχύσεως απαιτεί να πληρούνται όλες οι προϋποθέσεις περί των οποίων γίνεται λόγος στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Ως εκ τούτου, πρώτον, πρέπει να πρόκειται για κρατική παρέμβαση ή για παρέμβαση μέσω κρατικών πόρων. Δεύτερον, η παρέμβαση αυτή πρέπει να μπορεί να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ των κρατών μελών. Τρίτον, πρέπει να παρέχει επιλεκτικό πλεονέκτημα υπέρ του αποδέκτη. Τέταρτον, πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό [βλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, AlzChem κατά Επιτροπής, T-284/15, EU:T:2018:950, σκέψη 59 (μη δημοσιευθείσα) και εκεί μνημονευόμενη νομολογία].
- 59 Κατά πάγια νομολογία, μόνον τα πλεονεκτήματα που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα από κρατικούς πόρους ή συνιστούν πρόσθετη επιβάρυνση για το Δημόσιο πρέπει να θεωρούνται ως ενισχύσεις, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Πράγματι, από το γράμμα της διατάξεως αυτής και από τους διαδικαστικούς κανόνες του άρθρου 108 ΣΛΕΕ προκύπτει ότι τα πλεονεκτήματα που παρέχονται με άλλους τρόπους, και όχι με κρατικούς πόρους, δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής αυτών των διατάξεων (πρβλ. αποφάσεις της 17ης Μαρτίου 1993, Sloman Neptun, C-72/91 και C-73/91, EU:C:1993:97, σκέψη 19· της 1ης Δεκεμβρίου 1998, Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:579, σκέψη 35, και της 13ης Μαρτίου 2001, PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, σκέψη 58).
- 60 Ωστόσο, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, δεν απαιτείται η διαπίστωση, σε όλες τις περιπτώσεις, μεταφοράς κρατικών πόρων για να μπορεί να θεωρηθεί το πλεονέκτημα που παραχωρείται σε πλείονες επιχειρήσεις ως ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (απόφαση της 28ης Μαρτίου 2019, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-405/16 P, EU:C:2019:268, σκέψη 55· πρβλ., επίσης, αποφάσεις της 15ης Μαρτίου 1994, Banco Exterior de España, C-387/92, EU:C:1994:100, σκέψη 14, και της 19ης Μαΐου 1999, Ιταλία κατά Επιτροπής, C-6/97, EU:C:1999:251, σκέψη 16).
- 61 Ως εκ τούτου, η έννοια της «ενισχύσεως» περιλαμβάνει όχι μόνο θετικές παροχές, όπως είναι οι επιδοτήσεις, αλλά και τις παρεμβάσεις εκείνες οι οποίες, ανεξαρτήτως μορφής, ελαφρύνουν τις επιβαρύνσεις που κανονικώς βαρύνουν τον προϋπολογισμό μιας επιχειρήσεως και οι οποίες, κατά συνέπεια, χωρίς να είναι επιδοτήσεις υπό τη στενή έννοια του όρου, είναι της ίδιας φύσεως ή έχουν τα ίδια αποτελέσματα (βλ. απόφαση της 21ης Μαρτίου 2013, Επιτροπή κατά Buczek Automotive, C-405/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:186, σκέψη 30 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ.,

επίσης, απόφαση της 19ης Μαρτίου 2013, Bouygues και Bouygues Télécom κατά Επιτροπής κ.λπ. και Επιτροπή κατά Γαλλίας κ.λπ., C-399/10 P και C-401/10 P, EU:C:2013:175, σκέψη 101 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).

- 62 Εξάλλου, κατά τη νομολογία, η έννοια της κρατικής ενισχύσεως, όπως καθορίζεται στη Συνθήκη, έχει νομικό χαρακτήρα και πρέπει να ερμηνεύεται βάσει αντικειμενικών στοιχείων. Για τον λόγο αυτόν, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει, καταρχήν και λαμβανομένων υπόψη τόσο των συγκεκριμένων στοιχείων της διαφοράς της οποίας έχει επιληφθεί όσο και του τεχνικού ή περίπλοκου χαρακτήρα των εκτιμήσεων στις οποίες προβαίνει η Επιτροπή, να ασκεί πλήρη έλεγχο όσον αφορά το ζήτημα κατά πόσον ένα μέτρο εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (απόφαση της 22ας Δεκεμβρίου 2008, British Aggregates κατά Επιτροπής, C-487/06 P, EU:C:2008:757, σκέψη 111).
- 63 Υπενθυμίζεται συναφώς ότι, ασφαλώς, στο πλαίσιο του ελέγχου τον οποίο ασκεί ο δικαστής της Ένωσης επί των σύνθετων οικονομικών εκτιμήσεων της Επιτροπής στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, δεν αποκείται στον δικαστή αυτόν να υποκαθιστά την Επιτροπή στην οικονομική εκτίμησή της (αποφάσεις της 24ης Ιανουαρίου 2013, Frucona Košice κατά Επιτροπής, C-73/11 P, EU:C:2013:32, σκέψη 75, και της 21ης Μαρτίου 2013, Επιτροπή κατά Buczek Automotive, C-405/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:186, σκέψη 49).
- 64 Ωστόσο, ο δικαστής της Ένωσης οφείλει να ελέγχει όχι μόνον την ακρίβεια, την αξιοπιστία και τη συνοχή των προβαλλομένων αποδεικτικών στοιχείων, αλλά και το ζήτημα αν τα στοιχεία αυτά αποτελούν σύνολο κρίσιμων στοιχείων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την εκτίμηση σύνθετης καταστάσεως και αν δύνανται να τεκμηριώσουν τις εξ αυτών συναγόμενες κρίσεις (αποφάσεις της 24ης Ιανουαρίου 2013, Frucona Košice κατά Επιτροπής, C-73/11 P, EU:C:2013:32, σκέψη 76, και της 21ης Μαρτίου 2013, Επιτροπή κατά Buczek Automotive, C-405/11 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:186, σκέψη 50).

2. Η προσβαλλόμενη απόφαση

- 65 Όσον αφορά τις παρατηρήσεις της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος υπέρ της NCHZ λόγω του χαρακτηρισμού της εταιρίας αυτής ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας», οι παρατηρήσεις αυτές εκτίθενται στις σκέψεις 44 έως 48 ανωτέρω.
- 66 Όσον αφορά τη χρησιμοποίηση κρατικών πόρων λόγω του πρώτου μέτρου, η Επιτροπή θεώρησε ότι, «[σ]ύμφωνα με αυτή την κήρυξη [της NCHZ ως εταιρίας στρατηγικής σημασίας], η λειτουργία της εταιρίας διατηρήθηκε παρόλο που υπήρχε σοβαρός κίνδυνος (που όντως υλοποιήθηκε) τα έσοδα να μην επαρκέσουν για την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων της επιχείρησης κατά την πτωχευτική διαδικασία, συμπεριλαμβανομένων των εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και λοιπών υποχρεώσεων προς το Δημόσιο» (αιτιολογική σκέψη 74 της προσβαλλόμενης απόφασης). Προσέθεσε ότι «η συνέχιση της λειτουργίας και η συσσώρευση πρόσθετων υποχρεώσεων ως συνέπεια της εφαρμογής του νόμου [για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας] κατέστησε δυσχερέστερη για τους υφιστάμενους δημόσιους πιστωτές της NCHZ την ανάκτηση των υφιστάμενων απαιτήσεών τους» (αιτιολογική σκέψη 76 της προσβαλλόμενης απόφασης). Συνεπέρανε ότι η αναγνώριση της NCHZ ως εταιρίας στρατηγικής σημασίας οδήγησε στη χορήγηση κρατικών πόρων με τη μορφή διαφυγόντων εσόδων όσον αφορά τα χρέη της NCHZ προς δημόσιους φορείς τα οποία δεν εξόφλησε κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης (αιτιολογική σκέψη 77 της προσβαλλόμενης απόφασης).

3. Επί του χαρακτηρισμού του πρώτου μέτρου από την Επιτροπή ως κρατικής ενισχύσεως

- 67 Εισαγωγικώς, όσον αφορά τις προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται προκειμένου να μπορεί να χαρακτηριστεί μια παρέμβαση ως κρατική ενίσχυση, σύμφωνα με τη νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 58 ανωτέρω, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ούτε τον επιλεκτικό χαρακτήρα του πρώτου μέτρου, ούτε ότι αυτό ήταν ικανό να επηρεάσει τις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών.
- 68 Επιπλέον σημειώνεται ότι, ενώ, με την επιχειρηματολογία της προς στήριξη του εν λόγω σκέλους του πρώτου λόγου, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι το πρώτο μέτρο μπορεί να καταλογιστεί στο κράτος, δηλώνει ότι αμφισβητεί το γεγονός ότι το ως άνω μέτρο συνεπαγόταν χρήση κρατικών πόρων, υπό τη μορφή πρόσθετης επιβαρύνσεως του κράτους ή δημοσίων φορέων, και επιχειρεί να αποδείξει ότι η NCHZ δεν θα βρισκόταν σε διαφορετική κατάσταση αν είχαν ισχύσει ως προς αυτήν οι διατάξεις του νόμου περί πτωχεύσεως. Ωστόσο, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με την επιχειρηματολογία αυτή, η προσφεύγουσα θέτει υπό αμφισβήτηση ουσιαστικά την ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος. Στο δικόγραφο της προσφυγής, όσον αφορά την ανάλυσή της της προϋποθέσεως περί υπάρξεως πλεονεκτήματος, παραπέμπει κατά τα λοιπά στα «προηγούμενως εκτεθέντα στοιχεία», δηλαδή σε εκείνα που εξέθεσε σχετικά με την έννοια της μεταφοράς κρατικών πόρων, εκθέτει δε ότι από αυτά σαφώς προκύπτει ότι η NCHZ δεν αποκόμισε πλεονέκτημα το οποίο η εταιρία αυτή δεν θα είχε κατ' εφαρμογήν του κοινού πτωχευτικού δικαίου. Επομένως, η ως άνω επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας πρέπει να ληφθεί υπόψη παράλληλα με την εξέταση του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου, τα δε δύο πρώτα σκέλη του λόγου αυτού πρέπει να συνεξεταστούν.
- 69 Προκειμένου να εκτιμηθούν η ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος υπέρ της NCHZ λόγω του πρώτου μέτρου και το κύρος της προσβαλλόμενης απόφασης επί του σημείου αυτού, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα και η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, συμφωνούν μεν ότι είναι κρίσιμη, εν προκειμένω, η απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 1998, Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579), συνάγουν όμως από αυτήν διαφορετικά συμπεράσματα.
- 70 Η προσφεύγουσα φρονεί ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί αν η εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας παρέσχε οικονομικό πλεονέκτημα στην NCHZ, πρέπει πραγματοποιηθεί μια εξέταση σε δύο στάδια. Πρώτον, πρέπει να διαπιστωθεί αν ο εν λόγω νόμος παρέσχε τη δυνατότητα στην NCHZ να επιτύχει οικονομικό πλεονέκτημα το οποίο η εταιρία αυτή δεν θα είχε σε περίπτωση εφαρμογής του νόμου περί πτωχεύσεως και να εξεταστεί το «εναλλακτικό σενάριο», πράγμα το οποίο απαιτεί μια υποθετική ανάλυση a posteriori. Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο εν λόγω πρώτο ερώτημα, η ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος θα μπορούσε να αποκλειστεί, διότι, στην πράξη, η NCHZ δεν ευνοήθηκε περισσότερο σε σχέση με ό,τι θα ευνοούταν υπό το κράτος του κοινού πτωχευτικού δικαίου. Δεύτερον, σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ως άνω πρώτο ερώτημα, η ύπαρξη οικονομικού πλεονεκτήματος θα μπορούσε να αποκλειστεί αν, κατ' εφαρμογήν του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ, το σλοβακικό κράτος ενήργησε ως επιχειρηματίας σε οικονομία αγοράς, και, επομένως, η εφαρμογή του εν λόγω νόμου ήταν σύμφωνη προς τα οικονομικά συμφέροντα του εν λόγω κράτους.
- 71 Αντιθέτως, η Επιτροπή εκτιμά ότι η θέση την οποία υποστηρίζει η προσφεύγουσα καθιστά κενή περιεχομένου τη νομολογία περί του κριτηρίου του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς.
- 72 Πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά τις αποφάσεις της 1ης Δεκεμβρίου 1998, Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, σκέψη 45), και της 17ης Ιουνίου 1999, Piaggio (C-295/97, EU:C:1999:313, σκέψη 43), η υπαγωγή επιχειρήσεως σε καθεστώς παρεκκλίνον από τους κανόνες του κοινού πτωχευτικού δικαίου πρέπει να θεωρείται ότι οδηγεί στη χορήγηση κρατικής ενισχύσεως σε δύο περιπτώσεις. Στην πρώτη περίπτωση, αν αποδεικνύεται κατ' ουσίαν ότι επετράπη στην εν λόγω επιχείρηση να συνεχίσει την οικονομική της δραστηριότητα υπό περιστάσεις όπου μια τέτοια δυνατότητα θα είχε αποκλειστεί στο πλαίσιο της εφαρμογής των κανόνων του κοινού πτωχευτικού δικαίου. Στη δεύτερη περίπτωση, αν αποδεικνύεται, κατ' ουσίαν, ότι η εν λόγω επιχείρηση επωφελήθηκε από ένα ή πολλά πλεονεκτήματα,

όπως είναι η εγγύηση του Δημοσίου, ο μειωμένος φορολογικός συντελεστής, η απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής προστίμων και άλλων χρηματικών ποινών ή η ολική ή μερική άφεση χρέους εκ μέρους του Δημοσίου, την παροχή των οποίων δεν θα μπορούσε να ζητήσει καμία άλλη αφερέγγυα επιχείρηση κατ' εφαρμογή των κανόνων του κοινού πτωχευτικού δικαίου.

- 73 Με γνώμονα αυτές τις παρατηρήσεις πρέπει να ελεγχθεί η εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση του πρώτου μέτρου στην προσβαλλόμενη απόφαση προκειμένου να εξεταστεί αν η Επιτροπή συνεπέρανε, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη, ότι με το μέτρο αυτό χορηγήθηκε κρατική ενίσχυση στην NCHZ.
- 74 Συναφώς, πρέπει να εξεταστούν, πρώτον, οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες επιτράπη η συνέχιση της δραστηριότητας της NCHZ λόγω της εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας και οι συνέπειες της ως άνω εφαρμογής. Δεύτερον, πρέπει να εξεταστεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η απόφαση του σλοβακικού κράτους να εφαρμόσει στην NCHZ τον νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας ικανοποιούσε το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς. Τρίτον, πρέπει να εξεταστεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η κατάσταση δεν θα ήταν διαφορετική σε περίπτωση που εφαρμοζόταν στην NCHZ το κοινό καθεστώς του πτωχευτικού δικαίου.

α) Επί των προϋποθέσεων εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ λόγω του χαρακτηρισμού της ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας» και επί των συνεπειών της ως άνω εφαρμογής

- 75 Διαπιστώνεται ότι, εν προκειμένω, λόγω του χαρακτηρισμού της NCHZ ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας», ο πρώτος σύνδικος δεν είχε άλλη επιλογή από τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, η οποία κατέστη επιβεβλημένη λόγω της εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας (αιτιολογική σκέψη 80 της προσβαλλόμενης απόφασης). Επομένως, κατά την πρώτη περίοδο της πτώχευσης, κατά τη διάρκεια της οποίας η NCHZ διεπόταν από τον ως άνω νόμο, η εταιρία αυτή έπρεπε να συνεχίσει τη δραστηριότητά της, όποια και αν ήταν η οικονομική κατάστασή της και ανεξάρτητα από κάθε σκέψη σχετική με το συμφέρον των δανειστών, και, ως εκ τούτου, ακόμη και αν διογκώνονταν τα χρέη της και ακόμη και αν αυτά ήταν μεγαλύτερα από τα έσοδά της (αιτιολογικές σκέψεις 78, 80 και 81 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 76 Υπό τις συνθήκες αυτές, ενώ η δραστηριότητα της NCHZ ήταν ελλειμματική στα τέλη του έτους 2009, πράγμα το οποίο εκτίθεται στην ανάλυση της 26ης Οκτωβρίου 2009, οι δημόσιοι δανειστές με προπτωχευτικές απαιτήσεις που είχαν μεταγενέστερες της πτώχευσης απαιτήσεις βρέθηκαν σε μια κατάσταση στην οποία έπρεπε να αντιμετωπίσουν κατά τη διάρκεια ενός μη δυνάμενου να συντηρηθεί χρονικού διαστήματος το πολύ πιθανό ενδεχόμενο να αυξηθούν οι ανεξόφλητες οφειλές έναντι αυτών.
- 77 Συναφώς, το γεγονός ότι, στο πλαίσιο της εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, η αυτόματη συνέχιση της δραστηριότητας της NCHZ συνδυάστηκε με παρεμπόδιση των ομαδικών απολύσεων δημιουργούσε ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο αυξήσεως των χρεών της NCHZ, ειδικότερα έναντι των δημοσίων πιστωτών, μεταξύ των οποίων η Sociálna poisťovňa, a.s. (σλοβακική εταιρία κοινωνικής ασφαλίσεως) και η Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. (σλοβακική εταιρία ασφαλίσεως ασθενοείας). Πράγματι, λόγω του προαναφερθέντος περιορισμού, τα έξοδα λειτουργίας της NCHZ δεν μπορούσαν να περιοριστούν μέσω μείωσης του προσωπικού. Ωστόσο, η NCHZ έπρεπε να είναι σε θέση να πληρώνει τους προμηθευτές της στο πλαίσιο της αυτόματης συνέχισης των δραστηριοτήτων της και, λόγω της οικονομικής της κατάστασης, η NCHZ δεν θα μπορούσε συγχρόνως να αναλάβει πλήρως το κοινωνικό κόστος έναντι των δύο προαναφερθέντων δημόσιων πιστωτών. Πρέπει να σημειωθεί ότι, από την άλλη πλευρά, ο ως άνω περιορισμός της παρέσχε τη δυνατότητα να διατηρήσει το προσωπικό της προκειμένου να συνεχίσει τη δραστηριότητά της.

- 78 Εξάλλου, το πρώτο μέτρο παρέσχε στους πελάτες τη βεβαιότητα σχετικά με τη διατήρηση της δραστηριότητας της NCHZ καθ' όλη τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης, όπως εξέθεσε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 85 και 86 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 79 Επομένως, η Επιτροπή δεν πλανήθηκε όταν επισήμανε τις συνέπειες που απέρρεαν από την εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ.

β) Επί του επιχειρήματος της προσφεύγουσας ότι η απόφαση του σλοβακικού κράτους να χαρακτηρίσει την NCHZ ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας» ικανοποιούσε το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς

- 80 Κατά την προσφεύγουσα, η εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας ικανοποιούσε το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς, διότι ήταν οικονομικώς ευνοϊκότερη για τους δημόσιους δανειστές. Κατά πρώτο λόγο, το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς εφαρμόζεται όχι μόνο στα μέτρα που μπορούν θεωρητικά να ληφθούν από ιδιώτες επιχειρηματίες, αλλά και σε εκείνα τα οποία συνδέονται με την κυριαρχία του κράτους και τα οποία αυτό δεν μπορεί να λάβει παρά μόνο με νομοθετικές πράξεις. Επιπλέον, τα στοιχεία δημόσιας πολιτικής δεν αποκλείουν το ενδεχόμενο να ικανοποιείται το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς, διότι το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ δεν διακρίνει τους διάφορους σκοπούς των μέτρων, ή τις διάφορες αιτίες τους, δεδομένου ότι το άρθρο αυτό τα προσδιορίζει σε συνάρτηση με τα αποτελέσματά τους.
- 81 Κατά δεύτερο λόγο, το κριτήριο του ιδιώτη δανειστή έχει εφαρμογή όχι μόνο για τις ιδιωτικού δικαίου απαιτήσεις του κράτους, αλλά και για τις απαιτήσεις δημοσίου δικαίου, όπως οι σχετικές με την καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης. Εν προκειμένω, το εν λόγω κριτήριο ικανοποιείται, διότι η συνέχιση της δραστηριότητας της NCHZ πρέπει να θεωρηθεί ως το πλέον ευνοϊκό σενάριο από οικονομική άποψη για τους δημόσιους δανειστές. Κατά τη σύγκριση αυτή, θα πρέπει να ληφθούν υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία που ήταν γνωστά κατά τον χρόνο λήψεως του πρώτου μέτρου.
- 82 Πρώτον, κατά την προσφεύγουσα, όλοι οι δημόσιοι προπτωχευτικοί δανειστές, εγχειρόγραφοι και προνομιούχοι, είχαν πρόδηλο συμφέρον για τη συνέχιση της δραστηριότητας της NCHZ, διότι αυτός ήταν ο μοναδικός τρόπος μερικής έστω διευθετήσεως των προπτωχευτικών απαιτήσεών τους και διότι εκείνοι δεν διέτρεχαν κανένα κίνδυνο να υποστούν μεγαλύτερη οικονομική επιβάρυνση. Προκύπτει σαφώς από την απόφαση του σλοβακικού κράτους να χαρακτηρίσει την NCHZ ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας» ότι αυτό ε γνώριζε ότι η κατάσταση των δανειστών της θα ήταν χειρότερη σε περίπτωση θέσεως της εταιρίας υπό εκκαθάριση.
- 83 Δεύτερον, κατά τη διάρκεια της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως, οι σλοβακικές αρχές παρουσίασαν συγκεκριμένες πληροφορίες που αποδείκνυαν ότι, κατά την ημερομηνία λήψεως του πρώτου μέτρου, η συνέχιση της δραστηριότητας της NCHZ ήταν επίσης η καλύτερη δυνατή οικονομική επιλογή αν συνεκτιμάτο η ενδεχόμενη αύξηση των απλήρωτων χρεών κατά τη διάρκεια της συνεπίσεως της εκμεταλλεύσεως. Για παράδειγμα, προβάλλεται ότι αποδείχθηκε ότι η κατάσταση της εταιρίας κοινωνικής ασφάλισης, η οποία ήταν ο σημαντικότερος δημόσιος μεταπτωχευτικός δανειστής, θα ήταν προδήλως χειρότερη σε περίπτωση άμεσης εκκαθάρισης της NCHZ. Ωστόσο, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν αναφέρθηκε καν στα επιχειρήματα αυτά. Με το υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα προσθέτει ότι είναι ανώφελα περιοριστικό να γίνει διάκριση μεταξύ του κόστους που θα έπρεπε να επωμιστεί η εταιρία κοινωνικής ασφάλισης σε περίπτωση, αφενός, συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ και, αφετέρου, άμεσης εκκαθάρισης της NCHZ.
- 84 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν αμφισβητεί ούτε στην προσβαλλόμενη απόφαση ούτε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου την ακρίβεια των προβαλλόμενων αριθμητικών στοιχείων.

- 85 Κατά τη νομολογία, το κριτήριο του ιδιώτη δανειστή προϋποθέτει ότι συγκρίνεται η συμπεριφορά ενός δημόσιου δανειστή με αυτή ενός ιδιώτη δανειστή ευρισκόμενου σε όσο το δυνατόν πιο παραπλήσια κατάσταση. Μπορούν να απαιτούνται στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι η απόφαση του κράτους στηρίζεται σε οικονομικές εκτιμήσεις συγκρίσιμες με εκείνες στις οποίες θα προέβαινε ένας ιδιώτης δανειστής (πρβλ. απόφαση της 18ης Μαΐου 2017, *Fondul Proprietatea*, C-150/16, EU:C:2017:388, σκέψεις 25 και 26 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 86 Ωστόσο, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι μπορεί να εφαρμοστεί στην παρούσα περίπτωση το κριτήριο του ιδιώτη δανειστή. Πράγματι, το σλοβακικό κράτος δεν προσκόμισε κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας κανένα στοιχείο από το οποίο να προκύπτει ότι έλαβε την απόφαση να χαρακτηρίσει την NCHZ ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας» στο πλαίσιο δράσης οικονομικής φύσεως και υπό την ιδιότητα του δανειστή, και όχι ως δημόσια αρχή (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 5ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, σκέψεις 81 και 82).
- 87 Εν πάση περιπτώσει, κατά τη νομολογία, σε περίπτωση που η Επιτροπή έχει αμφιβολίες για τη δυνατότητα εφαρμογής του εν λόγω κριτηρίου, εναπόκειται σε αυτή να προβεί σε σφαιρική εκτίμηση λαμβάνοντας υπόψη, επιπλέον των στοιχείων που προσκομίζει το κράτος μέλος αυτό, κάθε άλλο κρίσιμο εν προκειμένω στοιχείο που της παρέχει τη δυνατότητα να προσδιορίσει αν το επίμαχο μέτρο συναρτάται με την ιδιότητα του εν λόγω κράτους μέλους ως επιχειρηματία ή ως φορέα δημόσιας εξουσίας. Ειδικότερα, μπορούν να ασκούν επιρροή συναφώς η φύση και το αντικείμενο του ως άνω μέτρου, το πλαίσιο στο οποίο αυτό εντάσσεται, καθώς και ο επιδιωκόμενος σκοπός και οι κανόνες που διέπουν το εν λόγω μέτρο. Αντιθέτως, οικονομικές εκτιμήσεις οι οποίες πραγματοποιούνται μετά τη λήψη του εν λόγω μέτρου, η εκ των υστέρων διαπίστωση ότι το μέτρο που έλαβε το κράτος μέλος ήταν πράγματι οικονομικώς συμφέρον ή όψιμοι λόγοι που δικαιολογούν την επιλογή της διαδικασίας που πράγματι εφαρμόστηκε δεν επαρκούν για να αποδείξουν ότι το κράτος μέλος αυτό έλαβε, πριν ή συγχρόνως προς τη λήψη του μέτρου αυτού, τέτοια απόφαση ως επιχειρηματίας (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 5ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, σκέψεις 85 και 86).
- 88 Όπως όμως προκύπτει από τον νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας και από την απόφαση της Σλοβακικής Κυβερνήσεως να αναγνωρίσει στην NCHZ το καθεστώς της εταιρίας στρατηγικής σημασίας, το σλοβακικό κράτος είχε ως μόνο σκοπό να αποφύγει τα δυσμενή αποτελέσματα που θα είχε η διακοπή της δραστηριότητας της NCHZ επί της λειτουργίας και της ανταγωνιστικότητας όλης της χημικής βιομηχανίας στη Σλοβακία, καθώς και τις αρνητικές επιπτώσεις στην απασχόληση στην οικεία περιοχή, προκειμένου να μην τεθεί σε κίνδυνο η σλοβακική οικονομία. Αντιθέτως, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, δεν προκύπτει από την απόφαση του σλοβακικού κράτους να χαρακτηρίσει την NCHZ ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας» ότι ε γνώριζε ότι η κατάσταση των δημοσίων προπρωτευτικών πιστωτών θα ήταν χειρότερη σε περίπτωση εκκαθάρισης της εταιρίας αυτής.
- 89 Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η παρεμπόδιση των ομαδικών απολύσεων εντάσσεται στη λογική του κύριου σκοπού του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, που ήταν η διατήρηση των δραστηριοτήτων τέτοιων εταιριών, πράγμα το οποίο αναμφίβολα θα ήταν τουλάχιστον δυσχερές ή ακόμη και αδύνατο αν, όσον αφορά την NCHZ, τα μέτρα που έλαβε ο σύνδικος μπορούσαν να επιφέρουν σημαντική συρρίκνωση του προσωπικού.
- 90 Εξάλλου, κατά πρώτο λόγο, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας προϋποθέτει ότι το κράτος μπορεί να λογίζεται ως ένας ενιαίος δημόσιος δανειστής. Εντούτοις, μια τέτοια εκτίμηση απορρίφθηκε με την απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, *AlzChem* κατά Επιτροπής [T-284/15, EU:T:2018:950, σκέψεις 184 έως 196 (μη δημοσιευθείσες)].
- 91 Επιπλέον, όπως η επισήμανε κατ' ουσίαν η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση (αιτιολογικές σκέψεις 81, 83, 87 και 88 της προσβαλλόμενης απόφασης), δεν υφίσταται καμία επαρκής και επίκαιρη μελέτη της εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ που να έχει εξετάσει τη συνέχιση της δραστηριότητας της εταιρίας αυτής σε συνάρτηση με τα συμφέροντα των

δημοσίων πιστωτών, ενώ κρίσιμα είναι συναφώς, όσον αφορά τη δυνατότητα εφαρμογής και την κατά κύριο λόγο εφαρμογή του κριτηρίου του ιδιώτη δανειστή, μόνον τα διαθέσιμα στοιχεία και οι προβλεπόμενες εξελίξεις τον χρόνο κατά τον οποίο ελήφθη η επίμαχη απόφαση (πρβλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 5ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, σκέψη 105). Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει εξάλλου ότι «δεν είναι σε θέση να εξακριβώσει αν τέτοιες εκτιμήσεις σε βάθος [όσον αφορά το γεγονός ότι η κατάσταση των δημοσίων προπτωχευτικών πιστωτών θα ήταν χειρότερη σε περίπτωση εκκαθάρισης της NCHZ] πραγματοποιήθηκαν πριν από την έκδοση της αποφάσεως [περί χαρακτηρισμού της NCHZ ως “εταιρίας στρατηγικής σημασίας”]». Πιο συγκεκριμένα, αναφέρει επίσης ότι, λόγω του ως άνω χαρακτηρισμού, ο τότε σύνδικος δεν μπορούσε να προβεί σε εξαντλητική ανάλυση την περίοδο εκείνη, υπό την έννοια, όπως διευκρίνισε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι δεν υπήρχε λόγος για μια τέτοια ανάλυση εξαιτίας της εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας.

- 92 Δεύτερον, ακόμη και αν ληφθεί υπόψη μόνον η κατάσταση της εταιρίας κοινωνικής ασφαλίσεως, όπως επίσης προέβησαν οι σλοβακικές αρχές στη δεύτερη απάντησή τους στην Επιτροπή της 29ης Νοεμβρίου 2013, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν μπορεί να γίνει δεκτή. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει μεν ότι, σε περίπτωση άμεσης εκκαθάρισης, η εν λόγω εταιρία, που ήταν ο μεγαλύτερος δημόσιος μεταπτωχευτικός δανειστής, θα είχε μια αξίωση τριών και πλέον εκατομμυρίων ευρώ, δεν εκθέτει όμως το ποσό της αξιώσεως της εν λόγω εταιρίας σε περίπτωση συνέχισης της δραστηριότητας της NCHZ, το οποίο έπρεπε να εκτιμηθεί τον χρόνο κατά τον οποίο η εταιρία αυτή χαρακτηρίστηκε ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας», όπως απαιτεί η νομολογία που παρατίθεται στη σκέψη 91 ανωτέρω.
- 93 Επιπλέον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας, που προβάλλεται με το υπόμνημα απαντήσεως, κατά το οποίο το σλοβακικό κράτος έλαβε υπόψη το γεγονός ότι θα έπρεπε να καταβάλει, μέσω της εταιρίας κοινωνικής ασφαλίσεως, επιδόματα ανεργίας σε περίπτωση εκκαθάρισης της NCHZ πρέπει να απορριφθεί. Συναφώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι έπρεπε να καταβληθούν επιδόματα ανεργίας για τους πρώην εργαζομένους της NCHZ, καθώς και για εκείνους άλλων εταιριών που θα θίγονταν άμεσα από την εκκαθάριση και ότι το ποσό των σχετικών πληρωμών θα ήταν πολύ μεγαλύτερο από το ποσό της προβαλλόμενης ενισχύσεως. Αν όμως είχαν δοθεί τέτοια επιδόματα, αυτά δεν θα είχαν καταβληθεί στην NCHZ, αλλά στους εργαζομένους, ορισμένοι εκ των απασχολούνταν σε άλλες εταιρίες πέραν της NCHZ. Επομένως, το γεγονός ότι το σλοβακικό κράτος θα μπορούσε να καταστεί οφειλέτης έναντι πρώην εργαζομένων, είτε της NCHZ είτε άλλων εταιριών, δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη προκειμένου περί της εξετάσεως των ενεργειών του ως δανειστού της NCHZ. Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσφεύγουσα παραδέχεται ότι το σλοβακικό κράτος θα μπορούσε τότε να περιέλθει σε ευνοϊκότερη θέση ως υπεύθυνη για τις παροχές ανεργίας στους πρώην εργαζομένους δημόσια αρχή, όχι όμως το σλοβακικό κράτος ως δανειστής της NCHZ, πράγμα το οποίο καθιστά άνευ σημασίας τα αριθμητικά στοιχεία που αυτή προσκομίζει, ακόμη και αν υποθεθεί ότι είναι ακριβή. Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η συλλογιστική της προσφεύγουσας στηρίζεται σε υποθέσεις όσον αφορά τόσο τον αριθμό των εμπλεκόμενων εργαζομένων όσο και το σχετικό ποσό.
- 94 Κατά συνέπεια, ακόμη και αν υποθεθεί ότι έχει εφαρμογή εν προκειμένω το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ ικανοποιούσε το εν λόγω κριτήριο πρέπει να απορριφθεί.

γ) Επί των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας ότι η κατάσταση δεν θα ήταν διαφορετική αν NCHZ είχε υπαχθεί στο κοινό καθεστώς του πτωχευτικού δικαίου.

- 95 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, στηριζόμενη σε ορισμένα πραγματικά στοιχεία, ότι η εφαρμογή του νόμου περί πτωχεύσεως στην NCHZ θα είχε οδηγήσει στην ίδια κατάσταση με εκείνη που θα δημιουργείτο με την εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην εταιρία αυτή, η

οποία, επομένως, δεν επωφελήθηκε από κανένα συμπληρωματικό πλεονέκτημα στο πλαίσιο της συνέχισης της δραστηριότητάς της που επιβλήθηκε από τον νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας.

1) Επί του επιχειρήματος ότι ο πρώτος σύνδικος έλαβε θέση υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ πριν από την έκδοση του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας

- 96 Κατά πρώτο λόγο, κατά την προσφεύγουσα, στις 14 Οκτωβρίου 2009, ήτοι πριν από την έκδοση του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, ο πρώτος σύνδικος έλαβε θέση υπέρ της συνέχισης της δραστηριότητας της NCHZ. Προς στήριξη του ως άνω επιχειρήματος η προσφεύγουσα παραπέμπει σε μια δήλωση που αναφέρθηκε από δημοσιογραφικό πρακτορείο. Πρέπει ωστόσο επιβάλλεται η διαπίστωση ότι επρόκειτο τότε μάλλον για μια δήλωση προθέσεως παρά για μια επίσημη απόφαση προερχόμενη από τον πρώτο σύνδικο, καθόσον αυτός ανέφερε ότι «[θα έπραττε] ό,τι του ήταν δυνατό για να διατηρήσει την επιχείρηση σε λειτουργία». Εξάλλου, αναφερόταν συναφώς το γεγονός ότι ο εν λόγω σύνδικος έπρεπε ακόμη να προσκομίσει στον αρμόδιο Σλοβάκο Υπουργό οικονομική ανάλυση της διατήρησης της δραστηριότητας της NCHZ, ανάλυση η οποία υποβλήθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2009.
- 97 Κατά δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι ο πρώτος σύνδικος θεώρησε ότι πληρούνταν οι νομικές προϋποθέσεις για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, όπως εξήγησε στην ομιλία του στους εργαζομένους της NCHZ κατά τη διάρκεια συναντήσεως στις 20 Οκτωβρίου 2009. Ωστόσο, η προσφεύγουσα παραθέτει μέρος μόνον της εν λόγω ομιλίας. Σε αυτήν, ο πρώτος σύνδικος ανέφερε ασφαλώς το γεγονός ότι η αρχική του εκτίμηση τον είχε οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι η αξία της NCHZ ως εταιρίας σε λειτουργία ήταν αισθητά υψηλότερη σε σχέση με την πώληση των στοιχείων ενεργητικού της με άλλον τρόπο. Εντούτοις, προσέθεσε ακόμη ότι ένας άλλος, εξίσου σημαντικός λόγος για την απόφασή του σχετικά με τη συνέχιση της εκμεταλλεύσεως ήταν η οικονομική και κοινωνική σημασία της πτωχεύσασας εταιρίας για όλη τη σχετική περιοχή, όχι μόνο για τους «λίγους» εργαζομένους της NCHZ, αλλά και για τις οικογένειές τους. Αυτοί οι δύο λόγοι, δηλαδή η οικονομική αξία της NCHZ και ο κοινωνικός αντίκτυπος, περιλαμβάνονται επίσης στην ομιλία του. Ο δεύτερος μνημονευόμενος λόγος συνδέεται εξάλλου με εκείνον που προβλήθηκε στο πλαίσιο της εκδόσεως του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας. Ως εκ τούτου, η απόφαση του πρώτου συνδίκου δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συνδέεται μόνο με την ανάλυση της οικονομικής κατάστασης της NCHZ.
- 98 Κατά τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα επικαλείται την ανάλυση της 26ης Οκτωβρίου 2009. Εισαγωγικώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι αυτό το οποίο η προσφεύγουσα χαρακτηρίζει ως ανάλυση είναι μια παρουσίαση περιλαμβάνουσα γραφήματα, πίνακες συνοπτικών παρατηρήσεων σχετικά με τα οικονομικά αποτελέσματα για την περίοδο από τον Ιανουάριο μέχρι τον Νοέμβριο του 2009, τα οικονομικά μέτρα του πρώτου συνδίκου για το τέταρτο τρίμηνο του 2009, το οικονομικό πρόγραμμα για το 2010, καθώς και ένα μέρος με συμπεράσματα, περιλαμβάνον τρία σημεία.
- 99 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει μεν ότι τα περισσότερα μέτρα που μνημονεύονται στην ανάλυση της 26ης Οκτωβρίου 2009 στηρίζονταν σε εξελίξεις της αγοράς ή σε διαπραγματεύσεις με ιδιώτες, τούτο όμως ουδόλως προκύπτει από το γνωστοποιηθέν έγγραφο. Επιπλέον, όπως ανέφερε η Επιτροπή, πρέπει να σημειωθεί ότι ορισμένα μέτρα, όπως οι φορολογικές ελαφρύνσεις, προϋπέθεταν παρέμβαση των δημοσίων αρχών.
- 100 Δεύτερον, στην ανάλυση της 26ης Οκτωβρίου 2009, ο πρώτος σύνδικος ασφαλώς συνήγαγε, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι έπρεπε να συνεχιστεί η δραστηριότητα της NCHZ προκειμένου αυτή να πωληθεί ως επιχείρηση σε λειτουργία και να ικανοποιηθεί ως εκ τούτου με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τους δανειστές της. Εντούτοις, προσέθεσε ότι «θα ενεργ[ούσε] οπωσδήποτε προκειμένου να αποφύγει τη δημιουργία εγγενούς προς τη λειτουργία της εταιρίας παθητικού κατά τη διάρκεια της εκμεταλλεύσεως της [NCHZ]». Επομένως, ακόμη και αν ο πρώτος σύνδικος θεώρησε

τον Οκτώβριο του 2009 ότι η απόφαση συνέχισης των δραστηριοτήτων της NCHZ ήταν τότε η καλύτερη λύση, τούτο δεν σημαίνει ότι η απόφαση αυτή εξακολουθούσε να ισχύει αμετάβλητη λαμβανομένης υπόψη της εξελίξεως την οικονομικής καταστάσεως της NCHZ το 2010.

- 101 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει μεν ότι η ανάλυση της 26ης Οκτωβρίου 2009 είχε επιβεβαιωθεί από τα σχετικά με την παραγωγή αριθμητικά στοιχεία και από τις νέες παραγγελίες οι οποίες δόθηκαν από τον Σεπτέμβριο μέχρι τον Νοέμβριο του 2009, που απέδειξαν ότι η NCHZ εξακολουθούσε να βρίσκεται σε λειτουργία, καθόσον τα αποτελέσματα αυτά ήταν παρόμοια με εκείνα των οκτώ προηγούμενων μηνών του έτους 2009, και ότι υπήρχε κάθε λόγος να συναχθεί ότι η δραστηριότητα της εταιρίας παρείχε τη δυνατότητα προσελκύσεως επενδυτών, πρέπει όμως να σημειωθεί ότι, αφενός, η σημασία που πρέπει να προσδοθεί στη διατήρηση του επιπέδου των παραγγελιών περιορίζεται από το γεγονός ότι ανακοινώθηκε τον Οκτώβριο του 2009 η έκδοση νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας. Επιπλέον, από τη δεύτερη απάντηση των σλοβακικών αρχών στην Επιτροπή, της 29ης Νοεμβρίου 2013, προκύπτει ότι την περίοδο εκείνη παρατηρείτο μάλλον μια πτωτική τάση τόσο στα έσοδα από τις πωλήσεις όσο και στις νέες παραγγελίες. Αφετέρου, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας στηρίζεται απλώς και μόνο σε υποθέσεις όσον αφορά την ύπαρξη μελλοντικών επενδυτών.
- 102 Επομένως, ακόμη και αν έπρεπε να θεωρηθεί ότι, πέραν μιας απλής δηλώσεως προθέσεως, ο πρώτος σύνδικος έλαβε θέση υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ πριν από την έκδοση του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, πράγμα το οποίο η Επιτροπή φαίνεται διατεθειμένη να δεχθεί, το ως άνω γεγονός δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να σημαίνει ότι εκείνος θα είχε κατ' ανάγκη διατηρήσει την άποψη αυτή καθ' όλη τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης, ούτε ότι ο σύνδικος θα την είχε ακολουθήσει.

2) Επί του επιχειρήματος ότι η αρχική απόφαση του πρώτου συνδίκου επιβεβαιώθηκε από την αρμόδια επιτροπή

- 103 Κατά την προσφεύγουσα, από κανένα στοιχείο δεν συνάγεται ότι η αρμόδια επιτροπή δεν επιβεβαίωσε την αρχική απόφαση του πρώτου συνδίκου. Υποστηρίζει ότι ήταν έκτοτε σαφές ότι, σε περίπτωση εκκαθάρισης της NCHZ, οι προπτωχευτικοί δανειστές δεν θα επιτύγχαναν την εξόφληση των χρεών τους και, επομένως, δεν είχαν τίποτα να χάσουν ψηφίζοντας υπέρ της συνέχισης της δραστηριότητας της εταιρίας αυτής και ότι τόσο οι προνομιούχοι δανειστές όσο και η επιτροπή των πιστωτών και το δικαστήριο της πτώχευσης είχαν λάβει θέση υπέρ της συνέχισης της δραστηριότητας της NCHZ. Προς στήριξη της επιχειρηματολογίας της, προβάλλει την ανάλυση του Μαρτίου του 2014, η οποία πραγματοποιήθηκε ex post μετά από ρητό αίτημα της Επιτροπής. Κατά την προσφεύγουσα, ήταν πρόδηλο ότι το κόστος απορρύπανσης των εγκαταστάσεων ανερχόταν σε εκατομμύρια ευρώ και οι σχετικές δαπάνες είχαν προτεραιότητα σε σχέση με τις προπτωχευτικές απαιτήσεις. Διατείνεται, επιπλέον, ότι οι οικονομικοί δείκτες ήταν εξάλλου το 2009 σαφώς καλύτεροι από εκείνους του 2010 και ότι, αν η πορεία της NCHZ στην πράξη υπέστη τη δυσμενή επιρροή ορισμένων εξελίξεων της αγοράς που επήλθαν το 2010, αυτές δεν μπορούσαν να προβλεφθούν στα τέλη του έτους 2009. Εξάλλου, υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν η διατήρηση της δραστηριότητας της NCHZ δεν ήταν προς το συμφέρον των μεταπτωχευτικών εγχειρογράφων δημοσίων πιστωτών, αυτοί δεν θα μπορούσαν να την εμποδίσουν.
- 104 Συναφώς, κατά πρώτο λόγο, πρέπει να σημειωθεί ότι η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας στηρίζεται σε υποθέσεις και παραδοχές, καθόσον ερείδεται στην ανάλυση της 26ης Οκτωβρίου 2009, η οποία δεν μπορεί να θεωρηθεί επαρκής (βλ. σκέψεις 98 έως 101 ανωτέρω) και δεν αναφέρει καμία εξέταση πραγματοποιηθείσα κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης, η ανυπαρξία δε μιας τέτοιας ανάλυσης δεν εκπλήσσει, διότι, όπως ανέφερε η ίδια η προσφεύγουσα (βλ. σκέψη 91 ανωτέρω), όποια και αν ήταν το περιεχόμενο και τα συμπεράσματα μιας τέτοιας αναλύσεως τότε, η λειτουργία της NCHZ έπρεπε να συνεχιστεί (αιτιολογική σκέψη 80 της προσβαλλόμενης απόφασης). Επιπλέον, στην τρίτη απάντησή τους στην Επιτροπή, της 13ης Ιανουαρίου 2014, οι σλοβακικές αρχές

είχαν αναφέρει ότι, ακόμη και αν θεωρούσαν ότι οι αποφάσεις που ελήφθησαν στη συνέχεια μπορούσαν να αποτελούν σαφή ένδειξη ότι η αρμόδια επιτροπή θα τασσόταν υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ, δεν γνώριζαν αυτό το οποίο θα αποφάσιζε η επιτροπή αυτή τελικά τον Δεκέμβριο του 2009.

- 105 Κατά δεύτερο λόγο, το γεγονός ότι το επίπεδο των τιμών των κύριων πρώτων υλών και ορισμένων προϊόντων μπορούσε να μεταβληθεί κατά τρόπο δυσμενή, όπως όντως συνέβη, πράγμα το οποίο εκθέτει η προσφεύγουσα στο υπόμνημα απαντήσεως, είναι ένας παράγοντας που έπρεπε να λάβει υπόψη ο τότε σύνδικος και η αρμόδια επιτροπή. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει μεν ότι οι εν λόγω εξελίξεις δεν ήταν προβλέψιμες όταν ο πρώτος σύνδικος έλαβε απόφαση για τη διατήρηση της λειτουργίας της NCHZ και μπορούσαν μάλιστα να εξακολουθούν να μην είναι γνωστές στα τέλη του έτους 2009, πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι, στην ανάλυση της 26ης Οκτωβρίου 2009, η αύξηση της τιμής της ενέργειας και η μείωση της τιμής των προϊόντων αναφέρονταν ως στοιχεία δικαιολογούντα τα αρνητικά αποτελέσματα μεταξύ Ιουνίου και Ιουλίου 2009 και ότι, τουλάχιστον, το ζήτημα της τιμής των στρατηγικών πρώτων υλών αναφερόταν ως παράγων κινδύνου όσον αφορά την οικονομική διαχείριση για το τέταρτο τρίμηνο του 2009.
- 106 Κατά τρίτο λόγο, ακόμη και θεωρώντας ότι ήταν πασίδηλο ότι το κόστος απορρύπανσης σε περίπτωση διακοπής της λειτουργίας της NCHZ θα ήταν σημαντικό, εντούτοις, το κύριο ζήτημα ήταν αν ο τότε σύνδικος και η αρμόδια επιτροπή, μέλος της οποίας ήταν και το *súd v Trenčine* (πρωτοδικείο του Trenčín), θα είχαν πράγματι κρίνει ότι η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ ήταν η προτιμητέα λύση. Η επιχειρηματολογία όμως της προσφεύγουσας επί του σημείου αυτού στηρίζεται μόνο σε υποθέσεις.
- 107 Πρώτον, δεν είναι γνωστές οι αποφάσεις των μελών της αρμόδιας επιτροπής οι οποίες θα έπρεπε να διαβιβαστούν, προς λήψη αποφάσεως, σύμφωνα με τον νόμο περί πτωχεύσεως, στο *súd v Trenčine* (πρωτοδικείο του Trenčín), ήτοι εκείνες των προνομιούχων πιστωτών και της επιτροπής των πιστωτών.
- 108 Πράγματι, δεν είναι σημαντικό το γεγονός ότι, κατά την προσφεύγουσα, το *Fond národného majetku Slovenskej Republiky* (ταμείο ιδιωτικοποιήσεων της Σλοβακικής Δημοκρατίας), το οποίο ήταν προπτωχευτικός δημόσιος δανειστής, τόσο εγχειρόγραφος όσο και προνομιούχος, εξέθεσε, σε δήλωση που συνάπτεται στην πρώτη απάντηση των σλοβακικών αρχών στην Επιτροπή της 2ας Σεπτεμβρίου 2013, ότι είχε ψηφίσει υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ. Η δήλωση του ως άνω ταμείου έγινε τον Ιούλιο του 2013, ήτοι μετά την πρώτη περίοδο της πτώχευσης.
- 109 Επιπλέον, η προσφεύγουσα διατείνεται μεν ότι οι προπτωχευτικοί δανειστές δεν διέτρεχαν κανένα κίνδυνο, παραβλέπει ωστόσο το γεγονός ότι από τη δικογραφία προκύπτει ότι οι απαιτήσεις των προνομιούχων πιστωτών αυξήθηκαν κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης. Παραθέτει εξάλλου τα αριθμητικά στοιχεία της αύξησης των απαιτήσεων του δήμου του Nováky (Σλοβακία) και του *Environmentálny fond* (περιβαλλοντικού ταμείου, Σλοβακία) ήδη στα τέλη του έτους 2009, ενώ τα αριθμητικά αυτά στοιχεία προκύπτουν επίσης από τη δικογραφία. Επομένως, είναι ανακριβές να λεχθεί, χωρίς μια πιο εμπεριστατωμένη εξέταση, ότι η κατάσταση των δανειστών αυτών ήταν τόσο σαφής ώστε δεν μπορούσαν τότε να πράξουν τίποτα άλλο από το να ψηφίσουν υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ.
- 110 Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η επιτροπή των πιστωτών αποτελείτο από πέντε ιδιώτες δανειστές, όλους εγχειρόγραφους, οι οποίοι ήταν τότε όλοι ιδιώτες και είχαν ψηφίσει υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ στις 11 Ιανουαρίου 2010. Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι μια τέτοια απόφαση, στις 11 Ιανουαρίου 2010, δεν μπορεί να είναι σημαντική, διότι η NCHZ υπαγόταν ήδη τότε στις διατάξεις του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας. Επομένως, η σχετική ψήφος, εκτός του ότι δεν μπορούσε παρά να έχει συμβολική μόνον αξία, μπορούσε ακόμη να

επηρεαστεί από το γεγονός ότι εφαρμοζόταν ο εν λόγω νόμος. Επιπλέον, δεν υπάρχει καμία βεβαιότητα, ή ακόμη και ένδειξη, ότι η ως άνω ψήφος θα ήταν η ίδια αν η οικονομική κατάσταση της NCHZ είχε χειροτερεύσει κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης, το 2010.

- 111 Δεύτερον, καθόσον το *súd v Trenčine* (πρωτοδικείο του Trenčín) έπρεπε να αποφανθεί μετά την επιτροπή των πιστωτών και τους προνομιούχους δανειστές, δεν υπάρχει καμία βεβαιότητα όσον αφορά την απόφασή του, καθόσον η προσφεύγουσα περιορίστηκε να υποστηρίξει, απαντώντας σε επιχείρημα της Επιτροπής, ότι το ως άνω δικαστήριο είχε διατάξει τη συνέχιση της λειτουργίας δραστηριότητας, όπως έπραξε το 2011.
- 112 Τρίτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν η διατήρηση της λειτουργίας της NCHZ δεν ήταν προς το συμφέρον των μεταπτώχευτικών δημοσίων πιστωτών, μεταξύ των οποίων η εταιρία κοινωνικής ασφάλισης και η εταιρία ασφαλίσεως ασθενοείας, οι οποίες κατείχαν περίπου 83 % του συνόλου του ανεξόφλητου παθητικού των δημοσίων πιστωτών που δημιουργήθηκε μετά την πτώχευση, οι εν λόγω δανειστές δεν θα μπορούσαν να την εμποδίσουν. Προσθέτει ότι, ακόμη και αν όλοι οι δανειστές αυτοί είχαν δικαίωμα να εκφράσουν την άποψή τους επί της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ –πράγμα το οποίο δεν αληθεύει–, η αντίθεσή τους δεν θα μπορούσε να επηρεάσει την τελική απόφαση, διότι το συνολικό ποσό του μεταγενέστερου της πτώχευσης παθητικού ανερχόταν σε 8,5 εκατομμύρια ευρώ στο τέλος του έτους 2009 και οι απαιτήσεις των δημοσίων πιστωτών αντιπροσώπευαν λιγότερο από το 9 % του ποσού αυτού.
- 113 Ασφαλώς, από τις διατάξεις του νόμου περί πτωχεύσεως, ιδίως από το άρθρο 83, παράγραφος 4, του εν λόγω νόμου, δεν προκύπτει ότι, υπό τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως, η εταιρία κοινωνικής ασφάλισης μπορούσε να παρέμβει στη λήψη της απόφασης για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ ενώπιον του *súd v Trenčine* (πρωτοδικείου του Trenčín) [πρβλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2018, *AlzChem* κατά Επιτροπής, T-284/15, EU:T:2018:950, σκέψη 151 (μη δημοσιευθείσα)].
- 114 Εντούτοις, ακόμη και αν υποθεθεί ότι είναι ακριβές το σύνολο των αριθμητικών στοιχείων που προσκομίζει η προσφεύγουσα, πρέπει να σημειωθεί ότι ο τότε σύνδικος είχε την ευθύνη να εξοφλήσει τις μεταπτώχευτικές απαιτήσεις. Το να αφεθούν όμως τα χρέη της NCHZ να αυξηθούν κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης ήταν αντίθετο προς την εν λόγω υποχρέωση. Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, όπως επισημαίνει η Επιτροπή, καίτοι μια πτωχεύσασα οντότητα μπορεί πράγματι να λειτουργεί ακόμη και αν δημιουργεί ζημίες, ο πρώτος σύνδικος είχε αναφέρει ρητώς ότι θα ενεργούσε κατά τρόπον ώστε να εξασφαλίσει την αποτροπή μιας τέτοιας κατάστασης (βλ. σκέψη 100 ανωτέρω).
- 115 Επιπλέον, το επιχείρημα της προσφεύγουσας στηρίζεται στην παραδοχή ότι η αρμόδια επιτροπή δεν εξέτασε, ή έκρινε ως άνευ σημασίας, τις παρουσιαζόμενες στο τέλος του έτους 2009 προοπτικές αυξήσεως των απαιτήσεων εκ μέρους δημοσίων φορέων κατά τη διάρκεια του έτους 2010 σε περίπτωση αποφάσεως υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα παραδέχθηκε ότι, σε περίπτωση που το ποσό των μεταπτώχευτικών χρεών ήταν ιδιαίτερα μεγάλο κατά τη διάρκεια της συνέχισης της λειτουργίας, οι προπτώχευτικοί δανειστές θα ήταν οι πρώτοι που θα προσέγγιζαν τον σύνδικο προκειμένου να ζητήσουν τη διακοπή της λειτουργίας, ώστε να έχουν μια ενδεχόμενη δυνατότητα να εισπράξουν το ποσό των απαιτήσεών τους.
- 116 Κατά τέταρτο λόγο, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας με την οποία αμφισβητεί το γεγονός ότι, καίτοι η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε την ακρίβεια της αναλύσεως του Μαρτίου του 2014 που είχε ζητήσει η ίδια από τις σλοβακικές αρχές να προσκομίσουν, εντούτοις δεν την δέχθηκε ως αποδεικτικό στοιχείο, επειδή δήθεν ήταν πολύ συνοπτική, υποθετικού χαρακτήρα και είχε συνταχθεί *ex post* (αιτιολογική σκέψη 87 της προσβαλλόμενης απόφασης).

- 117 Αφενός, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η ανάλυση του Μαρτίου του 2014 είναι τουλάχιστον ατελής. Πράγματι, ήταν σημαντικό να είναι γνωστό το ενδεχόμενο κόστος της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ για τους προπτωχευτικούς δανειστές που μπορούσαν να έχουν επίσης μεταπτωχευτικές απαιτήσεις (βλ. σκέψη 109 ανωτέρω). Ωστόσο, η ανάλυση δεν παρέχει καμία ένδειξη σχετικά με το ζήτημα αυτό.
- 118 Αφετέρου, δεν μπορεί να γίνει δεκτή η επιχειρηματολογία που αναπτύσσει η προσφεύγουσα προς αμφισβήτηση της εκτίμησης της Επιτροπής σχετικά με τον υποθετικό χαρακτήρα της αναλύσεως του Μαρτίου του 2014 και με την έλλειψη χρησιμότητας μιας *ex post* συνταχθείσας αναλύσεως.
- 119 Συναφώς, η προσφεύγουσα επικρίνει το γεγονός ότι η Επιτροπή απορρίπτει στην προσβαλλόμενη απόφαση τα αποδεικτικά στοιχεία επειδή προέρχονται από μια *ex post* συνταχθείσα ανάλυση, χωρίς να παραθέτει σοβαρές εξηγήσεις πέραν της αναφοράς στη νομολογία σε μια μεμονωμένη υποσημείωση, ενώ η νομολογία αυτή δεν στηρίζει το επιχείρημα της Επιτροπής σχετικά με την έλλειψη χρησιμότητας της εκ των υστέρων συνταχθείσας αναλύσεως. Κατά την προσφεύγουσα, η αξιοπιστία της αναλύσεως του Μαρτίου του 2014 ήταν ιδιαίτερα υψηλή, διότι οι κύριοι παράγοντες δημιουργίας των εξόδων που οφείλονταν στην εκκαθάριση της NCHZ συνδέονταν με τη φύση της λειτουργίας της εταιρίας αυτής καθώς και με τις δεσμεύσεις της χημικής βιομηχανίας και δεν μπορούσαν να επηρεάζονται από μια οποιαδήποτε εξέλιξη της οικονομικής κατάστασης της NCHZ κατά τη διάρκεια της πτώχευσης. Η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τα εν λόγω γεγονότα και στοιχεία. Εξάλλου, σε τέτοιου είδους καταστάσεις είναι επιτρεπτή η *ex post* ανάλυση (πρβλ. απόφαση της 29ης Μαρτίου 2007, Scott κατά Επιτροπής, T-366/00, EU:T:2007:99, σκέψεις 136 έως 138). Επιπλέον, λόγω της εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, ο τότε σύνδικος δεν θα μπορούσε την περίοδο εκείνη να πραγματοποιήσει μια εξαντλητική ανάλυση, πράγμα το οποίο διακρίνει την κατάσταση της NCHZ από εκείνες τις οποίες αφορούσε η νομολογία που μνημονεύει η Επιτροπή στην υποσημείωση 13 της προσβαλλόμενης απόφασης. Κατά την προσφεύγουσα, πρέπει να γίνει διάκριση ακριβώς μεταξύ του κριτηρίου που συνάγεται από την απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 1998, *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579), και εκείνου του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς. Ενώ, στο πλαίσιο του κριτηρίου του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς, είναι εύλογο να υπάρχουν αμφιβολίες για τη χρησιμότητα μιας εκ των υστέρων συνταχθείσας αναλύσεως υπό ορισμένες περιστάσεις, η απαιτούμενη από την απόφαση αυτή ανάλυση, η οποία συνίστατο στον προσδιορισμό του αν η NCHZ θα είχε συνεχίσει τη δραστηριότητά της ακόμη και σε περίπτωση εφαρμογής σε αυτήν του κοινού καθεστώτος του πτωχευτικού δικαίου, θα απαιτούσε, εξ ορισμού, μια υποθετικού χαρακτήρα και *ex post* ανάλυση. Δυνάμει του κριτηρίου που συνάγεται από την απόφαση αυτή, πρέπει να εκτιμηθεί τι κατά πάσα πιθανότητα θα συνέβαινε, αν δεν είχε θεσπιστεί ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας.
- 120 Πρέπει να σημειωθεί ότι, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, η σκέψη 36 της απόφασης της 1ης Δεκεμβρίου 1998, *Ecotrade* (C-200/97, EU:C:1998:579), δεν αποδεικνύει μια απαίτηση σχετικά με μια «υποθετική ανάλυση σχετικά με το τι θα μπορούσε να έχει συμβεί», αλλά αποσκοπεί να απαντήσει στο επιχείρημα της Επιτροπής, που είχε προβληθεί στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση αυτή, κατά το οποίο η μείωση των κερδών λόγω του επίμαχου μέτρου μπορούσε να συνεπάγεται απώλεια φορολογικών εσόδων για το κράτος, πράγμα το οποίο συνεπαγόταν μεταφορά κρατικών πόρων εξαιτίας του εν λόγω του μέτρου. Επιπλέον, καμία άλλη σκέψη της απόφασης αυτής δεν αποδεικνύει την απαίτηση διενέργειας μιας «υποθετικής αναλύσεως σχετικά με το τι θα μπορούσε να έχει συμβεί».
- 121 Όσον αφορά την εκτίμηση της Επιτροπής σχετικά με το γεγονός ότι η ανάλυση του Μαρτίου του 2014 συντάχθηκε *ex post* και με το ότι δεν είχε καμία χρησιμότητα, είναι αναμφισβήτητο ότι, χωρίς την εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ, αφενός, δεν θα είχε επιβληθεί εμπόδιο στις ομαδικές απολύσεις και, αφετέρου, η συνέχιση της λειτουργίας της εταιρίας αυτής θα έπρεπε να αποφασιστεί από την αρμόδια επιτροπή και δεν θα επερχόταν αυτομάτως. Συναφώς, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, η σύγκριση μεταξύ της καταστάσεως που δημιουργήθηκε λόγω της εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην

NCHZ και της καταστάσεως που θα δημιουργείτο αν η NCHZ είχε υπαχθεί στο κοινό καθεστώς του πτωχευτικού δικαίου δεν μπορεί να γίνει παρά με ανάλυση στηριζόμενη στην τότε κατάσταση και στα στοιχεία που ήταν διαθέσιμα τον χρόνο κατά τον οποίο ελήφθη η απόφαση για την ενδεχόμενη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ και ενώ η εταιρία αυτή είχε χαρακτηριστεί ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας» (πρβλ. προτάσεις του γενικού εισαγγελέα N. Fennelly στην υπόθεση Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:378, σκέψη 31).

- 122 Η προσφεύγουσα, όμως, δεν υποστηρίζει ότι η ανάλυση του Μαρτίου του 2014 πραγματοποιήθηκε με βάση στοιχεία που ήταν γνωστά όταν η NCHZ χαρακτηρίστηκε ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας». Από την εν λόγω ανάλυση, που προσκομίζει η προσφεύγουσα, προκύπτει εξάλλου ότι ο σύνδικος δεν τη συνέταξε στηριζόμενος στα στοιχεία που ήταν διαθέσιμα το 2009, αλλά ότι χρησιμοποίησε στοιχεία αναγόμενα στον Δεκέμβριο του 2010, για να διαπιστώσει αν τα στοιχεία αυτά ίσχυαν τον Δεκέμβριο 2009, επανεξετάζοντάς τα απλώς και μόνο για να συναγάγει ότι ορισμένα από αυτά δεν μεταβάλλονταν διαχρονικά. Υπογράμμισε εξάλλου την ύπαρξη δυσχερειών συνδεόμενων με τη συλλογή στοιχείων που να αφορούν τον Δεκέμβριο του 2009.
- 123 Επομένως, δεν μπορεί να θεωρηθεί βέβαιο ότι η ανάλυση του Μαρτίου του 2014 αντιστοιχεί στην ανάλυση της καταστάσεως της NCHZ που θα είχε διενεργηθεί αν η εταιρία αυτή δεν είχε χαρακτηριστεί ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας». Ως εκ τούτου, πρέπει να γίνει δεκτή η εκτίμηση της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση ότι η ανάλυση του Μαρτίου του 2014 ήταν άνευ σημασίας, επειδή ήταν υποθετικού χαρακτήρα και συντάχθηκε *ex post*.
- 124 Κατά πέμπτο λόγο, κατά την προσφεύγουσα, κανένα στοιχείο δεν αποδεικνύει ότι η άμεση εκκαθάριση της NCHZ θα ήταν συμφέρουσα. Προς στήριξη του επιχειρήματος αυτού, υποστηρίζει ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν εξέτασε το περιεχόμενο των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν κατά τη διάρκεια της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως, περιοριζόμενη στη διατύπωση, κατά τρόπο γενικό και αυθαίρετο, έναντι των στοιχείων αυτών (αιτιολογικές σκέψεις 83, 84 και 87 της προσβαλλόμενης απόφασης), χωρίς να προσκομίσει την παραμικρή απόδειξη προς στήριξη της απόψεώς της ότι η αρμόδια επιτροπή δεν δέχθηκε τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ. Η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε τα αριθμητικά και τα λοιπά στοιχεία που προσκόμισαν οι σλοβακικές αρχές, δεχόμενη με τον τρόπο αυτόν προδήλως ότι αυτά ήταν ακριβή.
- 125 Συναφώς, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι εναπέκειτο στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, εν προκειμένω στη Σλοβακική Δημοκρατία, και όχι στην Επιτροπή, να αποδείξει ότι η κατάσταση θα ήταν η ίδια αν είχε τύχει εφαρμογής στην NCHZ το κοινό καθεστώς του πτωχευτικού δικαίου και όχι ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας. Στην προσβαλλόμενη απόφαση, όμως, η Επιτροπή εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους δεν δέχθηκε τα στοιχεία που της είχαν γνωστοποιηθεί προς τον σκοπό αυτόν (βλ. σκέψεις σημεία 98 έως 101 και 116 έως 123 ανωτέρω), επιβάλλεται δε η διαπίστωση ότι, σε αντίθεση με το επιχείρημα της προσφεύγουσας, δεν δέχθηκε ότι τα αριθμητικά και λοιπά στοιχεία που είχε προσκομίσει η Σλοβακική Κυβέρνηση ήταν ακριβή. Κατά συνέπεια, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι κανένα στοιχείο δεν αποδεικνύει ότι η άμεση εκκαθάριση θα ήταν συμφέρουσα.
- 126 Επιπλέον, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 91 ανωτέρω, η έλλειψη επαρκούς και επίκαιρης μελέτης της εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ που να εξετάζει τη συνέχιση της λειτουργίας της εταιρίας αυτής σε συνάρτηση με τα συμφέροντα δημοσίων πιστωτών δικαιολογεί το γεγονός ότι, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, δεν υπήρχε ανάγκη να απαντήσει η Επιτροπή, στην προσβαλλόμενη απόφαση, στα επιχειρήματα του σλοβακικού κράτους σχετικά με το κόστος που θα είχε η εκκαθάριση της NCHZ για την εταιρία κοινωνικής ασφαλίσεως, επιχειρήματα τα οποία στηρίζονταν στην ανάλυση του Μαρτίου του 2014.

- 127 Επομένως, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, δεν μπορεί να συναχθεί ότι κανένα στοιχείο δεν δικαιολογεί την πεποίθηση ότι η αρμόδια επιτροπή δεν θα επιβεβαιώνει την αρχική απόφαση του πρώτου συνδίκου.
- 128 Επιπλέον, πρέπει να απορριφθεί η επιχειρηματολογία που προβάλλει η προσφεύγουσα σε απάντηση επιχειρήματος της Επιτροπής, επιχειρηματολογία κατά την οποία η απόφαση για τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ θα είχε ληφθεί ούτως ή άλλως και δεν αντιφάσκει προς την απόφαση της Σλοβακικής Κυβερνήσεως να εφαρμόσει στην NCHZ τον νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας. Κατά την προσφεύγουσα, η τελευταία αυτή απόφαση πρέπει να εξεταστεί με βάση το γεγονός ότι η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση βρισκόταν τότε στο απόγειό της και εκτιμώντας ότι, υπό το κράτος του φόβου και ίσως με την προοπτική των εκλογών του 2010 που πλησίαζαν, η ως άνω Κυβέρνηση ενήργησε προληπτικά, χωρίς να διαθέτει συγκεκριμένες πληροφορίες περί της πραγματικής καταστάσεως της NCHZ και χωρίς ο πρώτος σύνδικος να ζητήσει μια οποιαδήποτε παρέμβαση του σλοβακικού κράτους.
- 129 Η ως άνω επιχειρηματολογία δεν είναι πειστική, διότι στηρίζεται στην παραδοχή ότι το σλοβακικό κράτος θέσπισε έναν νόμο και αποφάσισε την εφαρμογή του σε μία μόνον εταιρία, χωρίς να διαθέτει συγκεκριμένες πληροφορίες περί της καταστάσεως της εταιρίας αυτής. Υπενθυμίζεται, όμως, ότι ο πρώτος σύνδικος έπρεπε να παράσχει μια πληροφορία στις σλοβακικές αρχές, πράγμα το οποίο έπραξε με την ανάλυση της 26ης Οκτωβρίου 2009 (βλ. σκέψη 96 ανωτέρω). Αν το περιεχόμενο της απόφασης που θα ελάμβανε η αρμόδια επιτροπή ήταν τότε τόσο βέβαιο όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, δεν υπήρχε κανένας λόγος να αμφιβάλλουν οι σλοβακικές αρχές ότι η NCHZ θα συνέχιζε να λειτουργεί. Αντιθέτως, η ύπαρξη φόβων ενόψει των εκλογών, όπως προέβαλε η προσφεύγουσα, συνηγορεί υπέρ του ότι η αρμόδια επιτροπή θα μπορούσε να λάβει μια άλλη απόφαση, ήτοι περί εκκαθαρίσεως της NCHZ, λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική κατάσταση της NCHZ και τις προοπτικές εξελίξεως της εταιρίας αυτής.
- 130 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι, αν η NCHZ είχε υπαχθεί στο κοινό καθεστώς του πτωχευτικού δικαίου, η απόφαση του τότε συνδίκου θα επιβεβαιωνόταν από την αρμόδια επιτροπή, η οποία θα είχε αποφασίσει τη συνέχιση των δραστηριοτήτων της NCHZ, πρέπει να απορριφθεί.

3) Επί του επιχειρήματος ότι μια απόφαση της αρμόδιας επιτροπής θα έδινε την ίδια ασφάλεια στους πελάτες και στους προμηθευτές όπως και ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας

- 131 Κατά πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, σε αντίθεση προς τα επιχειρήματα της Επιτροπής, μια απόφαση της αρμόδιας επιτροπής θα είχε παράσχει την ίδια ασφάλεια στους πελάτες και στους προμηθευτές όπως και ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας (αιτιολογική σκέψη 88 της προσβαλλόμενης απόφασης). Διατείνεται ότι, ακόμη αν τα επιχειρήματα αυτά ήταν βάσιμα –πράγμα το οποίο δεν συμβαίνει εν προκειμένω–, η ως άνω ασφάλεια θα είχε συνέπειες για τον βαθμό πιθανότητας και για το ποσό της (μερικής) διευθέτησης των χρεών της NCHZ μόνο σε περίπτωση συνέχισης της λειτουργίας της εταιρίας και όχι σε περίπτωση άμεσης εκκαθάρισής της. Η προσφεύγουσα αμφισβητεί, επιπλέον, την εκτίμηση της Επιτροπής ότι η ύπαρξη, κατ' εφαρμογήν του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, ισχυρότερης εγγυήσεως προς τους πελάτες και τους προμηθευτές, παρεχόμενης ότι η NCHZ θα συνέχιζε τη δραστηριότητά της τουλάχιστον μέχρι τη λήξη της ισχύος του εν λόγω νόμου, αποδεικνύεται από το γεγονός ότι, παρά την εφαρμογή του εν λόγω νόμου, η NCHZ έχασε πελάτες το 2009 και το 2010 (αιτιολογικές σκέψεις 85 και 86 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 132 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή θεώρησε ότι το πρώτο μέτρο είχε παράσχει στην NCHZ καθώς και στους τρίτους, ιδίως στους πελάτες της και στους προμηθευτές της, τη βεβαιότητα για τη συνέχιση της λειτουργίας της εταιρίας αυτής, ενώ η συνέχιση της λειτουργίας μιας εταιρίας υπό πτώχευση ουδέποτε είναι εξασφαλισμένη υπό τις συνήθεις συνθήκες μιας πτώχευσης, επιφυλάσσοντας

έτσι υπέρ της NCHZ προνομιακή μεταχείριση σε σχέση με ευρισκόμενους σε παρόμοια κατάσταση ανταγωνιστές της (αιτιολογικές σκέψεις 78, 85, 89 και 90 της προσβαλλόμενης απόφασης). Επισημάνει ότι, παρά την προστασία που παρασχέθηκε μέσω της εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, η NCHZ είχε χάσει ορισμένους πελάτες το 2009 και το 2010, όπως απέδειξε η οικονομική ανάλυση του συνδίκου μετά τη λήξη ισχύος του εν λόγω νόμου (αιτιολογική σκέψη 86 της προσβαλλόμενης απόφασης). Έκρινε ότι, «εάν δεν είχε εφαρμοστεί [ο νόμος αυτός] στην NCHZ, η εταιρεία θα αντιμετώπιζε πρόσθετες αρνητικές συνέπειες (όπως μεταστροφή πελατών σε ασφαλέστερους προμηθευτές) που θα αύξαναν σημαντικά τον κίνδυνο των πιστωτών που επιλέγουν να διακόψουν τη λειτουργία [της εταιρίας] σε αυτό το στάδιο» (αιτιολογική σκέψη 88 της προσβαλλόμενης απόφασης).

- 133 Ως εκ τούτου, από την προσβαλλόμενη απόφαση προκύπτει σαφώς ότι η Επιτροπή όχι μόνο έλαβε υπόψη την κατάσταση τον χρόνο κατά τον οποίο η NCHZ υπαγόταν στην εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, αλλά θέλησε να αναφέρει ότι η απόφαση διακοπής της λειτουργίας της NCHZ θα μπορούσε να έχει ληφθεί κατά τη διάρκεια του 2010, ενώ ο ως άνω νόμος είχε αναπτύξει τα αποτελέσματά του καθ' όλη την πρώτη περίοδο της πτώχευσης, ήτοι λίγο παραπάνω από ένα έτος, παγώνοντας την κατάσταση καθ' όλη τη διάρκεια εν λόγω περιόδου. Η ίδια η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι, όταν καθίσταται πρόδηλη η αποτυχία της στρατηγικής του συνδίκου της πτώχευσης, πρέπει να συνέρχεται η αρμόδια επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, του νόμου περί πτωχεύσεως.
- 134 Η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι οι προπτωχευτικοί πιστωτές, ιδίως οι δημόσιοι φορείς, μπορούσαν να βρεθούν αντιμέτωποι με το ενδεχόμενο αύξησης των μεταπτωχευτικών απαιτήσεών τους κατά τη διάρκεια της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ την πρώτη περίοδο της πτώχευσης και ότι, επομένως, αν συνεχιζόταν η λειτουργία της NCHZ, ήταν προς το συμφέρον τους να έχει κέρδη η NCHZ προκειμένου να εξοφλήσει τις μεταπτωχευτικές απαιτήσεις τους, ειδικά θα δημιουργείτο επιπλέον ζημία, η οποία θα προστίθετο στην προπτωχευτική αξίωση. Όπως εξέθεσε η Επιτροπή (αιτιολογική σκέψη 86 της προσβαλλόμενης απόφασης), σε μια κατάσταση απώλειας πελατών ή προμηθευτών, οι δανειστές θα μπορούσαν να αναθεωρήσουν τη θέση τους κατά τη διάρκεια του έτους 2010 αν η NCHZ είχε υπαχθεί στο κοινό καθεστώς του πτωχευτικού δικαίου. Επιπλέον, ακόμη και οι αποκλειστικά προπτωχευτικοί δανειστές θα μπορούσαν να υποχρεωθούν να στηρίξουν την απόφαση περί διακοπής της λειτουργίας της NCHZ (βλ. σκέψη 115 ανωτέρω).
- 135 Πάντως, αν, όπως διατείνεται η προσφεύγουσα, η εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας δεν εξασφάλιζε πράγματι την εκτέλεση των παραγγελιών, εξασφάλιζε τη διατήρηση του προσωπικού, λόγω της παρεμπόδισης των ομαδικών απολύσεων, και παρείχε ιδίως στους πελάτες και στους προμηθευτές τη βεβαιότητα ότι η λειτουργία της NCHZ θα συνεχιζόταν τουλάχιστον μέχρι τη λήξη ισχύος του εν λόγω νόμου, όσες και αν ήταν οι ανεξόφλητες απαιτήσεις, ιδίως των δημοσίων φορέων.
- 136 Η προσφεύγουσα δεν προσκομίζει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει τον τρόπο με τον οποίο μια απόφαση της αρμόδιας επιτροπής θα είχε παράσχει την ίδια βεβαιότητα στους τρίτους, επιβάλλοντας τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ για χρόνο ίδιο με τη διάρκεια εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας. Ειδικότερα, δεν υποστηρίζεται ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου περί πτωχεύσεως, θα ήταν δυνατό, ή ακόμη και επιθυμητό, για την αρμόδια επιτροπή να καθορίσει ένα τέτοιο ορισμένο χρονικό διάστημα συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ. Πράγματι, η προσφεύγουσα απλώς διατείνεται ότι, λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ κατά τη δεύτερη περίοδο της πτωχεύσεως, μπορεί να υποτεθεί ότι η διάρκεια μιας απόφασης της αρμόδιας επιτροπής σχετικά με τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ το τελευταίο τρίμηνο του έτους 2009 θα μπορούσε να είναι ισοδύναμου διαστήματος.

- 137 Επιπλέον, όσον αφορά την απώλεια πελατών το 2009 και το 2010, για την οποία κάνει λόγο η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 86 της προσβαλλόμενης απόφασης, η προσφεύγουσα περιορίζεται στο να αναφέρει ότι υπήρξε σχετική σταθερότητα στα τέλη του έτους 2009. Από τη δικογραφία όμως προκύπτει ότι την περίοδο εκείνη υπήρχε μάλλον μια πτωτική τάση όσον αφορά τόσο τα έσοδα από τις πωλήσεις όσο και τις νέες παραγγελίες (βλ. σκέψη 101 ανωτέρω). Επομένως, δεν ήταν βέβαιο ότι η προσβαλλόμενη από την προσφεύγουσα σταθερότητα μπορούσε να συνεχιστεί κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης σε περίπτωση εφαρμογής του κοινού πτωχευτικού δικαίου.
- 138 Κατά δεύτερο λόγο, απαντώντας σε επιχείρημα της Επιτροπής ότι η κατάσταση της NCHZ κατά τη διάρκεια της περιόδου μεταξύ της κηρύξεως της πτώχευσης και της έκδοσης του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, μετά την οποία ακολούθησε η εφαρμογή του στην NCHZ, είχε κάπως αλλοιωθεί λόγω δημοσίως γνωστών πληροφοριών που ανέφεραν σαφώς ότι σχεδιάζόταν νομοθετική λύση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή αναφέρεται μεν σε διάφορες δηλώσεις, πλην όμως οι δηλώσεις αυτές έγιναν όλες την ίδια ημέρα, στις 26 Οκτωβρίου 2009, κατά τη διάρκεια επισκέψεως του Σλοβάκου Υπουργού Οικονομίας στις εγκαταστάσεις της NCHZ. Κατά την προσφεύγουσα, δεδομένου ότι οι δημόσιες δηλώσεις έγιναν δέκα μόνον ημέρες πριν από την έκδοση του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, το αποτέλεσμα τους περιορίστηκε στο διάστημα προ της εκδόσεως αυτής, ενώ οι δύο πρώτοι μήνες μετά την παύση πληρωμών της NCHZ ήταν καθοριστικής σημασίας για την επιτυχή συνέχιση της λειτουργίας της κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας, διότι η διεύθυνση της NCHZ και ο πρώτος σύνδικος προέβησαν σε πολλές διαπραγματεύσεις με τους κύριους πελάτες και προμηθευτές. Οι ανωτέρω δηλώσεις αποτελούν μάλλον μια ακράδαντη απόδειξη της οικονομικής ευρωστίας της NCHZ κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας.
- 139 Συναφώς, καταρχάς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η NCHZ έθεσε σε εφαρμογή μια ορθή στρατηγική επικοινωνίας, αυτή δεν μπορούσε ωστόσο να εξασφαλίσει τη διατήρηση των εμπορικών σχέσεων της εταιρίας. Στη συνέχεια, όπως προαναφέρθηκε, ο πρώτος σύνδικος είχε αναφέρει την πρόθεσή του να κάνει ό,τι ήταν δυνατό για να διατηρήσει την NCHZ σε λειτουργία. Τέλος, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή, από το πρώτο άρθρο που παραθέτει η Επιτροπή, που δημοσιεύθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2009, προκύπτει ότι ο εκπρόσωπος του σλοβακικού Υπουργείου Οικονομίας είχε δηλώσει στον Τύπο ότι καταρτιζόταν νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας και ότι το γεγονός αυτό και μόνον είχε ήδη καθησυχάσει τους δανειστές της NCHZ. Στο ίδιο άρθρο, αναφέρεται ότι ο Σλοβάκος Υπουργός Οικονομίας είχε τονίσει, σε δημόσιες δηλώσεις του, ότι ο εν λόγω νόμος θα αποτελούσε για τους προμηθευτές μια κάποια εγγύηση ότι δεν θα έχαναν τις απαιτήσεις τους. Επιπλέον, από το δεύτερο άρθρο που παραθέτει η Επιτροπή, που δημοσιεύθηκε στις 26 Οκτωβρίου 2009, προκύπτει ότι, την ίδια ημέρα, ο Σλοβάκος Υπουργός Οικονομίας είχε παρουσιάσει, κατά την επίσκεψή του στην NCHZ, έναν υπό κατάρτιση νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας ο οποίος επρόκειτο να βοηθήσει την εταιρία αυτή και να παράσχει εγγυήσεις στους δανειστές της.
- 140 Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι μια απόφαση της αρμόδιας επιτροπής θα είχε παράσχει την ίδια ασφάλεια στους πελάτες και στους προμηθευτές όπως και ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας πρέπει να απορριφθεί.

4) Επί του επιχειρήματος ότι η NCHZ δεν έλαβε κανένα συμπληρωματικό πλεονέκτημα στο πλαίσιο της διατηρήσεως της δραστηριότητάς της που επιβλήθηκε από τον νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας

- 141 Με το υπόμνημα απαντήσεως, απαντώντας σε επιχείρημα της Επιτροπής ότι η ζημιόγonos συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ είχε κατά πάσα πιθανότητα αντίκτυπο στην προτεραιότητα των χρεών των πιστωτών, οδηγώντας ίσως στην εν τοις πράγμασι παραίτηση του Δημοσίου από τις απαιτήσεις του, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης, ο τότε σύνδικος ήταν υποχρεωμένος να ακολουθήσει τους συνήθεις κανόνες της πτώχευσης και, όταν μια πτωχεύσασα εταιρία λειτουργεί με την προοπτική της πωλήσεώς της με βάση την αρχή της συνέχισης

της λειτουργίας της, ο σκοπός είναι να ευνοηθούν οι δανειστές με προπρωχευτικές απαιτήσεις, ανεξαρτήτως του αν αυτοί είναι ιδιώτες ή δημόσιοι φορείς. Επομένως, η NCHZ δεν έλαβε κανένα συμπληρωματικό πλεονέκτημα στο πλαίσιο της διατήρησης της λειτουργίας που προέβλεπε ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας.

- 142 Η επιχειρηματολογία αυτή δεν μπορεί να γίνει δεκτή.
- 143 Κατά πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα δεν μπορεί βασίμως να υποστηρίξει ότι τα χρέη της δεν ήταν αποτέλεσμα της θέσης σε εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, αλλά μάλλον, κατ' ουσίαν, της συνήθους λειτουργίας κατά τη διάρκεια της πτώχευσης. Πράγματι, η επιχειρηματολογία αυτή σημαίνει ότι μια επιχείρηση που έχει πτωχεύσει είναι κατ' ανάγκη ζημιογόνος. Εντούτοις, κατά το άρθρο 88, παράγραφος 2, του νόμου περί πτωχεύσεως, σε μια τέτοια περίπτωση, είτε στην αρχή της πρώτης περιόδου της πτώχευσης είτε κατά τη διάρκεια αυτής, ο τότε σύνδικος θα ήταν υποχρεωμένος να αποταθεί στην αρμόδια επιτροπή προκειμένου να λάβει οδηγίες όσον αφορά τη συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, καθόσον ο νόμος περί πτωχεύσεως λαμβάνει υπόψη καταρχάς το συμφέρον των πιστωτών. Οι προπρωχευτικοί δανειστές θα μπορούσαν επίσης να ειδοποιήσουν συναφώς τον ως άνω σύνδικο (βλ. σκέψη 115 ανωτέρω). Επομένως, στο πλαίσιο της εφαρμογής του κοινού πτωχευτικού δικαίου, υπήρχαν δυνατότητες περιορισμού της ζημιογόνου λειτουργίας, πράγμα το οποίο απέκλειε η εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας.
- 144 Κατά δεύτερο λόγο, λόγω της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ που επιβλήθηκε από τον νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, η εταιρία αυτή έπρεπε να εξοφλεί τα χρέη της που συνδέονταν με την παραγωγή, πράγμα το οποίο, λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής καταστάσεώς της, δεν μπορούσε παρά να έχει αρνητική επίπτωση, ιδίως, στην αποπληρωμή των χρεών της στους δύο εμπλεκόμενους δημόσιους φορείς, ήτοι στις εταιρίες κοινωνικής ασφαλίσεως και ασφαλίσεως ασθενείας.
- 145 Επιπλέον, στο πλαίσιο αυτό, το εμπόδιο στις ομαδικές απολύσεις, που επιβλήθηκε από τον νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας, επιδείνωσε την κατάσταση. Πράγματι, όπως η εκθέτει προσφεύγουσα, αν η NCHZ είχε υπαχθεί στο κοινό καθεστώς του πτωχευτικού δικαίου, οι ομαδικές απολύσεις θα είχαν αποφασιστεί στην αρχή της πτώχευσης και όχι, όπως συνέβη, το 2011. Η προσφεύγουσα διατείνεται ασφαλώς ότι τα έξοδα της NCHZ θα είχαν μειωθεί εξ αυτού σημαντικά και ότι η πραγματικότητα ήταν διαφορετική, διότι, δεδομένου ότι η NCHZ δεν μπόρεσε να κάνει χρήση της εν λόγω δυνατότητας, η εταιρία αυτή υποχρεώθηκε να επωμιστεί πρόσθετα βάρη που ήταν σχεδόν περιττά, καθόσον ένα σημαντικό μέρος των σχετικών βαρών αφορούν πληρωμές προς στις εταιρίες κοινωνικής ασφαλίσεως και ασφαλίσεως ασθενείας. Παραλείπει εντούτοις να σημειώσει ότι η NCHZ δεν μπορούσε να καλύψει το σύνολο των χρεών αυτών και ότι τα χρέη της έναντι των δύο αυτών δημοσίων φορέων διογκώθηκαν, ενώ, παράλληλα, η NCHZ διατηρούσε το πλεονέκτημα να διαθέτει εργαζομένους προς συνέχιση της δραστηριότητάς της. Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η απαγόρευση απολύσεων για οικονομικούς λόγους δεν αποτελούσε οικονομικό πλεονέκτημα για την NCHZ δεν μπορεί να γίνει δεκτό και, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, το ως άνω εμπόδιο προκάλεσε πρόσθετη επιβάρυνση για τους δημόσιους πιστωτές, σε σχέση με την κατάσταση που θα ίσχυε βάσει της εφαρμογής του κοινού πτωχευτικού δικαίου.
- 146 Εξάλλου, έχει ήδη δοθεί απάντηση στο επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας παρέσχε οικονομικό πλεονέκτημα μόνο στο σλοβακικό κράτος, διότι, αν η NCHZ είχε απολύσει τους εργαζομένους αυτούς νωρίτερα, το εν λόγω κράτος θα έπρεπε να φέρει το ουσιαδές μέρος των σχετικών βαρών με τη μορφή επιδομάτων ανεργίας και άλλων κοινωνικών παροχών (βλ. σκέψη 93 ανωτέρω).
- 147 Κατά συνέπεια, το επιχείρημα ότι η NCHZ δεν επωφελήθηκε από κανένα συμπληρωματικό πλεονέκτημα στο πλαίσιο της διατήρησης της λειτουργίας της NCHZ την οποία προέβλεπε ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας δεν μπορεί να ευδοκιμήσει.

148 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας κατά την οποία η εφαρμογή του κοινού πτωχευτικού δικαίου στην NCHZ θα είχε οδηγήσει στην ίδια κατάσταση σε σχέση με εκείνη που προκλήθηκε από την εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην εταιρία αυτή πρέπει να απορριφθεί.

δ) Συμπέρασμα

149 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, λόγω του χαρακτηρισμού της NCHZ ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας» από τις σλοβακικές αρχές, επιβλήθηκαν, αφενός, η συνέχιση της δραστηριότητάς της, ανεξάρτητα από την οικονομική κατάστασή της και τη δυνατότητα αποπληρωμής των χρεών της, ιδίως προς δημόσιους φορείς, καθώς και, αφετέρου, η διατήρηση του προσωπικού της, λόγω του εμποδίου στις ομαδικές απολύσεις, κατάσταση που της παρέσχε τη δυνατότητα να συνεχίσει τη δραστηριότητά της παράλληλα με την παρεχόμενη στους πελάτες της και στους προμηθευτές της βεβαιότητα ότι η δραστηριότητά της θα συνεχιζόταν μέχρι τα τέλη του έτους 2010. Παράλληλα, η εφαρμογή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ δημιούργησε σε βάρος ορισμένων από τους δανειστές της, δημοσίων ιδίως φορέων, τον κίνδυνο να αυξηθεί το ποσό των απαιτήσεών τους κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης, κίνδυνο αναπόφευκτο λαμβανομένης υπόψη της οικονομικής καταστάσεώς της κατά τον χρόνο του χαρακτηρισμού της ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας». Ο ως άνω κίνδυνος υλοποιήθηκε κατά τα λοιπά κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης, τόσο για τους δημόσιους πιστωτές με προπτωχευτικές και μεταπτωχευτικές απαιτήσεις όσο και για εκείνους που είχαν μόνο μεταπτωχευτικές απαιτήσεις.

150 Ωστόσο, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι, υπό περιστάσεις που αντιστοιχούν στους συνήθεις όρους λειτουργίας της αγοράς, η NCHZ μπορούσε να επιτύχει το ίδιο πλεονέκτημα με αυτό που της παρασχέθηκε, και μάλιστα με κρατικούς πόρους κατά την έννοια της νομολογίας που παρατίθεται στις σκέψεις 59 έως 61 ανωτέρω. Αφενός, το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς δεν ήταν εφαρμοστέο εν προκειμένω και, εν πάση περιπτώσει, δεν αποδείχθηκε ότι το πρώτο μέτρο ικανοποιούσε το εν λόγω κριτήριο. Αφετέρου, δεν μπορεί να συναχθεί ότι η κατάσταση θα ήταν η ίδια αν η NCHZ είχε υπαχθεί στο κοινό καθεστώς του πτωχευτικού δικαίου και ότι δεν θα επιβαλλόταν κανένα πρόσθετο βάρος στους δημόσιους δανειστές (βλ. σκέψεις 94 και 148 ανωτέρω). Επί του τελευταίου αυτού ζητήματος, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας σχετικά με την απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 1998, Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, σκέψη 36), δεν δικαιολογεί την αμφισβήτηση της ως άνω εκτιμήσεως. Στη σκέψη 36 της εν λόγω αποφάσεως, το Δικαστήριο έκρινε, κατ' ουσίαν, ότι το γεγονός ότι το επίμαχο στην ως άνω υπόθεση μέτρο μπορούσε να έχει ως αποτέλεσμα μείωση των κερδών των ιδιωτών πιστωτών και, επομένως, μια ενδεχόμενη απώλεια φορολογικών εσόδων δεν παρείχε τη δυνατότητα να χαρακτηριστεί το μέτρο αυτό ως κρατική ενίσχυση. Πράγματι, ήταν υπερβολικά έμμεση η σχέση μεταξύ του εν λόγω μέτρου και της ενδεχόμενης απώλειας φορολογικών εσόδων (πρβλ. προτάσεις του γενικού εισαγγελέα N. Fennelly στην υπόθεση Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:378, σκέψη 24). Λαμβανομένου όμως υπόψη του πρώτου του μέτρου, οι παρατηρήσεις της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση ουδόλως στηρίζονται σε ανάλογες παρατηρήσεις ή σε μια τέτοια έμμεση σχέση.

151 Ως εκ τούτου, το πρώτο μέτρο, που συνδύαζε την υποχρέωση συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ και την παρεμπόδιση των ομαδικών απολύσεων, εντάσσεται στο πλαίσιο τόσο της πρώτης καταστάσεως όσο και σε αυτό της δεύτερης από τις καταστάσεις στις οποίες αναφέρονται οι αποφάσεις της 1ης Δεκεμβρίου 1998, Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579, σκέψη 45), και της 17ης Ιουνίου 1999, Piaggio (C-295/97, EU:C:1999:313, σκέψη 43) (βλ. σκέψη 72 ανωτέρω).

152 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή δεν πλανήθηκε συμπεραίνοντας ότι, λόγω του χαρακτηρισμού της εταιρίας αυτής ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας», υπήρξε οικονομικό πλεονέκτημα υπέρ της NCHZ με κρατικούς πόρους.

153 Κατόπιν των προεκτεθέντων, το πρώτο και το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθούν.

Γ. Επί του δευτέρου λόγου, που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης διενέργειας επιμελούς και αμερόληπτης εξετάσεως καθώς και από παράβαση της υποχρέωσης συνεργασίας την οποία υπέχει η Επιτροπή

154 Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέβη την υποχρέωσή της να προβεί σε επιμελή και αμερόληπτη εξέταση του μέτρου με το οποίο φέρεται ότι παραχωρείται κρατική ενίσχυση διότι, κατ' ουσίαν, όφειλε να ζητήσει περισσότερες πληροφορίες πριν εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.

155 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας.

156 Κατά πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, αν η Επιτροπή εκτιμούσε ότι ήταν αναγκαία μια πιο λεπτομερής εκ των υστέρων συνταχθείσα ανάλυση, έπρεπε να τη ζητήσει, πράγμα το οποίο ωστόσο δεν έπραξε. Επιπλέον, η ανάλυση του Μαρτίου του 2014 κακώς αγνοήθηκε απλώς και μόνον επειδή είχε συνταχθεί *ex post*, ενώ η Επιτροπή δεν αμφισβήτησε την ακρίβεια και την αξιοπιστία των πληροφοριών που αυτή περιείχε, οι οποίες δεν μεταβάλλονταν διαχρονικά.

157 Κατά τη νομολογία περί των αρχών που ισχύουν στον τομέα της διεξαγωγής των αποδείξεων στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, η Επιτροπή υποχρεούται να διεξάγει τη διαδικασία εξέτασεως των οικείων μέτρων κατά τρόπο επιμελή και αμερόληπτο, προκειμένου να έχει στη διάθεσή της, κατά την έκδοση της τελικής απόφασης που αποδεικνύει την ύπαρξη και ενδεχομένως την ασυμβατότητα με το ευρωπαϊκό δίκαιο ή το παράνομο της ενισχύσεως, τα κατά το δυνατόν πληρέστερα και πλέον αξιόπιστα στοιχεία για τον σκοπό αυτόν (αποφάσεις της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, Επιτροπή κατά Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, σκέψη 90, και της 3ης Απριλίου 2014, Γαλλία κατά Επιτροπής, C-559/12 P, EU:C:2014:217, σκέψη 63).

158 Η Επιτροπή μπορεί να εκδώσει απόφαση βάσει των διαθέσιμων στοιχείων σε περίπτωση που το κράτος μέλος, κατά παράβαση του απορρέοντος από το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, καθήκοντος συνεργασίας που υπέχει έναντι του θεσμικού αυτού οργάνου, δεν της παράσχει τα πληροφοριακά στοιχεία που του ζήτησε είτε προκειμένου να εξετάσει τον χαρακτηρισμό και το συμβατό με την εσωτερική αγορά μιας νέας ή μιας τροποποιημένης ενισχύσεως είτε προκειμένου να ελέγξει τη σύννομη εφαρμογή προηγουμένως εγκριθείσας ενισχύσεως. Πάντως, πριν λάβει μια τέτοια απόφαση, η Επιτροπή οφείλει να ζητήσει από το κράτος μέλος να της παράσχει, εντός σχετικής προθεσμίας, όλα τα απαιτούμενα προς άσκηση του ελέγχου της πληροφοριακά στοιχεία. Μόνον εάν το κράτος μέλος, παρά τη σχετική εντολή της Επιτροπής, δεν παράσχει τις ζητηθείσες πληροφορίες, η τελευταία έχει την εξουσία να τερματίσει τη διαδικασία και να λάβει απόφαση, βάσει των πληροφοριών που έχει στη διάθεσή της (απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Ελλάδα κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-415/05, T-416/05 και T-423/05, EU:T:2010:386, σκέψη 226).

159 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η ανάλυση της 21ης Μαρτίου 2014 γνωστοποιήθηκε από τις σλοβακικές αρχές, ως παράρτημα της τέταρτης απαντήσεώς τους προς την Επιτροπή της 14ης Μαΐου 2014.

160 Πρέπει να σημειωθεί, αφενός, ότι το ζήτημα σχετικά με το τι θα είχε συμβεί τον Δεκέμβριο του 2009 αν η NCHZ δεν είχε χαρακτηριστεί ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας» είχε εξεταστεί επανειλημμένα από τις ίδιες τις σλοβακικές αρχές. Πράγματι, οι ως άνω αρχές είχαν ασχοληθεί με το εν λόγω ζήτημα στη δεύτερη απάντησή τους στην Επιτροπή της 29ης Νοεμβρίου 2013, καθώς και στην τρίτη απάντησή τους στην Επιτροπή της 13ης Ιανουαρίου 2014. Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν ζήτησε νέα ανάλυση από τις σλοβακικές αρχές προκειμένου να λάβει, μετά την τέταρτη απάντησή τους, νέες πληροφορίες. Συναφώς, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Ελλάδα κ.λπ. κατά Επιτροπής

(T-415/05, T-416/05 και T-423/05, EU:T:2010:386), στην οποία παραπέμπει η προσφεύγουσα, η κατάσταση ήταν διαφορετική. Πράγματι, στην ως άνω υπόθεση, η απόφαση περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως δεν περιελάμβανε προκαταρκτική εκτίμηση των επίμαχων μέτρων προς προσδιορισμό του αν τα μέτρα αυτά περιελάμβαναν στοιχείο ενισχύσεως, ενώ, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, δεν είχε διατυπωθεί καμία αμφιβολία σχετικά με τα εν λόγω μέτρα, ούτε είχε ζητηθεί η παραμικρή πληροφορία σχετικά με τη συμφωνία των μέτρων αυτών με τους όρους της αγοράς. Υπό τις συνθήκες αυτές, ο δικαστής της Ένωσης έκρινε ότι δεν μπορούσε να προσάψει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος ότι δεν είχε δώσει επαρκείς πληροφορίες στην Επιτροπή για να της παράσχει τη δυνατότητα να εκτιμήσει τα επίμαχα μέτρα έχοντας γνώση της σχετικής κατάστασης και ότι εναπέκειτο σε εκείνη, σύμφωνα με την υποχρέωσή της περί επιμελούς και αμερόληπτης εξετάσεως προς το συμφέρον της ορθής εφαρμογής των κανόνων της Συνθήκης σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις, να συνεχίσει τις έρευνές της και προχωρήσει σε βάθος την έρευνά της (πρβλ. απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Ελλάδα κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-415/05, T-416/05 και T-423/05, EU:T:2010:386, σκέψεις 240, 246 και 249).

- 161 Πρέπει να σημειωθεί, αφετέρου, ότι, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, δεν μπορούσε να θεωρείται «σαφές» ότι οι πληροφορίες που έπρεπε να ζητηθούν από τον σύνδικο έπρεπε να παρασχεθούν μέσω μιας εκ των υστέρων συνταχθείσας αναλύσεως. Πράγματι, στην πρώτη απάντησή τους στην Επιτροπή της 2ας Σεπτεμβρίου 2013, οι σλοβακικές αρχές υποστήριξαν ότι το κριτήριο του ιδιώτη δανειστή θα έπρεπε να εφαρμοστεί στην εταιρία κοινωνικής ασφαλίσεως και στην εταιρία ασφαλίσεως ασθενείας. Στη συνέχεια, στη δεύτερη απάντησή τους στην Επιτροπή της 29ης Νοεμβρίου 2013 οι εν λόγω αρχές τόνισαν ότι «[τ]ο [Σλοβακικό] Κράτος [είχε] πράξει ό,τι του είχε ζητήσει η Επιτροπή, λαμβάνοντας υπόψη το κριτήριο του ιδιώτη δανειστή». Ανέφεραν επίσης ότι όλοι οι ιδιώτες δανειστές είχαν ταχθεί υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ, προσθέτοντας ότι το κριτήριο του ιδιώτη δανειστή θα έπρεπε να εφαρμοστεί μόνο στην εταιρία κοινωνικής ασφαλίσεως λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας, των οικονομικών πτυχών της NCHZ και της αρχής της χρηστής διοικήσεως. Εξάλλου, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι η ex post συνταχθείσα ανάλυση «ασχολήθηκε με τα κρίσιμα ζητήματα σχετικά με τη “μεταφορά κρατικών πόρων”, καθώς και με το “κριτήριο του ιδιώτη δανειστή”».
- 162 Ακόμη και αν υποθεθεί, όμως, ότι είχε εφαρμογή το κριτήριο του ιδιώτη δανειστή, σύμφωνα με τη νομολογία, μια εκ των υστέρων συνταχθείσα ανάλυση δεν μπορούσε να ασκήσει επιρροή συναφώς (πρβλ. απόφαση της 16ης Μαΐου 2002, Γαλλία κατά Επιτροπής, C-482/99, EU:C:2002:294, σκέψη 71· πρβλ. επίσης και κατ’ αναλογία απόφαση της 5ης Ιουνίου 2012, Επιτροπή κατά EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, σκέψη 105). Επιπλέον, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, μια τέτοια ανάλυση δεν συνιστά «προδήλως πρόσφορο εργαλείο» για τις ανάγκες του κριτηρίου που συνάγεται από την απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 1998, Ecotrade (C-200/97, EU:C:1998:579). Πράγματι, η ανάλυση της πιθανής εξελίξεως υπό το κράτος του νόμου περί πτωχεύσεως, δηλαδή, κατά τα λεγόμενα της προσφεύγουσας, η εξέταση του «τι θα είχαν αποφασίσει οι ιδιώτες δανειστές στο πλαίσιο της αρμόδιας επιτροπής», έπρεπε να στηρίζεται στα στοιχεία που ήταν διαθέσιμα την περίοδο του χαρακτηρισμού της NCHZ ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας» και κατά τον χρόνο εφαρμογής σε αυτή του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας (βλ. σκέψη 121 ανωτέρω).
- 163 Στο πλαίσιο αυτό, καθόσον οι σλοβακικές αρχές είχαν γνωστοποιήσει μία μόνο ανάλυση που χρησιμοποιούσε στοιχεία ex post, μαζί με εξήγηση της μεθοδολογίας που είχε ακολουθηθεί, σε παράρτημα της τέταρτης απάντησής τους στην Επιτροπή της 14ης Μαΐου 2014, πράγμα το οποίο δεν αμφισβητείται, πρέπει να θεωρηθεί ότι, όπως δέχεται η Επιτροπή, δεν απαιτείτο να ζητήσει η ίδια άλλες πληροφορίες επί του σχετικού ζητήματος.
- 164 Κατά δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση περί ανακτήσεως της προβαλλόμενης κρατικής ενισχύσεως εκδόθηκε βάσει προσωρινών αριθμητικών στοιχείων, χωρίς να έχει προηγηθεί αίτημα επιβεβαιώσεως των οριστικών αριθμητικών στοιχείων, πράγμα το οποίο συνιστά πρόδηλη παράβαση εκ μέρους της Επιτροπής τόσο της υποχρεώσεώς της συνεργασίας όσο και του καθήκοντός της να εκδίδει αποφάσεις βάσει σοβαρών πληροφοριών. Η προσφεύγουσα

διατείνεται ότι ένα αίτημα παροχής πρόσφορων πληροφοριών μετά την περάτωση της επίσημης έρευνας δεν μπορεί να θεραπεύσει την παράβαση της υποχρέωσης της Επιτροπής να ζητήσει κρίσιμες συναφώς πληροφορίες.

- 165 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι το ποσό της ενισχύσεως αντιστοιχούσε προς τα μη εξοφληθέντα χρέη έναντι του Δημοσίου και των δημοσίων φορέων τα οποία συσσωρεύθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής στην NCHZ του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας. Εξέθεσε ότι, βάσει των πληροφοριών που παρέσχον οι σλοβακικές αρχές, το ποσό των εκκρεμών απαιτήσεων έναντι των δημοσίων δανειστών ανερχόταν σε 735 817,44 ευρώ στις 31 Δεκεμβρίου 2009 και σε 5 519 241,54 ευρώ στις 31 Δεκεμβρίου 2010. Ανέφερε ότι τα ποσά αυτά υπολογίστηκαν με βάση τις πλέον ακριβείς και σχετικά συνετές διαθέσιμες εκτιμήσεις του ύψους των απαιτήσεων που εκκρεμούσαν τις ως άνω ημερομηνίες. Ειδικότερα, κατ' αυτήν, οι σλοβακικές αρχές είχαν δηλώσει ότι δεν υπήρχε καμία συγκεκριμένη πληροφορία για τα ποσά των εκκρεμών απαιτήσεων των δημοσίων δανειστών την ημερομηνία κατά την οποία η NCHZ χαρακτηρίστηκε «εταιρία στρατηγικής σημασίας», ούτε όταν ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας έπαψε να έχει εφαρμογή στην περίπτωση της. Η Επιτροπή συνεπέρανε ότι το ποσό της ενισχύσεως ανερχόταν σε 4 783 424,10 ευρώ (αιτιολογική σκέψη 101 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 166 Υπενθυμίζεται ότι, κατά το άρθρο 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 659/1999, η ανάκτηση παράνομης ενισχύσεως από την αρμόδια αρχή έναντι του δικαιούχου πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις της εθνικής νομοθεσίας (βλ. απόφαση της 13ης Φεβρουαρίου 2014, Mediaset, C-69/13, EU:C:2014:71, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Το δικαίω της Ένωσης δεν επιτάσσει να πραγματοποιείται η ανάκτηση μιας τέτοιας ενισχύσεως μόνο βάσει της αποφάσεως περί ανακτήσεως της Επιτροπής (απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 2014, Επιτροπή κατά Γερμανίας, C-527/12, EU:C:2014:2193, σκέψη 39).
- 167 Επομένως, στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, καμία διάταξη του δικαίου της Ένωσης δεν απαιτεί από την Επιτροπή, όταν διατάσσει την ανάκτηση ενισχύσεως κηρυχθείσας ασύμβατης προς την εσωτερική αγορά, να καθορίζει το ακριβές ύψος της ενισχύσεως που πρέπει να ανακτηθεί. Αρκεί η απόφαση της Επιτροπής να περιέχει στοιχεία βάσει των οποίων ο αποδέκτης της να μπορεί να καθορίσει ο ίδιος, χωρίς υπερβολικές δυσχέρειες, το ποσό αυτό (αποφάσεις της 12ης Οκτωβρίου 2000, Ισπανία κατά Επιτροπής, C-480/98, EU:C:2000:559, σκέψη 25, και της 12ης Μαΐου 2005, Επιτροπή κατά Ελλάδας, C-415/03, EU:C:2005:287, σκέψη 39).
- 168 Συνεπώς, από τη νομολογία του Δικαστηρίου προκύπτει ότι η Επιτροπή δύναται θεμιτώς να περιοριστεί στη διαπίστωση ότι υφίσταται υποχρέωση ανακτήσεως της επίμαχης ενισχύσεως, αφήνοντας στις εθνικές αρχές τη μέριμνα για τον υπολογισμό του ακριβούς προς ανάκτηση ποσού (πρβλ. απόφαση της 12ης Μαΐου 2005, Επιτροπή κατά Ελλάδας, C-415/03, EU:C:2005:287, σκέψη 40). Εξάλλου, η υποχρέωση του κράτους μέλους να υπολογίζει επακριβώς το ποσό της προς αναζήτηση ενισχύσεως εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο της προβλεπόμενης στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ υποχρέωσης της καλόπιστης συνεργασίας που συνδέει αμοιβαίως την Επιτροπή και τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή των κανόνων της Συνθήκης στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων (πρβλ. απόφαση της 13ης Ιουνίου 2002, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-382/99, EU:C:2002:363, σκέψη 91). Ο ακριβής προσδιορισμός του ποσού της ενισχύσεως μπορεί να γίνει αργότερα, στο στάδιο της ανακτήσεως της ενισχύσεως, δηλαδή μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης (πρβλ. απόφαση της 13ης Δεκεμβρίου 2017, Ελλάδα κατά Επιτροπής, T-314/15, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2017:903, σκέψη 203).
- 169 Εν προκειμένω, πρέπει να σημειωθεί ότι το ζήτημα του ποσού των απαιτήσεων είχε συζητηθεί κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας. Τούτο συνέβη ιδίως στο πλαίσιο της τέταρτης απαντήσεως των σλοβακικών αρχών της 14ης Μαΐου 2014. Όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η ίδια είχε ρητώς ζητήσει, όπως αποδεικνύεται από την απάντηση των σλοβακικών αρχών, «λεπτομερή στοιχεία για τα χρέη της NCHZ (δημόσιοι και ιδιώτες δανειστές, προνομιούχοι και μη προνομιούχοι, [και] τα οφειλόμενα ποσά) σε διαφορετικές χρονικές στιγμές: i) στην αρχή της περιόδου [της] πτώχευσης, ii) τον Δεκέμβριο του

2009 (κήρυξη της NCHZ ως εταιρίας στρατηγικής σημασίας), iii) τον Ιανουάριο του 2011, iv) κατά την ημερομηνία πώλησής της NCHZ στη Via Chem Slovakia και v) στο τέλος της περιόδου [της] πτώχευσης». Τα ποσά που έλαβε υπόψη η Επιτροπή και τα οποία ισούνται προς το ποσό των απαιτήσεων των δημοσίων φορέων στην αρχή και στο τέλος της σχετικής περιόδου (αιτιολογική σκέψη 101 της προσβαλλόμενης απόφασης) είναι το άθροισμα των ποσών που ανέφεραν οι σλοβακικές αρχές ως οφειλόμενα, αντιστοίχως, στις 31 Δεκεμβρίου 2009 και στις 31 Δεκεμβρίου 2010. Συναφώς, οι σλοβακικές αρχές διευκρίνισαν ότι η απάντησή τους στηριζόταν στα στοιχεία που είχε στη διάθεσή του ο σύνδικος και διευκρίνισαν ότι τα στοιχεία αυτά μπορούσαν να μην ανταποκρίνονται προς το «πραγματικό» ποσό των απαιτήσεων, ιδίως διότι μια αξίωση που ήταν εκκρεμής τον Δεκέμβριο του 2010 μπορούσε να έχει εξοφληθεί τον Ιανουάριο του 2011. Επομένως, διαπιστώνεται ότι η ως άνω απάντηση συνεπαγόταν ότι είχαν γνωστοποιηθεί οι πληροφορίες που ήταν διαθέσιμες. Επιπλέον, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι η Επιτροπή εξέθεσε τη μέθοδο υπολογισμού του ποσού της προς αναζήτηση ενισχύσεως.

- 170 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω σκέψεων, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δεν ανέμεινε την ανακοίνωση νέων αριθμητικών στοιχείων εκ μέρους των σλοβακικών αρχών πριν εκδώσει την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 171 Εξάλλου, δεν μπορεί να θεωρηθεί, όπως αφήνει να εννοηθεί η προσφεύγουσα, ότι η Επιτροπή ήθελε να εκφράσει τη δυσαρέσκειά της ως προς τον παράνομο χαρακτήρα του επίμαχου μέτρου διατάσσοντας την ανάκτηση ποσού μεγαλύτερου από την αξία του παρασχεθέντος υπέρ του δικαιούχου πλεονεκτήματος. Η προσφεύγουσα δεν παραθέτει εξάλλου κανένα στοιχείο της δικογραφίας ικανό να στηρίξει το επιχείρημα αυτό.
- 172 Ως εκ περισπού, πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει της υποχρέωσης καλόπιστης συνεργασίας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, που δεσμεύει αμοιβαίως την Επιτροπή και τα κράτη μέλη κατά την εφαρμογή των κανόνων της Συνθήκης στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων (πρβλ. απόφαση της 13ης Ιουνίου 2002, Κάτω Χώρες κατά Επιτροπής, C-382/99, EU:C:2002:363, σκέψη 91), η Επιτροπή και το οικείο κράτος μέλος οφείλουν να συνεργάζονται καλόπιστα. Με τις απαντήσεις της στις ερωτήσεις που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας (βλ. σκέψη 30 ανωτέρω) η Επιτροπή διευκρίνισε ότι, κατά τη διάρκεια του σταδίου ανακτήσεως της επίμαχης ενισχύσεως, οι διάφοροι δημόσιοι φορείς δανειστές της NCHZ είχαν προσκομίσει πιο συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία, τα οποία η ίδια δεν διέθετε πριν από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και τα οποία αφορούσαν ιδίως απαιτήσεις της Slovenský vodohospodársky podnik (σλοβακική εταιρία υδάτων, Σλοβακία), και ότι από τα γνωστοποιηθέντα με τον τρόπο αυτόν στοιχεία προέκυπτε ότι το πραγματικό ποσό της ενισχύσεως θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερο από το ποσό της ενισχύσεως που αναφερόταν στην προσβαλλόμενη απόφαση, πράγμα το οποίο δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα.
- 173 Επομένως, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι δέχθηκε στην προσβαλλόμενη απόφαση εκτιμήσεις στηριζόμενες στα στοιχεία που είχαν γνωστοποιηθεί από τις σλοβακικές αρχές, ούτε ότι ενήργησε κατά παράβαση της υποχρέωσης συνεργασίας που τη βάρυνε.
- 174 Επομένως, ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Δ. Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό του ποσού της προβαλλόμενης κρατικής ενισχύσεως

- 175 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή, ακόμη και αν ορθώς συνήγαγε ότι χορηγήθηκε κρατική ενίσχυση υπέρ της NCHZ με το πρώτο μέτρο, υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό του ποσού της εν λόγω ενισχύσεως.

- 176 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας.
- 177 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή θεώρησε ότι το ποσό της ενισχύσεως αντιστοιχούσε προς τα εκκρεμή χρέη προς το σλοβακικό κράτος και τους δημόσιους φορείς τα οποία συσσωρεύθηκαν κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής στην NCHZ του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας (αιτιολογική σκέψη 101 της προσβαλλόμενης απόφασης) (βλ. σκέψη 165 ανωτέρω).
- 178 Κατά πρώτο λόγο, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, ένα μεγάλο μέρος των χρεών της NCHZ θα συσσωρευόταν ούτως ή άλλως, ακόμη και σε περίπτωση που είχε ληφθεί απόφαση περί εκκαθάρισεως της εταιρίας αυτής κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης. Επομένως, η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη μη λαμβάνοντας υπόψη τα χρέη αυτά στο πλαίσιο ενός «σεναρίου με βάση αυτό που θα μπορούσε να έχει συμβεί». Συγκεκριμένα, η εκκαθάριση της NCHZ δεν θα μπορούσε να πραγματοποιηθεί πριν τον Μάιο του 2010 και το ποσοστό των ως τότε συσσωρευμένων χρεών της προς δημόσιους φορείς δεν μπορεί να θεωρηθεί ως προκληθέν από τον νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας και, επομένως, ως κρατική ενίσχυση. Επιπλέον, μια τέτοια εκκαθάριση θα είχε επίσης δημιουργήσει χρέη της NCHZ έναντι της εταιρίας κοινωνικής ασφαλίσεως.
- 179 Πρέπει να υπομνησθεί ότι η Επιτροπή βασίμως έκρινε ότι η NCHZ είχε λάβει ένα πλεονέκτημα το οποίο προκάλεσε επιπλέον επιβάρυνση στο σλοβακικό κράτος λόγω της εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης (βλ. σκέψη 152 ανωτέρω).
- 180 Κατά πάγια νομολογία, όμως, η υποχρέωση του κράτους μέλους να καταργήσει μια ενίσχυση την οποία η Επιτροπή θεωρεί ασυμβίβαστη προς την εσωτερική αγορά αποσκοπεί στην επαναφορά των πραγμάτων στην πρότερα κατάσταση (βλ. απόφαση της 4ης Απριλίου 1995, Επιτροπή κατά Ιταλίας, C-350/93, EU:C:1995:96, σκέψη 21 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία· πρβλ., επίσης, απόφαση της 17ης Ιουνίου 1999, Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-75/97, EU:C:1999:311, σκέψεις 64 και 65). Με την επιστροφή της ενισχύσεως ο αποδέκτης της χάνει το πλεονέκτημα που διέθετε στην αγορά έναντι των ανταγωνιστών του και αποκαθίσταται η προ της χορηγήσεως της ενισχύσεως κατάσταση (πρβλ. αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 2005, Unicredito Italiano, C-148/04, EU:C:2005:774, σκέψη 113, και της 4ης Μαρτίου 2009, Associazione italiana del risparmio gestito και Fineco Asset Management κατά Επιτροπής, T-445/05, EU:T:2009:50, σκέψη 193).
- 181 Εξ αυτού συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας ότι, προκειμένου να αποκατασταθεί η προτέρα κατάσταση, το ποσό της προς αναζήτηση ενισχύσεως έπρεπε να αντιστοιχεί προς το ποσό των εκκρεμών απαιτήσεων των δημοσίων φορέων κατά τη διάρκεια της περιόδου εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ.
- 182 Αντιθέτως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας στηρίζεται στην περίπτωση ενός «εναλλακτικού σεναρίου» και μιας απόφασης της αρμόδιας επιτροπής να διακόψει τη λειτουργία της NCHZ στην αρχή της πρώτης περιόδου της πτώχευσης. Εντούτοις, τα προς επιστροφή ποσά δεν μπορούν να καθορίζονται σε συνάρτηση με διαφορετικές συναλλαγές οι οποίες θα μπορούσαν να πραγματοποιηθούν αν δεν υφίστατο το επίμαχο μέτρο που οδήγησε στη χορήγηση της ενισχύσεως, η δε επαναφορά της προτέρας καταστάσεως δεν συνεπάγεται διαφορετική αναπαράσταση του παρελθόντος με βάση υποθετικά στοιχεία, όπως οι επιλογές, συχνά πολλαπλές, στις οποίες θα μπορούσαν να έχουν προβεί οι ενδιαφερόμενοι επιχειρηματίες (πρβλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 15ης Δεκεμβρίου 2005, Unicredito Italiano, C-148/04, EU:C:2005:774, σκέψεις 114 και 118, και της 4ης Μαρτίου 2009, Associazione italiana del risparmio gestito και Fineco Asset Management κατά Επιτροπής, T-445/05, EU:T:2009:50, σκέψη 203). Πρέπει να σημειωθεί συναφώς ότι, η προσφεύγουσα προβάλλει μεν πολύ συγκεκριμένα αριθμητικά στοιχεία, διατεινόμενη, ειδικότερα, ότι οι απαιτήσεις της εταιρίας κοινωνικής ασφαλίσεως και εκείνες της εταιρίας ασφαλίσεως ασθενοείας πρέπει να μειωθούν αντιστοίχως κατά 1 590 091,20 ευρώ και κατά 276 626,24 ευρώ, τα στοιχεία αυτά όμως στηρίζονται μόνο σε υποθέσεις. Πράγματι, πρώτον, με βάση το σενάριο που εκθέτει η προσφεύγουσα,

είναι άγνωστη η ημερομηνία κατά την οποία θα είχε ληφθεί η απόφαση περί διακοπής της λειτουργίας της NCHZ. Δεύτερον, σε αντίθεση με τα επιχειρήματά της, βάσει της μελέτης του Ιουνίου 2010 στην οποία αναφέρεται η ίδια, η διακοπή της παραγωγής θα απαιτούσε διάστημα 10 έως 18 εβδομάδων, και όχι οπωσδήποτε 18 εβδομάδες. Τρίτον, πάντοτε ακολουθώντας το σενάριο της προσφεύγουσας, δεν υπάρχει καμία βεβαιότητα όσον αφορά τον αριθμό των εργαζομένων που θα έπρεπε να απολυθούν, καθόσον ορισμένοι εργαζόμενοι θα μπορούσαν να επιλέξουν να αποχωρήσουν από την NCHZ πριν από τη διακοπή της δραστηριότητας της εταιρίας, πράγμα το οποίο θα είχε συνέπειες όσον αφορά τα ποσά που οφείλονταν στους δύο δημόσιους φορείς που αναφέρθηκαν προηγουμένως.

- 183 Επομένως, η επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί, καθόσον στηρίζεται στην εσφαλμένη παραδοχή ότι η Επιτροπή έπρεπε να λάβει υπόψη το κόστος εκκαθάρισης της NCHZ στην αρχή της πρώτης περιόδου της πτώχευσης.
- 184 Κατά δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση των χρεών που συσσωρεύτηκαν κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της πτώχευσης στηρίζεται σε ανακριβή αριθμητικά στοιχεία και σε εκτιμήσεις. Εντούτοις, όπως προαναφέρθηκε, στο πλαίσιο του δευτέρου λόγου, τα αριθμητικά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν προς υπολογισμό του ποσού της ενισχύσεως είναι εκείνα τα οποία είχαν γνωστοποιήσει οι σλοβακικές αρχές και, εν πάση περιπτώσει, ο προσδιορισμός του ακριβούς ποσού των απαιτήσεων της ως άνω οντότητας μπορεί να πραγματοποιηθεί στο στάδιο της ανακτήσεως (βλ. σκέψεις 164 έως 173 ανωτέρω).
- 185 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου πρέπει να απορριφθεί.
- 186 Κατά συνέπεια, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Ε. Επί του έκτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ όσον αφορά το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας

- 187 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι δεν μπορεί να αντιληφθεί τους λόγους που οδήγησαν την Επιτροπή να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπάρχει οικονομική συνέχεια και υποστηρίζει ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης απόφασης συναφώς δεν είναι επαρκής ώστε να παράσχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να ασκήσει δικαιοδοτικό έλεγχο επί της εν λόγω αποφάσεως. Με το υπόμνημα απαντήσεως εκθέτει ότι απλώς και μόνον το γεγονός ότι η Επιτροπή αναγκάστηκε να δώσει εξηγήσεις, με το υπόμνημα αντικρούσεως, σχετικά με αυτό που την οδήγησε «(να μη) λάβει υπόψη» συγκεκριμένα, στην προσβαλλόμενη απόφαση, τους δείκτες που είχε χαρακτηρίσει κρίσιμους για τις ανάγκες της εν λόγω εκτιμήσεως (αιτιολογική σκέψη 132 της προσβαλλόμενης απόφασης) αποδεικνύει την ανεπάρκεια της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης επί του ζητήματος αυτού.
- 188 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας.
- 189 Πρέπει να σημειωθεί, καταρχάς, ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι θα εξέταζε μόνον την ύπαρξη μιας ενδεχόμενης οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας, προβάλλοντας το γεγονός ότι, επειδή η Via Chem Slovakia είχε πωλήσει την NCHZ στην προσφεύγουσα την 1η Αυγούστου 2012, ήτοι μία μόνον ημέρα μετά την ολοκλήρωση της αποκτήσεως της NCHZ, δεν είχε αναλάβει ούτε τη διαχείριση ούτε την άσκηση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της NCHZ (αιτιολογικές σκέψεις 133 και 134 της προσβαλλόμενης απόφασης). Εξέθεσε ότι το εύρος των δύο αυτών συναλλαγών δεν ήταν απολύτως το ίδιο, καθόσον η Via Chem Slovakia εξακολουθούσε να έχει την κυριότητα ορισμένων ακινήτων. Επισήμανε, ωστόσο, ότι τα ακίνητα που ήταν απαραίτητα για τη συνέχιση των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων της NCHZ

τέθηκαν στη διάθεση της προσφεύγουσας με σύμβαση μισθώσεως. Διευκρίνισε ότι, επομένως, οι ιδιαιτερότητες των δύο συναλλαγών ελήφθησαν υπόψη, στον βαθμό που ήταν κρίσιμες για την εν λόγω εκτίμηση (αιτιολογική σκέψη 135 της προσβαλλόμενης απόφασης).

- 190 Πρέπει να σημειωθεί, στη συνέχεια, ότι η Επιτροπή ανέφερε ότι η υποχρέωση ανακτήσεως μιας κρατικής ενισχύσεως μη συμβατής προς το ευρωπαϊκό δίκαιο μπορεί να επεκταθεί σε μια νέα εταιρία στην οποία η εταιρία που είχε λάβει την επίμαχη ενίσχυση έχει μεταβιβάσει ή πωλήσει μέρος των στοιχείων ενεργητικού της όταν από τη σχετική μεταβίβαση ή πώληση μπορεί να διαπιστωθεί μια οικονομική συνέχεια μεταξύ των δύο εταιριών (αιτιολογική σκέψη 130 της προσβαλλόμενης απόφασης). Προσέθεσε ότι, κατά τη νομολογία, η εκτίμηση της οικονομικής συνέχειας μεταξύ του δικαιούχου μιας ενισχύσεως και της επιχειρήσεως στην οποία μεταβιβάστηκαν τα στοιχεία ενεργητικού της πραγματοποιούνταν μέσω ενός συνόλου δεικτών, τους οποίους απαρίθμησε (αιτιολογική σκέψη 132 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 191 Η Επιτροπή ανέλυσε τις δύο πωλήσεις υπό το πρίσμα των απαριθμούμενων δεικτών. Πρώτον, διερωτήθηκε σχετικά με ως προς το κατά πόσον η τιμή πώλησεως που κατέβαλε η Via Chem Slovakia και, στη συνέχεια, η τιμή που κατέβαλε η προσφεύγουσα για τα «στοιχεία ενεργητικού» της επιχειρήσεως αντιστοιχούσαν στις αγοραίες τιμές και συνεπέρανε ότι τούτο μάλλον δεν συνέβαινε (αιτιολογικές σκέψεις 136 έως 148 της προσβαλλόμενης απόφασης). Δεύτερον, όσον αφορά την έκταση καθεμιάς από τις πωλήσεις, έκρινε ότι το αντικείμενο της πώλησεως της NCHZ στη Via Chem Slovakia ήταν το σύνολο της NCHZ ως επιχειρήσεως σε λειτουργία που περιελάμβανε όλα τα στοιχεία ενεργητικού και όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της NCHZ και ότι η προσφεύγουσα συνέχιζε τις δραστηριότητες της NCHZ χωρίς καμία σημαντική αλλαγή στην εμπορική και στη συναφή με το προσωπικό ή με την παραγωγή πολιτική της (αιτιολογικές σκέψεις 149 έως 158 της προσβαλλόμενης απόφασης). Τρίτον, ανέφερε ότι συνήγαγε την ανυπαρξία σχέσεως μεταξύ των πρώην και των νέων ιδιοκτητών της NCHZ, που μεταβιβάστηκε στην προσφεύγουσα, καθόσον δεν διέθετε καμία απόδειξη περί του αντίθετου (αιτιολογικές σκέψεις 159 έως 162 της προσβαλλόμενης απόφασης). Τέταρτον, όσον αφορά τη χρονική στιγμή της «πώλησεως», συνεπέρανε ότι η πώληση πραγματοποιήθηκε αφού η Επιτροπή είχε κινήσει προκαταρκτική έρευνα σχετικά με την καταγγελία και είχε διαβιβάσει τα αποτελέσματά της στις σλοβακικές αρχές για να υποβάλουν παρατηρήσεις (αιτιολογική σκέψη 163 της προσβαλλόμενης απόφασης). Πέμπτον, όσον αφορά την οικονομική λογική της συναλλαγής, θεώρησε ότι δεν υπήρχε καμία αλλαγή στην εμπορική στρατηγική και ότι η προσφεύγουσα χρησιμοποιούσε απλώς τα στοιχεία ενεργητικού με τον ίδιο τρόπο όπως ο πωλητής (αιτιολογικές σκέψεις 164 έως 167 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 192 Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή έκρινε ότι οι μοναδικές αλλαγές φαίνεται να αφορούν την επωνυμία της εταιρίας και τη νομική οντότητα στην οποία ανήκε η NCHZ. Η Επιτροπή παρέπεμψε στους όρους της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011 και στη σύμβαση πώλησεως μεταξύ NCHZ και Via Chem Slovakia της 16ης Ιανουαρίου 2012, κατά τους οποίους, κατ' ουσίαν, η NCHZ επωλήθη ως σύνολο υλικών και άυλων στοιχείων ενεργητικού και μαζί με το προσωπικό της. Διευκρίνισε ότι «ο αγοραστής» είχε διατηρήσει το χαρτοφυλάκιο παραγωγής και συνέχιζε την εμπορική πολιτική της NCHZ και ότι το καταβληθέν τίμημα για την NCHZ πιθανώς να μην αντιστοιχεί προς την αγοραία αξία (αιτιολογική σκέψη 168 της προσβαλλόμενης απόφασης). Συνήγαγε την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας (αιτιολογική σκέψη 169 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 193 Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή μνημόνευσε τους λόγους που την οδήγησαν στο συμπέρασμα ότι υπήρχε οικονομική συνέχεια μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας. Ασφαλώς, στην αιτιολογική σκέψη 168 της προσβαλλόμενης απόφασης, υπό τον τίτλο «Συμπέρασμα σχετικά με την οικονομική συνέχεια μεταξύ της NCHZ και των οικονομικών δραστηριοτήτων που εξαγοράστηκαν και των οποίων την άσκηση ανέλαβε η [προσφεύγουσα]», ανέφερε στοιχεία σχετικά με την απόκτηση της NCHZ από τη Via Chem Slovakia. Εντούτοις, όσον αφορά τόσο το

χαρτοφυλάκιο παραγωγής όσο και την καταβληθείσα τιμή, η σχετική αναφορά πρέπει να θεωρηθεί, λαμβανομένων υπόψη των εκτιμήσεων που περιλαμβάνονται στις αιτιολογικές σκέψεις 146 και 157 της προσβαλλόμενης απόφασης, ως αφορώσα, εν πάση περιπτώσει, την προσφεύγουσα.

- 194 Επιπλέον, δεδομένου ότι η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η εκτίμηση της οικονομικής συνέχειας έπρεπε να γίνει βάσει ενός συνόλου δεικτών, μπορεί να συναχθεί ότι οι ενδείξεις που απαριθμούνται στην αιτιολογική σκέψη 168 της προσβαλλόμενης απόφασης ήταν αυτές στις οποίες είχε στηρίξει το συμπέρασμά της, αφού ανέλυσε ορισμένα στοιχεία.
- 195 Επιπλέον, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η Επιτροπή εξέθεσε τη συλλογιστική της όσον αφορά την τιμή πώλησεως μεταξύ NCHZ και Via Chem Slovakia, η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ασαφής και αόριστη, καθώς και τη συλλογιστική της όσον αφορά την τιμή πώλησεως μεταξύ Via Chem Slovakia και προσφεύγουσας, η οποία δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως αδιαφανής. Πράγματι, πρώτον, εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους εκτιμούσε ότι οι όροι της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011 δεν παρείχαν τη δυνατότητα προσελκύσεως ικανού αριθμού υποψηφίων που θα μπορούσαν να προβούν σε ανταγωνισμό μεταξύ τους υποβάλλοντας τις καλύτερες δυνατές προσφορές, ικανοποιώντας με τον τρόπο αυτόν την κύρια προϋπόθεση για μια πώληση στην καλύτερη δυνατή τιμή της αγοράς (αιτιολογικές σκέψεις 136 έως 144 της προσβαλλόμενης απόφασης). Δεύτερον, διευκρίνισε ότι η πώληση είχε οργανωθεί ως πώληση επιχειρήσεως σε λειτουργία, πράγμα το οποίο απέκλειε τη δυνατότητα μεγιστοποίησης της τελικής τιμής μέσω υποβολής προσφορών για επιμέρους τομείς των δραστηριοτήτων της NCHZ (αιτιολογική σκέψη 145 της προσβαλλόμενης απόφασης). Τρίτον, σημείωσε ότι, στην περίπτωση πώλησεως της NCHZ από τη Via Chem Slovakia στην προσφεύγουσα, επρόκειτο για εμπορική συναλλαγή μεταξύ δύο ιδιωτικών εταιριών πέραν οποιασδήποτε πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών, ότι οι δύο αυτές εταιρίες συμφώνησαν σε μια τιμή, χωρίς κάποια άλλη επιχείρηση να έχει τη δυνατότητα να προτείνει υψηλότερη τιμή, και ότι, κατά συνέπεια, οι αμφιβολίες σχετικά με το αν η τιμή την οποία κατέβαλε η Via Chem Slovakia ήταν σύμφωνη προς την αγοραία αξία αφορούσαν επίσης την τιμή που κατέβαλε η προσφεύγουσα (αιτιολογική σκέψη 146 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 196 Επομένως, σύμφωνα με τη μνημονευόμενη στις σκέψεις 39 έως 41 ανωτέρω νομολογία, η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να θεωρηθεί ως επαρκώς αιτιολογημένη σχετικά με την εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας, οπότε ο έκτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

ΣΤ. Επί του τετάρτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, και του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 λόγω επεκτάσεως της υποχρεώσεως προς ανάκτηση της προβαλλόμενης κρατικής ενισχύσεως στην προσφεύγουσα

- 197 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 107, παράγραφος 1, και το άρθρο 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, εκτιμώντας ότι υφίστατο οικονομική συνέχεια μεταξύ NCHZ και της ίδιας και επεκτείνοντας σε αυτήν την υποχρέωση προς ανάκτηση της διαπιστωθείσας κρατικής ενισχύσεως.
- 198 Κατά πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, κατά τη νομολογία, μια κρατική ενίσχυση δεν μπορεί να μεταφερθεί στον αγοραστή των στοιχείων ενεργητικού του δικαιούχου της οικείας ενισχύσεως παρά μόνον αν αυτά αποκτήθηκαν σε τιμή μικρότερη από την αγοραία αξία. Καθόσον όμως η Via Chem Slovakia και, στη συνέχεια, η προσφεύγουσα αγόρασαν τα στοιχεία ενεργητικού της NCHZ στην αγοραία αξία τους, η προσφεύγουσα δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι επωφελήθηκε από κρατική ενίσχυση, αυτός δε ο λόγος και μόνον αρκεί για να αποκλείσει κάθε δυνατότητα να ζητηθεί από την προσφεύγουσα να επιστρέψει τα σχετικά ποσά (πρβλ. αποφάσεις της 29ης Απριλίου 2004, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-277/00, EU:C:2004:238, σκέψη 70, και της 1ης Ιουλίου 2009, Operator ARP κατά Επιτροπής, T-291/06, EU:T:2009:235, σκέψη 67). Επομένως, η προσέγγιση της Επιτροπής

εν προκειμένω είναι αντίθετη προς το άρθρο 14 του κανονισμού 659/1999, διότι, δυνάμει της διατάξεως αυτής και κατά πάγια νομολογία, η υποχρέωση επιστροφής κρατικής ενισχύσεως δεν μπορεί να επιβληθεί παρά μόνο στον δικαιούχο της.

- 199 Κατά την προσφεύγουσα, η απόφαση της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής (T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψεις 161 και 162), δεν στηρίζει την παραδοχή της Επιτροπής ότι η αγοραία αξία δεν είναι το αποφασιστικής σημασίας κριτήριο, διότι, στην απόφαση αυτή, το γεγονός ότι καταβλήθηκε τιμή που αντιστοιχεί στην αγοραία αξία κατέστησε περιττή την εξέταση των άλλων κριτηρίων προς εκτίμηση της οικονομικής συνέχειας. Η Επιτροπή εξάλλου επιβεβαίωσε την ως άνω ερμηνεία της νομολογίας με την ανακοίνωση με τίτλο «Για μια αποτελεσματική εφαρμογή των αποφάσεων της Επιτροπής με τις οποίες τα κράτη μέλη διατάσσονται να ανακτήσουν παράνομες και ασυμβίβαστες [με την εσωτερική αγορά] κρατικές ενισχύσεις» (ΕΕ 2007, C 272, σ. 4, στο εξής: ανακοίνωση του 2007»), καθόσον ανέφερε συναφώς σε αυτήν, στο σημείο 33, ότι μπορεί να επεκτείνει τη δυνατότητα ανακτήσεως μόνον όταν μπορεί να αποδείξει ότι τα στοιχεία ενεργητικού πωλήθηκαν σε τιμή χαμηλότερη από την αγοραία αξία. Εν προκειμένω, όμως, ισχυρίζεται ότι μπορεί ελεύθερα να χρησιμοποιεί κατά το δοκούν τους δείκτες που μνημονεύονται στην προαναφερθείσα απόφαση και, με εξαίρεση το επιχείρημα κατά το οποίο η έκταση της συναλλαγής πρέπει να αποτελεί τον σημαντικότερο δείκτη, η ίδια δεν παρέσχε την παραμικρή εξήγηση επί της εκ μέρους της ιεραρχήσεως των διαφόρων δεικτών.
- 200 Κατά δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη και στην ειδική περίπτωση όπου τα στοιχεία ενεργητικού του δικαιούχου της ενισχύσεως μεταβιβάζονται σε τιμή κατώτερη από την αγοραία, το γεγονός αυτό και μόνο δεν παρέχει στην Επιτροπή τη δυνατότητα να επεκτείνει την απόφαση περί ανακτήσεως στον αγοραστή των στοιχείων αυτών ενεργητικού. Η Επιτροπή πρέπει αντιθέτως να αποδείξει ότι η μεταβίβαση των στοιχείων ενεργητικού πραγματοποιήθηκε προς καταστρατήγηση της διαταγής ανακτήσεως, αποδεικνύοντας μάλιστα την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ του δικαιούχου της ενισχύσεως και του αγοραστή, με γνώμονα ορισμένα κριτήρια (πρβλ. απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-277/00, EU:C:2004:238, σκέψη 86). Εν προκειμένω, τα κριτήρια αυτά συνηγορούν αναμφισβήτητα κατά του ενδεχομένου καταστρατήγησης ή υπάρξεως οικονομικής συνέχειας. Συγκεκριμένα, οι διαπιστώσεις της Επιτροπής ακόμη και αν θεωρηθούν ακριβείς, δεν δικαιολογούν το συμπέρασμά της όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας, διότι, λαμβανομένης υπόψη της πρακτικής την οποία ακολουθεί στις σχετικές αποφάσεις και της νομολογίας, η έκταση της μεταβιβάσεως δεν επαρκεί καθαυτή για να στηρίξει ένα τέτοιο συμπέρασμα, περιλαμβανομένης της περιπτώσεως πώλησεως με βάση την αρχή της συνέχειας της επιχειρήσεως, καθόσον η προσφεύγουσα απέδειξε, επιπλέον, ότι είχε επιτευχθεί η μέγιστη αγοραία τιμή. Επομένως, δεν μπορεί να υπάρχει οικονομική συνέχεια μεταξύ της NCHZ και της Via Chem Slovakia, ούτε, κατά μείζονα λόγο, μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας.
- 201 Κατά τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, ειδικά στις πτωχευτικές υποθέσεις, η προσέγγιση της Επιτροπής έχει καταστροφικά οικονομικά αποτελέσματα και δεν είναι αναγκαία από πλευράς δικαίου του ανταγωνισμού. Η Επιτροπή προσπαθεί να δημιουργήσει μια πιο αυστηρή νομολογία, κατά την οποία η έκταση της οικείας συναλλαγής θα πρέπει να αποτελεί το αποφασιστικής σημασίας κριτήριο, ενώ η τιμή πώλησεως καθίσταται πλέον δευτερεύον κριτήριο.
- 202 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας. Θεωρεί ότι έλαβε υπόψη τα διάφορα στοιχεία στα οποία αναφέρεται η νομολογία, ότι συνεκτίμησε τις ιδιαιτερότητες της υπό κρίση υποθέσεως και ότι δεν υπέπεσε σε πλάνη διαπιστώνοντας την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας εν προκειμένω και επεκτείνοντας, κατά συνέπεια, την υποχρέωση ανακτήσεως στην προσφεύγουσα.
- 203 Οι παρατηρήσεις της Επιτροπής που περιλαμβάνονται στην προσβαλλόμενη απόφαση σχετικά με την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας εκτίθενται στις σκέψεις 189 έως 192 ανωτέρω.

1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 204 Πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, με τίτλο «Ανάκτηση της ενίσχυσης», ορίζει τα ακόλουθα:
- «Σε περίπτωση αρνητικής απόφασης για υπόθεση παράνομων ενισχύσεων, η Επιτροπή αποφασίζει την εκ μέρους του οικείου κράτους μέλους λήψη όλων των αναγκαίων μέτρων για την ανάκτηση της ενίσχυσης από τον δικαιούχο [...]»
- 205 Κατά πάγια νομολογία, ο κύριος σκοπός της επιστροφής παρανόμως χορηγηθείσας κρατικής ενισχύσεως είναι η εξάλειψη της νοθεύσεως του ανταγωνισμού η οποία προκλήθηκε από το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που αποκτήθηκε μέσω της παράνομης ενισχύσεως. Η επαναφορά στην κατάσταση που ίσχυε προ της καταβολής της παράνομης ή ασύμβατης προς την κοινή αγορά ενισχύσεως συνιστά απαραίτητη προϋπόθεση για τη διατήρηση της πρακτικής αποτελεσματικότητας των διατάξεων των Συνθηκών σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις (βλ. απόφαση της 7ης Μαρτίου 2018, SNCF Mobilités κατά Επιτροπής, C-127/16 P, EU:C:2018:165, σκέψη 104 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 206 Καίτοι ο κανονισμός 659/1999 δεν προβλέπει ρητώς την περίπτωση αποφάσεως της Επιτροπής διαπιστώνουσας την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ του αρχικού δικαιούχου της ενισχύσεως και μιας άλλης οντότητας, η αρχή αυτή αναπτύχθηκε από τον δικαστή της Ένωσης προκειμένου να παράσχει τη δυνατότητα στην Επιτροπή να επεκτείνει την υποχρέωση ανακτήσεως μιας ενίσχυση στον αγοραστή των στοιχείων ενεργητικού του αρχικού δικαιούχου της ενισχύσεως και να εξασφαλίσει την πρακτική αποτελεσματικότητα των αποφάσεων περί ανακτήσεως.
- 207 Ως εκ τούτου, επιβάλλεται η επιστροφή των παράνομων ενισχύσεων από την εταιρία που συνεχίζει την οικονομική δραστηριότητα της επιχειρήσεως η οποία είχε ωφεληθεί από τις ενισχύσεις αυτές όταν αποδεικνύεται ότι η εν λόγω εταιρία εξακολουθεί να απολαύει του ανταγωνιστικού πλεονεκτήματος που συνδέεται με τις ως άνω ενισχύσεις (βλ. απόφαση της 7ης Μαρτίου 2018, SNCF Mobilités κατά Επιτροπής, C-127/16 P, EU:C:2018:165, σκέψη 106 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία).
- 208 Κατά τη νομολογία, προκειμένου να εκτιμηθεί η ύπαρξη μιας τέτοιας οικονομικής συνέχειας, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία: το αντικείμενο της μεταβίβασης (στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού, διατήρηση του ίδιου εργατικού δυναμικού, δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία), το τίμημα της μεταβίβασης, η ταυτότητα των μετόχων ή των ιδιοκτητών της προς την η μεταβίβαση και της αρχικής επιχειρήσεως, το χρονικό σημείο κατά το οποίο πραγματοποιείται η μεταβίβαση (μετά την έναρξη της έρευνας, την κίνηση της διαδικασίας ή την έκδοση της τελικής απόφασης) ή, ακόμη, η οικονομική λογική της συναλλαγής (πρβλ. αποφάσεις της 8ης Μαΐου 2003, Ιταλία και SIM 2 Multimedia κατά Επιτροπής, C-328/99 και C-399/00, EU:C:2003:252, σκέψη 78, τελευταία περίπτωση της 7ης Μαρτίου 2018, SNCF Mobilités κατά Επιτροπής, C-127/16 P, EU:C:2018:165, σκέψη 108 της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Ελλάδα κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-415/05, T-416/05 και T-423/05, EU:T:2010:386, σκέψη 135, και της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής, T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψη 155). Ο δικαστής της Ένωσης διευκρίνισε ότι δεν επιβάλλεται στην Επιτροπή να λαμβάνει υπόψη το σύνολο των στοιχείων αυτών, πράγμα το οποίο δηλωνόταν με τη χρησιμοποίηση της εκφράσεως «μπορούν να ληφθούν υπόψη» (πρβλ. αποφάσεις της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής, T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψη 156, και της 17ης Δεκεμβρίου 2015, SNCF κατά Επιτροπής, T-242/12, EU:T:2015:1003, σκέψη 235).
- 209 Όσον αφορά την τιμή πωλήσεως, ακόμη και αν η αγοραία αξία αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά κριτήρια, αυτή δεν είναι επαρκές κριτήριο για να συναχθεί ότι δεν υφίσταται οικονομική συνέχεια (πρβλ. προτάσεις του γενικού εισαγγελέα P. Mengozzi στην υπόθεση SNCF Mobilités κατά Επιτροπής, C-127/16 P, EU:C:2017:577, σκέψη 116). Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, αντιθέτως προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής (T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψεις 157 έως 161), η

Επιτροπή είχε συναγάγει ότι δεν υφίσταται οικονομική συνέχεια, στηρίζοντας την απόφασή της τόσο στο αντικείμενο και στην τιμή μεταβιβάσεως των στοιχείων ενεργητικού, σύμφωνη προς την αγοραία αξία, όσο και στην ανυπαρξία ταυτότητας των μετόχων και στην οικονομική λογική της συναλλαγής, και όχι αποκλειστικά στην τιμή της μεταβιβάσεως.

- 210 Επιπλέον, κατά τη νομολογία, στην περίπτωση που η επιχείρηση η οποία υπήρξε αποδέκτης παράνομων ενισχύσεων κηρύσσεται σε πτώχευση και έχει συσταθεί μια άλλη εταιρία προκειμένου να συνεχίσει τμήμα των δραστηριοτήτων της πρώτης επιχείρησης, η συνέχιση της δραστηριότητας αυτής, χωρίς οι οικείες ενισχύσεις να έχουν ανακτηθεί στο σύνολό τους, μπορεί να έχει ως συνέπεια τη διαίωσιση της στρεβλώσεως του ανταγωνισμού που προκλήθηκε από το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα το οποίο διέθετε η ως άνω εταιρία έναντι των ανταγωνιστών της στην αγορά. Ως εκ τούτου, δεν αποκλείεται η νεοσυσταθείσα εταιρία να υποχρεωθεί να επιστρέψει την επίμαχη ενίσχυση αν εξακολουθεί να επωφελείται του πλεονεκτήματος αυτού. Τούτο μπορεί να συμβεί όταν αυτή αγοράζει στοιχεία του ενεργητικού της υπό εκκαθάριση εταιρίας χωρίς να καταβάλει τίμημα σύμφωνο με τους όρους της αγοράς ή εφόσον διαπιστώνεται ότι η σύστασή της είχε ως αποτέλεσμα να καταστρατηγηθεί η υποχρέωση επιστροφής των εν λόγω ενισχύσεων, πράγμα το οποίο θα συμβαίνει, ειδικότερα, όταν η καταβολή αντιτίμου σύμφωνου με τους όρους της αγοράς δεν αρκεί για να εξουδετερωθεί το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που συνδέεται με τη χορήγηση των παράνομων ενισχύσεων (αποφάσεις της 11ης Δεκεμβρίου 2012, Επιτροπή κατά Ισπανίας, C-610/10, EU:C:2012:781, σκέψεις 104 έως 107· της 24ης Ιανουαρίου 2013, Επιτροπή κατά Ισπανίας, C-529/09, EU:C:2013:31, σκέψεις 107 και 109, και της 17ης Δεκεμβρίου 2015, SNCF κατά Επιτροπής, T-242/12, EU:T:2015:1003, σκέψη 234).
- 211 Τέλος, πρέπει να υπομνησθεί ότι τα νομολογιακά κριτήρια προσδιορισμού του πραγματικού αποδέκτη μιας ενισχύσεως έχουν αντικειμενικό χαρακτήρα και ότι η ύπαρξη προθέσεως δεν είναι αναγκαία προκειμένου να διαπιστωθεί ότι η υποχρέωση επιστροφής παρακάμφθηκε με τη μεταβίβαση στοιχείων ενεργητικού (πρβλ. απόφαση της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Ελλάδα κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-415/05, T-416/05 και T-423/05, EU:T:2010:386, σκέψη 146).
- 212 Επομένως, από τη νομολογία απορρέει ότι, ενώ το γεγονός ότι η τιμή της μεταβιβάσεως δεν αντιστοιχεί προς την αγοραία αξία μπορεί να συνεπάγεται επέκταση της υποχρέωσης ανακτήσεως, η περίπτωση ότι η τιμή της μεταβιβάσεως είναι σύμφωνη προς τους όρους της αγοράς μπορεί, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, να μην αρκεί για να αποκλείσει, από μόνης της, την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας και δεν εμποδίζει, υπό ορισμένες περιστάσεις, την επέκταση της υποχρέωσης ανακτήσεως, η οποία θα οφείλεται στην ύπαρξη καταστρατήγησης, χωρίς να απαιτείται να υπάρχει πρόθεση διαπράξεως μιας τέτοιας καταστρατήγησης.
- 213 Εξάλλου, πρέπει να διευκρινιστεί ότι η ανακοίνωση του 2007 στην οποία παραπέμπει η προσφεύγουσα είναι προγενέστερη, ιδίως, των αποφάσεων της 13ης Σεπτεμβρίου 2010, Ελλάδα κ.λπ. κατά Επιτροπής (T-415/05, T-416/05 και T-423/05, EU:T:2010:386), και της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής (T-123/09, EU:T:2012:164). Επομένως, στην εν λόγω ανακοίνωση, η Επιτροπή, εξ ορισμού, δεν μπορούσε να λάβει υπόψη τις μετά το 2007 νομολογιακές εξελίξεις, οπότε δεν μπορεί να της προσαφθεί ότι δεν τις συνεκτίμησε τότε.
- 214 Τέλος, όσον αφορά το αντικείμενο της εν προκειμένω μεταβιβάσεως, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, καίτοι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, γίνεται ενίοτε μνεία της πώλησεως στοιχείων ενεργητικού της NCHZ, δεν αμφισβητείται ότι, με εξαίρεση τα ακίνητα, η πώληση μεταξύ της Via Chem Slovakia και της προσφεύγουσας αφορούσε όλα τα στοιχεία ενεργητικού και τα δικαιώματα που συνδέονταν με την παραγωγή χημικών προϊόντων (μεταξύ των οποίων τα μηχανήματα και ο εξοπλισμός παραγωγής, οι συμβάσεις), καθώς και όλα τα στοιχεία παθητικού που συνδέονταν με την παραγωγή χημικών προϊόντων (περιλαμβανομένων όλων των συμβάσεων εργασίας) (αιτιολογική σκέψη 135 της προσβαλλόμενης απόφασης).

215 Με γνώμονα αυτές τις παρατηρήσεις πρέπει να εξεταστεί η εκ μέρους της Επιτροπής ανάλυση σχετικά με την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας που να δικαιολογεί την υποχρέωση ανακτήσεως της κρατικής ενισχύσεως προς την προσφεύγουσα.

2. Επί της τιμής πώλησεως της NCHZ

216 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να επεκτείνει την υποχρέωση ανακτήσεως πέραν της NCHZ, διότι τα στοιχεία ενεργητικού της πτωχεύσασας οντότητας πωλήθηκαν στην αγοραία αξία της.

217 Η Επιτροπή αμφισβητεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας.

218 Στην απόφαση περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως, η Επιτροπή αμφισβήτησε ότι το αντίτιμο που κατέβαλαν διαδοχικά η Via Chem Slovakia και η προσφεύγουσα για τα στοιχεία ενεργητικού της NCHZ ήταν σύμφωνα προς την αγοραία αξία και εξέθεσε, στην προσβαλλόμενη απόφαση, ότι εξακολουθούσε να διατηρεί σχετικές αμφιβολίες (αιτιολογικές σκέψεις 136, 146 και 147 της προσβαλλόμενης απόφασης). Συναφώς, κατά πρώτο λόγο, η Επιτροπή επισήμανε ότι, αφενός, η διαδικασία της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών για την πώληση στη Via Chem Slovakia περιελάμβανε τη δυνατότητα των ενδιαφερομένων να επιλέξουν να αναλάβουν ειδικές υποχρεώσεις σχετικά με τη διατήρηση ενός ελάχιστου επιπέδου παραγωγής κατά τη διάρκεια πέντε ετών, με ένα ελάχιστο ποσό επενδύσεων και με τον περιορισμό κατά τη διάρκεια πέντε ετών της δυνατότητας πώλησεως ή μεταβιβάσεως των στοιχείων ενεργητικού της NCHZ, πράγμα το οποίο μπορούσε να αποθαρρύνει τους ενδεχόμενους αγοραστής ή να έχει αρνητικές συνέπειες στις υποβαλλόμενες προσφορές (αιτιολογικές σκέψεις 17, 138 έως 144 της προσβαλλόμενης απόφασης), και, αφετέρου, οι υποβάλλοντες προσφορά μπορούσαν να αγοράσουν μόνον το σύνολο των στοιχείων ενεργητικού, προκειμένου να συνεχιστεί η λειτουργία της επιχειρήσεως, πράγμα το οποίο δεν παρείχε τη δυνατότητα αποκλεισμού του ενδεχομένου η πώληση των διαφόρων τομέων της επιχειρήσεως NCHZ να μπορούσε να καταλήξει σε υψηλότερη συνολική τιμή πώλησεως (αιτιολογική σκέψη 145 της προσβαλλόμενης απόφασης). Κατά δεύτερο λόγο, επισήμανε ότι η μεταβίβαση της NCHZ από τη Via Chem Slovakia στην προσφεύγουσα συνίστατο σε συναλλαγή μεταξύ δύο ιδιωτικών εταιριών χωρίς να υπάρξει πρόσκληση προς υποβολή προσφορών (αιτιολογική σκέψη 146 της προσβαλλόμενης απόφασης). Εξ αυτού συνεπέρανε ότι «πιθανολογείται ότι τα στοιχεία ενεργητικού της NCHZ δεν πωλήθηκαν κατά τρόπο που διασφάλισε τη μεγιστοποίηση των εσόδων για τη μεταβιβασθείσα δραστηριότητα» (αιτιολογική σκέψη 147 της προσβαλλόμενης απόφασης).

α) Επί του βάρους αποδείξεως

219 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή φέρει το βάρος αποδείξεως όσον αφορά το οικονομικό πλεονέκτημα από το οποίο επωφελήθηκε ο αγοραστής των στοιχείων ενεργητικού του δικαιούχου της ενισχύσεως και ότι δεν αρκεί να εκφράζει αμφιβολίες. Η Επιτροπή, όμως, δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι η τιμή πώλησεως ήταν όντως μικρότερη από την αγοραία αξία.

220 Η Επιτροπή αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

221 Πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, όταν ένα στοιχείο μεταξύ εκείνων που πρέπει να λαμβάνονται προκειμένου να εκτιμηθεί η ύπαρξη οικονομικής συνέχειας δεν αρκεί από μόνο του για να αποκλείσει το ενδεχόμενο επεκτάσεως της υποχρεώσεως ανακτήσεως σε άλλη επιχείρηση διαφορετική από τον αρχικό δικαιούχο της ενισχύσεως, όπως, για παράδειγμα, μια τιμή πώλησεως με βάση την αγοραία αξία, η Επιτροπή δεν πρέπει οπωσδήποτε να αποδεικνύει ότι η σχετική συναλλαγή δεν έγινε σε μια τέτοια τιμή πώλησεως προκειμένου να συναγάγει την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας, η δε έλλειψη εγγυήσεως μιας τέτοιας τιμής πώλησεως μπορεί να ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο της εκ μέρους της Επιτροπής συνολικής εκτιμήσεως των διαφόρων εξεταζόμενων στοιχείων.

β) Επί της πώλησεως στη Via Chem Slovakia

1) Επί της προβαλλόμενης παραδοχής ότι η πώληση πραγματοποιείται στην αγοραία αξία όταν αυτή λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο διαδικασίας πτώχευσης υπό τον έλεγχο δικαστηρίου

- 222 Κατά την προσφεύγουσα, εφόσον η πώληση πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας πτώχευσης υπό τον έλεγχο πτωχευτικού δικαστηρίου έχοντας την υποχρέωση να ενεργεί προς το συμφέρον των πιστωτών της εταιρίας που κήρυξε στάση πληρωμών, τα στοιχεία ενεργητικού τεκμαίρονται ότι πωλήθηκαν στην υψηλότερη δυνατή τιμή (πρβλ. απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Γερμανία κατά Επιτροπής, C-277/00, EU:C:2004:238, σκέψεις 93 και 94).
- 223 Κατά την Επιτροπή, δεν υφίσταται τεκμήριο ότι κάθε πώληση που πραγματοποιείται στο πλαίσιο διαδικασίας πτώχευσης γίνεται στην αγοραία αξία.
- 224 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 29ης Απριλίου 2004, Γερμανία κατά Επιτροπής (C-277/00, EU:C:2004:238, σκέψεις 92 και 93), η Επιτροπή δεν είχε αμφισβητήσει το επιχείρημα ότι η πώληση είχε πραγματοποιηθεί στην αγοραία αξία και δεν είχε διαπιστώσει ότι οι όροι που συνδέονταν με την πώληση είχαν ως αποτέλεσμα τη μείωση της τιμής πώλησεως. Επομένως, η προσφεύγουσα προβαίνει σε διασταλτική ερμηνεία της απόφασης αυτής.
- 225 Εξάλλου, το γεγονός ότι η πώληση διεξάγεται υπό τον έλεγχο δικαστηρίου παρέχει ασφαλώς μια εγγύηση ότι θα τηρηθούν οι προβλεπόμενοι κανόνες και ότι το δικαστήριο της πτώχευσης θα φροντίσει για την όσο πιο πλήρη ικανοποίηση των πιστωτών. Εντούτοις, εν προκειμένω, εναπέκειτο στην Επιτροπή να εξακριβώσει αν οι όροι πώλησεως στη Via Chem Slovakia ήταν ικανοί να εξασφαλίσουν την καταβολή τιμήματος ίσου προς την αγοραία αξία και να εξετάσει τον τρόπο με τον οποίο πραγματοποιήθηκε η εν λόγω πώληση.

2) Επί της προβαλλόμενης εγγυήσεως σχετικά με την καταβολή της υψηλότερης δυνατής τιμής λόγω της πώλησεως στο πλαίσιο ανοικτής, διαφανούς και άνευ όρων διαδικασίας πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών

- 226 Κατά την προσφεύγουσα, όσον αφορά την πώληση της NCHZ στη Via Chem Slovakia, ο πωλητής ήταν νομικά υποχρεωμένος να επιτύχει την υψηλότερη δυνατή τιμή πώλησεως. Δεδομένου ότι η διαδικασία της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών που κίνησε ο σύνδικος, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του *súd v Trenčine* (πρωτοδικείου του Trenčín), ήταν ανοικτή, διαφανής και άνευ όρων, αυτή αποτελούσε εγγύηση ότι τα στοιχεία ενεργητικού της NCHZ επωλήθηκαν στην υψηλότερη δυνατή τιμή στην αγορά. Παρατηρεί ότι η Επιτροπή δεν αμφιβάλλει για τη διαφάνεια της δεύτερης πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών, αλλά ότι οι αμφιβολίες της αφορούσαν τη δυνατότητα επιλογής του αγοραστή να αναλάβει ή όχι ειδικές υποχρεώσεις (αιτιολογικές σκέψεις 137 έως 144 της προσβαλλόμενης απόφασης) και την έλλειψη δυνατότητας αγοράς επιμέρους στοιχείων ενεργητικού, αντί για τη συνολική αγορά αυτών. Αμφισβητεί τις εκτιμήσεις της Επιτροπής συναφώς.
- 227 Κατά πρώτο λόγο, στις αιτιολογικές σκέψεις 17 και 137 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι, κατόπιν της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011, οι δυνητικοί υποψήφιοι αγοραστές μπορούσαν να υποβάλουν προσφορά με ή χωρίς «Υποχρεώσεις του εκδοχέα» (στο εξής, αντιστοίχως, «προσφορά με υποχρεώσεις» και «προσφορά χωρίς υποχρεώσεις»). Παρατήρησε ότι προβλεπόταν ότι, αν η υψηλότερη προσφορά προερχόταν από υποψήφιο αγοραστή που είχε επιλέξει να μην αναλάβει υποχρεώσεις, ο υποψήφιος αγοραστής που υπέβαλε την υψηλότερη προσφορά μεταξύ των υποψηφίων που υπέβαλαν προσφορά με υποχρεώσεις είχε τη δυνατότητα να διορθώσει την προσφορά του εξομοιώνοντάς την προς την υψηλότερη προσφορά των υποψηφίων που υπέβαλαν προσφορά χωρίς υποχρεώσεις.

- 228 Η Επιτροπή θεώρησε ότι η δυνατότητα που δόθηκε σε υποψήφιο να διορθώσει αυξητικά την προσφορά του μετά την υποβολή όλων των προσφορών μπορούσε να αποθαρρύνει τους ενδεχόμενους υποψηφίους ή να έχει αρνητικές συνέπειες επί των υποβαλλόμενων προσφορών. Εξήγησε ότι η προσφορά ενός υποψηφίου αγοραστή με παράλληλη ανάληψη υποχρεώσεων θα ήταν ενδεχομένως χαμηλότερη σε σχέση με αυτήν που θα μπορούσε να υποβληθεί αν οι όροι της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011 δεν προέβλεπαν μια τέτοια δυνατότητα διορθώσεως. Θεώρησε ότι η εν λόγω προϋπόθεση μπορούσε να αποθαρρύνει τους υποψηφίους που δεν επιθυμούσαν να υποβάλουν προσφορά με υποχρεώσεις, γνωρίζοντας ότι, ακόμη και αν η δική τους προσφορά ήταν η υψηλότερη, θα μπορούσε να απορριφθεί. Συνεπέρανε ότι η δυνατότητα υποβολής προσφοράς με υποχρεώσεις μπορούσε να επηρεάσει την προτεινόμενη τιμή (αιτιολογικές σκέψεις 138 έως 140 και 143 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 229 Εισαγωγικώς, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η δυνατότητα επιλογής ως προς τις υποχρεώσεις δεν είχε στην πράξη καμία συνέπεια στην τιμή πώλησεως, διότι κανένας υποψήφιος αγοραστής δεν έκανε χρήση της δυνατότητας αυτής. Αφενός, στηρίζεται σε μια πραγματική διαπίστωση *a posteriori*. Αφετέρου, το εν λόγω επιχείρημα δεν ασκεί επιρροή προς εκτίμηση του αν οι όροι που προέβλεπε η ίδια η πρόσκληση προς υποβολή προσφορών εξασφάλιζαν την υψηλότερη δυνατή τιμή.
- 230 Πρέπει να σημειωθεί ότι η Επιτροπή εξέθεσε στην αιτιολογική σκέψη 141 της προσβαλλόμενης απόφασης ότι οι όροι της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011 ευνοούσαν τους μετέχοντες που ήταν διατεθειμένοι να δεχθούν τις υποχρεώσεις, πράγμα το οποίο ενδέχεται να αποτελεί ένδειξη ότι η τιμή της προσφοράς χωρίς υποχρεώσεις θα μπορούσε να είναι μεγαλύτερη από την τιμή που πρότεινε ο επιλεγείς υποψήφιος. Πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι, εν πάση περιπτώσει, για να γίνει δεκτή μια προσφορά με υποχρεώσεις, η προτεινόμενη τιμή έπρεπε να αναθεωρηθεί και να διορθωθεί με βάση την τιμή που προτεινόταν στο πλαίσιο προσφοράς χωρίς υποχρεώσεις.
- 231 Εντούτοις, είναι ακριβές ότι, όπως επισήμανε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 139 της προσβαλλόμενης απόφασης, ένα από τα στοιχεία που εξασφαλίζουν τη μέγιστη δυνατή τιμή σε μια πρόσκληση προς υποβολή προσφορών είναι η αβεβαιότητα σχετικά με την τιμή που προτείνουν οι άλλοι μετέχοντες. Μια διαδικασία όμως πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών που παρέχει τη δυνατότητα σε ορισμένους υποβάλλοντες προσφορά να μεταβάλουν την τιμή που προτείνουν συνεπάγεται τον κίνδυνο, αφενός, εκείνοι που μπορούν να μεταβάλουν την προσφορά τους να επιχειρήσουν να μην προτείνουν την υψηλότερη δυνατή τιμή στην οποία εκτιμούν την πωλούμενη επιχείρηση, περιμένοντας να υπάρξει ανάγκη αυξήσεως της προσφοράς τους, και, αφετέρου, εκείνοι που δεν μπορούν να μεταβάλουν την προσφορά τους να επιχειρήσουν να προτείνουν μια τιμή επίσης χαμηλότερη από την υψηλότερη τιμή στην οποία εκτιμούν την πωλούμενη επιχείρηση, ή ακόμη και να αποφασίσουν να μην υποβάλουν προσφορά, θεωρώντας ότι ούτως ή άλλως ενδέχεται να αποκλειστούν από άλλον μετέχοντα διατεθειμένο να αναλάβει υποχρεώσεις.
- 232 Επομένως, δεν μπορεί να αποκλειστεί ότι οι όροι της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011 που προέβλεπαν τη δυνατότητα τροποποίησης της προτεινόμενης τιμής πώλησεως μπορούσαν να έχουν αντίκτυπο στην τιμή πώλησεως, υπό την έννοια ότι αυτή δεν θα ήταν η υψηλότερη δυνατή.
- 233 Κατά δεύτερο λόγο, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή θεώρησε ότι το γεγονός ότι η πώληση οργανώθηκε ως πώληση επιχειρήσεως σε λειτουργία, δηλαδή ως πώληση του συνόλου ενεργητικού της, απέκλειε τη δυνατότητα μεγιστοποίησης της τελικής τιμής μέσω της υποβολής προσφορών για τους επιμέρους τομείς δραστηριότητας της NCHZ, αποφεύγοντας ή περιορίζοντας παράλληλα δυνητικές δυσχέρειες που θα απέρρεαν από μια πιθανή διακοπή της λειτουργίας της εταιρίας αυτής. Διαπίστωσε ότι τα έγγραφα που προσκόμισαν οι σλοβακικές αρχές ανέφεραν την ύπαρξη ενδεχόμενων υποψηφίων αγοραστών που ενδιαφέρονταν να αποκτήσουν ορισμένα μόνον τμήματα της NCHZ. Κατ' αυτήν, ήταν επομένως αδύνατο να αποκλειστεί το ενδεχόμενο η πώληση των επιμέρους τομέων δραστηριότητας της NCHZ να είχε αποφέρει υψηλότερη συνολική τιμή πώλησεως (αιτιολογική σκέψη 145 της προσβαλλόμενης απόφασης).

- 234 Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το ζήτημα που έχει σημασία δεν είναι το αν η πώληση των επιμέρους στοιχείων ενεργητικού θα είχε παράσχει τη δυνατότητα επιτεύξεως υψηλότερης τιμής πώλησεως αλλά το αν ο αγοραστής κατέβαλε, για τα στοιχεία ενεργητικού, τιμή σύμφωνη προς την αγοραία αξία, ενώ το μόνο ερώτημα στο οποίο χρειάζεται να δοθεί απάντηση είναι το αν ο αγοραστής αποκόμισε οικονομικό πλεονέκτημα. Επιπλέον, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή όφειλε να προσκομίσει στοιχεία αποδεικνύοντα ότι θα ήταν δυνατή η επίτευξη καλύτερου αποτελέσματος με την πώληση των επιμέρους στοιχείων ενεργητικού χωριστά.
- 235 Η Επιτροπή αμφισβητεί την ως άνω επιχειρηματολογία ισχυριζόμενη ότι, αν ήταν δυνατή η επίτευξη υψηλότερης τιμής με την πώληση των στοιχείων ενεργητικού χωριστά, ενώ αποφασίστηκε η πώληση του συνόλου της εταιρίας ως επιχειρήσεως σε λειτουργία, προς εξασφάλιση της συνέχισης της οικονομικής δραστηριότητας της NCHZ, και όχι προς μεγιστοποίηση του προϊόντος της πώλησεως, καθίσταται σαφές ότι η πώληση δεν πραγματοποιήθηκε στην αγοραία αξία, δηλαδή στην υψηλότερη δυνατή τιμή που μπορούσε να επιτευχθεί στην αγορά.
- 236 Πρέπει να σημειωθεί ότι τουλάχιστον ένας υποψήφιος εξεδήλωσε ενδιαφέρον για την πώληση μέρους της επιχείρησης (αιτιολογική σκέψη 145 της προσβαλλόμενης απόφασης) και ότι το *súd v Trenčín* (πρωτοδικείο του Trenčín) ζήτησε από τον σύνδικο να εκτιμήσει την εν λόγω συμπληρωματική προσφορά. Εντούτοις, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή ανέφερε, χωρίς να αντικρουστεί από την προσφεύγουσα, ότι η πρόσκληση προς υποβολή προσφορών του 2011 δεν επέτρεπε την πώληση των στοιχείων ενεργητικού χωριστά.
- 237 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η τιμή που πρέπει να ληφθεί υπόψη είναι αυτή της πωλούμενης επιχείρησης. Δεν μπορεί όμως να συναχθεί ότι, προτείνοντας την αγορά αυτής μόνο στο σύνολό της, ήτοι από έναν μόνον αγοραστή, η τιμή που επετεύχθη για την πώληση της επιχείρησης ήταν η υψηλότερη τιμή που μπορούσε να επιτευχθεί στην αγορά. Πράγματι, ακόμη και αν ο επιδιωκόμενος σκοπός ήταν η συνέχιση της λειτουργίας της NCHZ, τούτο δεν συνεπαγόταν την απαγόρευση πώλησεως των στοιχείων ενεργητικού χωριστά.
- 238 Αφενός, η λειτουργία της πωλούμενης επιχείρησης μπορούσε προδήλως να συνεχιστεί ενώ η ιδιοκτησία των διαφόρων στοιχείων ενεργητικού θα κατανεμόταν σε διάφορες οντότητες. Η συνακόλουθη πώληση στην προσφεύγουσα έδειξε πράγματι ότι μια επιχείρηση μπορεί να ενδιαφέρεται για την αγορά ενός μέρους των στοιχείων ενεργητικού, μισθώνοντας το έτερο μέρος και έχοντας με τον τρόπο αυτόν τη δυνατότητα εκμεταλλεύσεως του συνόλου των στοιχείων αυτών ενεργητικού.
- 239 Αφετέρου, όπως υποστήριξαν κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση η Επιτροπή και η παρεμβαίνουσα, η δυνατότητα που θα μπορούσε να υπάρξει με τη χωριστή πώληση των επιμέρους στοιχείων ενεργητικού δεν συνεπαγόταν ότι όντως θα πραγματοποιείτο μια τέτοια πώληση, ιδίως σε περίπτωση που αυτή ήταν λιγότερο συμφέρουσα.
- 240 Μια τέτοια δυνατότητα πώλησεως, που δεν θα περιόριζε το αντικείμενο της μεταβίβασεως σε μία συνολική οικονομική μονάδα, θα είχε εντούτοις καταστήσει δυνατό να μην περιοριστεί η επιλογή των ενδεχόμενων αγοραστών (πρβλ. απόφαση της 28ης Μαρτίου 2012, *Ryanair* κατά Επιτροπής, T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψη 158), θα μπορούσε δε να συναχθεί, με την επιφύλαξη ότι οι λοιποί όροι της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011 ήταν διαφορετικοί (βλ. σκέψη 232 ανωτέρω), ότι η πώληση της επιχείρησης είχε πραγματοποιηθεί στην υψηλότερη δυνατή τιμή.
- 241 Ως εκ περισσού, πρέπει να σημειωθεί ότι η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι όταν, όπως εν προκειμένω, τα στοιχεία ενεργητικού πωλούνται σε τρίτον στο πλαίσιο διαδικασίας πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών εντασσόμενης σε μια πτωχευτική διαδικασία, το οικονομικό κίνητρο των μερών είναι πρόδηλο, αυτό δε του αγοραστή θα είναι η πραγματοποίηση συναλλαγής η οποία, κατ' αυτόν, δημιουργεί προσδοκία επιτεύξεως κέρδους. Επιβάλλεται όμως η διαπίστωση ότι, καθόσον η *Via Chem*

Slovakia δεν εκμεταλλεύτηκε την NCHZ, αλλά την πώλησε μετά την απόκτησή της, η συλλογιστική της προσφεύγουσας εφαρμοζόμενη στην πρώτη πώληση θα συνεπαγόταν ότι η Via Chem Slovakia είχε προτείνει και καταβάλει τιμή χαμηλότερη από την αγοραία αξία.

- 242 Κατά τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι δύο διαδικασίες πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών επιβεβαιώνουν ότι η τιμή πώλησως στη Via Chem Slovakia ήταν σύμφωνη προς τους όρους της αγοράς, πλην όμως πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως σημείωσε η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλόμενης απόφασης, στην πρόσκληση προς υποβολή προσφορών του 2010 ανταποκρίθηκε ένας μόνον ενδιαφερόμενος, την προσφορά του οποίου αρνήθηκε ο σύνδικος, πιστεύοντας ότι μπορούσε να επιτύχει καλύτερη προσφορά.
- 243 Εξάλλου, από το γεγονός ότι οι δύο υποψήφιοι αγοραστές κατά το τελευταίο στάδιο της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011 είχαν καταθέσει προσφορές παραπλήσιες με αυτές της πρώτης προσφοράς (αιτιολογική σκέψη 16 της προσβαλλόμενης απόφασης), η προσφεύγουσα συνάγει το συμπέρασμα ότι το εν λόγω γεγονός αποδεικνύει ότι η τιμή αντιστοιχούσε στην αγοραία αξία. Το επιχείρημα αυτό πρέπει ωστόσο να απορριφθεί, αφενός, διότι ένας από τους δύο υποψηφίους αγοραστές ήταν η εταιρία της οποίας η προσφορά είχε απορριφθεί κατά την πρόσκληση προς υποβολή προσφορών του 2010 και, αφετέρου, για τους λόγους που εκτίθενται στις σκέψεις 232 και 240 ανωτέρω.
- 244 Κατά τέταρτο λόγο, απαντώντας σε επιχείρημα της προσφεύγουσας, η Επιτροπή υποστήριξε ότι η «ex post συνταχθείσα ανάλυση», από τον σύνδικο, της τιμής που προσέφερε η Via Chem Slovakia δεν απέδειξε ότι η τιμή αυτή αντιστοιχούσε στην αγοραία αξία. Η εν λόγω ανάλυση αφορούσε το αν, στο εν λόγω στάδιο, η πώληση της επιχειρήσεως στη Via Chem Slovakia ήταν η καλύτερη λύση.
- 245 Συναφώς, πρέπει να σημειωθεί ότι, απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Επιτροπή ανέφερε ότι χαρακτήριζε την ανάλυση «ex post» διότι είχε πραγματοποιηθεί μετά την παραλαβή των προσφορών στο πλαίσιο της διαδικασίας πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011. Από την ως άνω ανάλυση, που γνωστοποιήθηκε από την Επιτροπή στο πλαίσιο μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας, προκύπτει ότι αυτή αφορούσε το αν, στο εν λόγω στάδιο, η πώληση της επιχειρήσεως στη Via Chem Slovakia ήταν η καλύτερη λύση. Εξ αυτού προκύπτει επίσης ότι ο σύνδικος δεν θεώρησε ότι η τιμή που πρότεινε η Via Chem Slovakia αντιστοιχούσε οπωσδήποτε στην αγοραία αξία, αλλά ότι η τιμή αυτή αποτελούσε ένδειξη ότι έπρεπε να προβεί στην πώληση της NCHZ, διότι η αναβολή της πώλησεως αυτής θα είχε άλλες αρνητικές συνέπειες για την εν λόγω εταιρία, ειδικότερα αν η δραστηριότητά της συνεχιζόταν στο πλαίσιο της πτώχευσης.
- 246 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, οι όροι της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2011 δεν παρείχαν τη δυνατότητα να συναχθεί ότι η πώληση είχε ως σκοπό τη μεγιστοποίηση της τιμής και η Επιτροπή ορθώς έκρινε ότι δεν υπήρχαν εγγυήσεις όσον αφορά το ότι η τιμή πώλησεως την οποία κατέβαλε η Via Chem Slovakia αντιστοιχούσε στην αγοραία αξία της επιχειρήσεως NCHZ.

γ) Επί της πώλησεως από τη Via Chem Slovakia στην προσφεύγουσα

- 247 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, παρά το γεγονός ότι οι όροι της πώλησεως μεταξύ Via Chem Slovakia και της ίδιας δεν ασκούν επιρροή λόγω του ότι η πρώτη πώληση πραγματοποιήθηκε στην αγοραία αξία, πρέπει να θεωρηθεί ότι η τιμή πώλησεως που έχει αποτελέσει το αντικείμενο διαπραγμάτευσης μεταξύ ιδιωτών επιχειρηματιών σε οικονομία αγοράς τεκμαίρεται ότι είναι σύμφωνη προς τους όρους της αγοράς, ακόμη και αν δεν υφίσταται πρόσκληση προς υποβολή προσφορών.

- 248 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή θεώρησε ότι η πώληση της Via Chem Slovakia στην προσφεύγουσα ήταν μια συναλλαγή μεταξύ δύο ιδιωτικών εταιριών χωρίς να έχει υπάρξει πρόσκληση προς υποβολή προσφορών. Επισημάνε ότι οι εν λόγω εταιρίες απλώς συμφώνησαν επί της τιμής, χωρίς κάποια άλλη οντότητα να έχει τη δυνατότητα να προτείνει καλύτερη τιμή. Συνεπέρανε ότι οι αμφιβολίες σχετικά με το αν το αντίτιμο που καταβλήθηκε από τη Via Chem Slovakia ήταν σύμφωνο προς την αγοραία αξία αφορούσαν ως εκ τούτου και την τιμή που καταβλήθηκε από την προσφεύγουσα (αιτιολογική σκέψη 146 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 249 Πρέπει να απορριφθεί η εκ μέρους της προσφεύγουσας αναφορά σε πρακτική που φέρεται ότι ακολουθεί η Επιτροπή στις αποφάσεις της, καθόσον η πρακτική λήψης αποφάσεων της Επιτροπής σε άλλες υποθέσεις δεν είναι ικανή να θίξει το κύρος της προσβαλλόμενης απόφασης, η οποία μπορεί να εκτιμηθεί μόνον υπό το πρίσμα των αντικειμενικών κανόνων της Συνθήκης (πρβλ. απόφαση της 20ής Μαΐου 2010, *Todaro Nunziatina & C.*, C-138/09, EU:C:2010:291, σκέψη 21, και της 17ης Δεκεμβρίου 2015, *SNCF κατά Επιτροπής*, T-242/12, EU:T:2015:1003, σκέψη 121).
- 250 Εξάλλου, είναι ακριβές ότι, όπως έκρινε η Επιτροπή στην προσβαλλόμενη απόφαση, το γεγονός ότι δεν υπήρξε ανταγωνισμός κάθε άλλο παρά δημιουργεί βεβαιότητα ότι η τιμή ήταν σύμφωνη προς την αγοραία αξία ή ήταν χαμηλότερη.

δ) Συμπέρασμα

- 251 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, όπως θεώρησε, κατ' ουσίαν, η Επιτροπή στις αιτιολογικές σκέψεις 144 έως 146 και 168 της προσβαλλόμενης απόφασης, πρέπει να συναχθεί ότι δεν είναι βέβαιο ότι οι δύο διαδοχικές πωλήσεις πραγματοποιήθηκαν στην αγοραία αξία.

3. Επί της εκτάσεως της συναλλαγής

- 252 Κατά την προσφεύγουσα, το μόνο κριτήριο που δεν συνηγορεί κατά της υπάρξεως καταστρατήγησης έγκειται στην έκταση της συναλλαγής. Διατείνεται ότι, ακόμη και αν μια πώληση των στοιχείων ενεργητικού της NCHZ χωριστά θα μπορούσε να δικαιολογήσει από μόνη της την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας, απλώς και μόνον το γεγονός ότι τα στοιχεία ενεργητικού της NCHZ πωλήθηκαν με βάση την αρχή της συνέχισης της δραστηριότητας μεταξύ NCHZ και Via Chem Slovakia δεν αρκεί για να διαπιστωθεί η ύπαρξη οικονομικής συνέχειας. Περαιτέρω, όσον αφορά την πώληση ορισμένων από τα στοιχεία ενεργητικού της Via Chem Slovakia στην προσφεύγουσα, διότι μεταβιβάστηκε μόνον το 60 % της δραστηριότητας της NCHZ, θα μπορούσε μάλιστα να υποστηριχθεί ότι η έκταση της μεταβιβάσεως δεν ήταν επαρκής για να ικανοποιήσει το ως άνω κριτήριο, οπότε η οικονομική συνέχεια θα μπορούσε να αποκλειστεί για τον λόγο αυτό και μόνον.
- 253 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί την επιχειρηματολογία της προσφεύγουσας. Φρονεί ότι η έκταση της συναλλαγής είναι ένα ιδιαίτερα σημαντικό κριτήριο και τονίζει ότι η προσφεύγουσα δεν θέτει υπό αμφισβήτηση τα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν επί του ζητήματος αυτού στην προσβαλλόμενη απόφαση, αλλά επιχειρεί να ελαχιστοποιήσει τη σημασία της εν λόγω πτυχής, ενώ στη νομολογία δεν υφίστανται στοιχεία που να στηρίζουν την άποψή της.
- 254 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, κατά πρώτο λόγο, η Επιτροπή σημείωσε ότι, όσο μεγαλύτερο είναι το μέρος της αρχικής επιχειρήσεως που μεταβιβάζεται σε μια νέα οντότητα, τόσο πιθανότερο είναι η οικονομική δραστηριότητα που σχετίζεται με τα στοιχεία αυτά ενεργητικού να συνεχίσει να επωφελείται από τη μη συμβατή με την εσωτερική αγορά ενίσχυση (αιτιολογική σκέψη 149 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 255 Κατά δεύτερο λόγο, η Επιτροπή παρατήρησε, αφενός, ότι η πώληση στη Via Chem Slovakia αφορούσε το σύνολο της δραστηριότητας της NCHZ, ως επιχειρήσεως σε λειτουργία (αιτιολογικές σκέψεις 150 και 151 της προσβαλλόμενης απόφασης). Παρατήρησε, αφετέρου, ότι, όσον αφορά την πώληση στην

προσφεύγουσα, το πεδίο δραστηριότητας της επιχειρήσεως που αγόρασε η προσφεύγουσα ήταν το ίδιο με το προηγούμενο πεδίο των δραστηριοτήτων της NCHZ και ότι αναλήφθηκε άνω του 95 % των εργαζομένων της NCHZ (αιτιολογική σκέψη 152 της προσβαλλόμενης απόφασης). Σημείωσε επίσης ότι, με εξαίρεση τα ακίνητα, η προσφεύγουσα είχε αναλάβει όλα τα στοιχεία ενεργητικού και όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της μεταβιβασθείσας επιχείρησης (αιτιολογικές σκέψεις 153 και 156 της προσβαλλόμενης απόφασης). Κατά την Επιτροπή, το γεγονός ότι ένα μέρος των στοιχείων αυτών χρησιμοποιούνταν δυνάμει συμβάσεως μισθώσεως, και όχι στο πλαίσιο δικαιώματος άμεσης ιδιοκτησίας, ουδόλως επηρεάζει το γεγονός ότι η προσφεύγουσα συνεχίζει «απλώς» τις οικονομικές δραστηριότητες της NCHZ στην ίδια έκταση όπως και πριν από τη συναλλαγή (αιτιολογική σκέψη 156 της προσβαλλόμενης απόφασης). Επιπλέον, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η προσφεύγουσα είχε διατηρήσει την τότε διεύθυνση της NCHZ (αιτιολογική σκέψη 154 της προσβαλλόμενης απόφασης), αφού ανακοίνωσε στον Τύπο, κατά τον χρόνο κτήσεως της δραστηριότητας της εταιρίας αυτής, ότι δεν προέβλεπε καμία μεγάλη αλλαγή όσον αφορά το προσωπικό ή την παραγωγή και ότι θα διατηρούσε την υφιστάμενη διεύθυνση (αιτιολογική σκέψη 155 της προσβαλλόμενης απόφασης). Ως εκ τούτου, κατά την Επιτροπή, η προσφεύγουσα συνέχισε τις δραστηριότητες της NCHZ χωρίς καμία μεγάλη αλλαγή στην εμπορική πολιτική, στο προσωπικό ή στην παραγωγή (αιτιολογική σκέψη 158 της προσβαλλόμενης απόφασης).

- 256 Πρέπει να σημειωθεί ότι, προκειμένου να αποδειχθεί ότι η έκταση της συναλλαγής είναι στην πραγματικότητα ένα αρνητικό κριτήριο που μπορεί από μόνο του να αποκλείσει, όταν δεν πληρούται, τη δυνατότητα να αποσκοπεί η οικεία συναλλαγή την καταστρατήγηση της αποφάσεως περί ανακτήσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το ως άνω συμπέρασμα προκύπτει από τη νομολογία, παραθέτει δε συναφώς το σημείο 67 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα A. Tizzano στην υπόθεση Γερμανία κατά Επιτροπής (C-277/00, EU:C:2003:354). Το σημείο αυτό όμως, επαναλαμβάνει ένα επιχείρημα της Επιτροπής και δεν περιλαμβάνει, σε αντίθεση με όσα προβάλλονται, καμία συμπληρωματική αναφορά. Επιπλέον, καίτοι από τη νομολογία προκύπτει ότι μπορούν να λαμβάνονται υπόψη διάφορα στοιχεία, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται «το αντικείμενο της μεταβιβάσεως (στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού, διατήρηση του ίδιου εργατικού δυναμικού, δεσμευμένα περιουσιακά στοιχεία)» (βλ. σκέψη 208 ανωτέρω), εξ αυτού όμως δεν προκύπτει ότι η οικονομική συνέχεια πρέπει να αποκλείεται σε περίπτωση που η συναλλαγή έχει μικρή έκταση.
- 257 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα προκειμένου να αμφισβητήσει τις εκτιμήσεις που παρατίθενται στην προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά την έκταση των δύο διαδοχικών πωλήσεων, με εξαίρεση ωστόσο το επιχείρημα ότι μεταβιβάστηκε στην προσφεύγουσα μόνον το 60 % των σχετικών δραστηριοτήτων. Εντούτοις, η Επιτροπή απάντησε στο επιχείρημα αυτό στην αιτιολογική σκέψη 153 της προσβαλλόμενης απόφασης, η δε προσφεύγουσα δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα για να αντικρούσει τις παρατηρήσεις κατά τις οποίες η ίδια εκμίσθωνε στη Via Chem Slovakia τα ακίνητα (γήπεδα και κτίρια) τα οποία δεν είχε αποκτήσει και τα οποία ήταν απαραίτητα για την παραγωγή χημικών προϊόντων. Επιπλέον, δεν προβάλλει κανένα επιχείρημα για να αμφισβητήσει τις άλλες παρατηρήσεις της Επιτροπής κατά τις οποίες η προσφεύγουσα συνέχιζε τις δραστηριότητες της NCHZ χωρίς καμία σημαντική αλλαγή στην εμπορική πολιτική, στο προσωπικό ή στην παραγωγή (βλ. σκέψη 255 ανωτέρω).
- 258 Οι παρατηρήσεις, ωστόσο, της Επιτροπής στην προσβαλλόμενη απόφαση δεν φαίνονται να πάσχουν λόγω πλάνης, από αυτές δε είναι δυνατό να συναχθεί ότι, εν προκειμένω, η έκταση της συναλλαγής, υπό την έννοια του αντικειμένου της μεταβιβάσεως, συνηγορεί υπέρ της υπάρξεως οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας. Το γεγονός ότι η τελευταία δεν απέκτησε τα αναγκαία για την παραγωγή χημικών προϊόντων ακίνητα, ήτοι τα γήπεδα και τα κτίρια, αλλά τα μίσθωσε, δεν μπορεί να κλονίσει το ως άνω συμπέρασμα, διότι η ίδια έχει στη διάθεσή της τη χρήση του συνόλου των στοιχείων που της παρέχουν τη δυνατότητα να συνεχίσει τη δραστηριότητα της NCHZ.

4. Επί της οικονομικής λογικής της συναλλαγής

- 259 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, παραπέμποντας στο σημείο 33 της ανακοινώσεως του 2007, ότι το κριτήριο σχετικά με την οικονομική λογική της συναλλαγής δεν αποσκοπεί να εξασφαλίσει ότι ο αγοραστής χρησιμοποιεί τα στοιχεία ενεργητικού διαφορετικά σε σχέση με τον πωλητή, αλλά να προσδιορίσει αν κάποιος οικονομικός λόγος διαφορετικός από την πρόθεση καταστρατήγησης της αποφάσεως περί ανακτήσεως δικαιολογεί τη συναλλαγή. Το εν λόγω κριτήριο δεν προορίζεται να χρησιμοποιείται σε άλλες καταστάσεις πέραν της ως άνω ένδειξης καταστρατήγησης, αποδεικνύεται δε ιδιαίτερα χρήσιμο στις ενδοομιλικές συναλλαγές. Όταν, όπως εν προκειμένω, τα στοιχεία ενεργητικού πωλούνται σε τρίτον στο πλαίσιο διαδικασίας πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών εντασσόμενης σε μια πτωχευτική διαδικασία, το οικονομικό κίνητρο των μερών είναι πρόδηλο. Αφενός, ο πωλητής, εν προκειμένω ο σύνδικος της πτώχευσης, επιδιώκει να αποκτήσει ρευστότητα για να μπορέσει να εξοφλήσει τα χρέη της πτωχεύσασας εταιρίας, προς τούτο δε, πωλεί, όπως εν προκειμένω, τα στοιχεία ενεργητικού με βάση την αρχή της συνέχισης της λειτουργίας προκειμένου να ικανοποιήσει τις απαιτήσεις των δανειστών, αν η πώληση αυτή παρέχει τη δυνατότητα δημιουργίας υψηλότερων εσόδων σε σχέση με την πώληση των επιμέρους στοιχείων ενεργητικού. Αφετέρου, ο αγοραστής πραγματοποιεί μια συναλλαγή η οποία, κατ' αυτόν, δημιουργεί προσδοκία επιτεύξεως κέρδους. Εν πάση περιπτώσει, ο ισχυρισμός της Επιτροπής ότι η απόκτηση των στοιχείων ενεργητικού της NCHZ δεν βρισκόταν σε αντιστοιχία με τις άλλες δραστηριότητες της προσφεύγουσας (αιτιολογική σκέψη 166 της προσβαλλόμενης απόφασης) είναι «παράλογη από οικονομικής πλευράς».
- 260 Η Επιτροπή εκτιμά ότι η προσβαλλόμενη απόφαση δεν πάσχει καμία πλάνη συναφώς. Υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα δεν παραθέτει καμία νομολογία προς στήριξη της ερμηνείας της του κριτηρίου της οικονομικής λογικής της συναλλαγής και, όπως φαίνεται, παραβλέπει το γεγονός ότι το κριτήριο αυτό αναφέρεται στη νομολογία ως ένα από τα στοιχεία που μπορούν να ληφθούν υπόψη προς διαπίστωση οικονομικής συνέχειας μεταξύ του δικαιούχου της κρατικής ενισχύσεως και του αγοραστή των στοιχείων ενεργητικού από τον δικαιούχο αυτόν, και όχι προς απόδειξη μιας ενδεχόμενης καταστρατήγησης της εντολής ανακτήσεως.
- 261 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή παρατήρησε ότι το κριτήριο της οικονομικής λογικής της συναλλαγής έχει ως σκοπό την εξακρίβωση του αν ο αγοραστής κάνει χρήση των στοιχείων ενεργητικού που απέκτησε με τον ίδιο τρόπο όπως και ο πωλητής ή, αντιθέτως, αν εντάσσει τα στοιχεία αυτά ενεργητικού στη δική του εμπορική στρατηγική και πραγματοποιεί με τον τρόπο αυτόν συνέργειες οι οποίες εξηγούν το ενδιαφέρον του για την απόκτηση των εν λόγω στοιχείων (αιτιολογική σκέψη 164 της προσβαλλόμενης απόφασης). Επισήμανε ότι η προσφεύγουσα είχε αποκτήσει ολόκληρο το τμήμα χημικών προϊόντων της NCHZ, ήτοι το κύριο μέρος της δραστηριότητας της εταιρίας αυτής, ως επιχείρηση σε λειτουργία, με πάνω από το 95 % των εργαζομένων, καθώς και τα σχετικά δικαιώματα και υποχρεώσεις, και ότι το χαρτοφυλάκιο παραγωγής και το πεδίο δραστηριοτήτων της προσφεύγουσας ήταν τα ίδια με εκείνα της NCHZ (αιτιολογική σκέψη 165 της προσβαλλόμενης απόφασης). Διευκρίνισε, επιπλέον, ότι η προσφεύγουσα είχε ανακοινώσει στον Τύπο την πρόθεσή της να μην προβεί σε καμία σημαντική αλλαγή του τρόπου λειτουργίας της NCHZ και του πεδίου των δραστηριοτήτων της. Κατά την Επιτροπή, μολονότι η προσφεύγουσα ανήκε σε έναν μεγάλο όμιλο εταιριών, φαίνεται ότι δεν υπήρχαν σημαντικά αποτελέσματα συνέργειας με τα άλλα μέλη του ομίλου (αιτιολογική σκέψη 166 της προσβαλλόμενης απόφασης). Συνήγαγε ότι δεν υφίστατο αλλαγή στην εμπορική στρατηγική και στη χρησιμοποίηση από την προσφεύγουσα των στοιχείων ενεργητικού με τον ίδιο τρόπο όπως ο πωλητής (αιτιολογική σκέψη 167 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 262 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι δεν απαιτείται να υπάρχει πρόθεση προκειμένου να διαπιστωθεί καταστρατήγηση της υποχρέωσης ανακτήσεως με τη μεταβίβαση στοιχείων ενεργητικού (βλ. σκέψη 211 ανωτέρω). Επομένως, σε αντίθεση με τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας, το κριτήριο της οικονομικής λογικής της συναλλαγής, το οποίο περιλαμβάνεται μεταξύ των στοιχείων που παραθέτει η

νομολογία (βλ. σκέψη 208 ανωτέρω), δεν χρησιμεύει οπωσδήποτε και αποκλειστικά για τη διαπίστωση του αν ένας οικονομικός λόγος ανεξάρτητος από την πρόθεση καταστρατήγησης δικαιολογεί τη συναλλαγή αυτή.

- 263 Στη συνέχεια, πρέπει να σημειωθεί ότι δεν μπορεί να προβάλλεται, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ότι η οικονομική λογική που διέπει τη μεταβίβαση των στοιχείων ενεργητικού της NCHZ με βάση την αρχή της συνέχισης της λειτουργίας της εταιρίας αυτής ήταν προφανώς η μεγιστοποίηση του τιμήματος προκειμένου να εξοφληθούν οι απαιτήσεις των δανειστών. Πράγματι, όπως συνάγεται ανωτέρω, η διαδικασία της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών που οδήγησε στην πώληση στη Via Chem Slovakia δεν είχε οργανωθεί έτσι ώστε να εξασφαλιστεί η πώληση στην υψηλότερη δυνατή τιμή (βλ. σκέψη 246 ανωτέρω).
- 264 Τέλος, όσον αφορά την πώληση στην προσφεύγουσα, η Επιτροπή παραδέχθηκε ότι ορισμένα μέλη του ομίλου εταιριών στον οποίο ανήκε η προσφεύγουσα δραστηριοποιούνταν επίσης στη χημική βιομηχανία, επισημαίνοντας ωστόσο ότι οι τομείς δραστηριότητας ήταν διαφορετικοί. Η προσφεύγουσα όμως αμφισβητεί την ως άνω εκτίμηση περί ελλείψεως συνεργιών προβάλλοντας αστήρικτα μόνον επιχειρήματα. Εν πάση περιπτώσει, το μη αμφισβητηθέν γεγονός ότι, όπως έκρινε η Επιτροπή, η προσφεύγουσα χρησιμοποιούσε απλώς τα στοιχεία ενεργητικού με τον ίδιο τρόπο όπως και η NCHZ, χωρίς μεταβολή της εμπορικής στρατηγικής, οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η οικονομική λογική της πώλησης στην προσφεύγουσα ήταν, για αυτήν, η συνέχιση των δραστηριοτήτων τις οποίες ασκούσε προηγουμένως η NCHZ.
- 265 Επομένως, η Επιτροπή ορθώς συνεπέρανε, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη, ότι η οικονομική λογική της συναλλαγής αποτελούσε ένδειξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας.

5. Επί των λοιπών στοιχείων που εξέτασε η Επιτροπή

α) Επί της προθέσεως αποφυγής των συνεπειών της απόφασης περί ανακτήσεως

- 266 Η προσφεύγουσα σημειώνει ότι, στην αιτιολογική σκέψη 131 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή, παρά το γεγονός ότι διαπίστωσε ότι, ακόμη και αν η ίδια δεν είχε καμία άμεση απόδειξη ότι η συναλλαγή είχε ως σκοπό την αποφυγή των αποτελεσμάτων μιας ενδεχόμενης απόφασης περί ανακτήσεως, δέχθηκε ωστόσο επίσης ότι οι σλοβακικές αρχές γνώριζαν σαφώς ότι η Επιτροπή διεξήγε προκαταρκτική έρευνα κατόπιν καταγγελίας κατατεθείσας στις 17 Οκτωβρίου 2011 και γνώριζαν την ύπαρξη του προστίμου 19,6 εκατομμυρίων ευρώ που είχε επιβληθεί λόγω συμπράξεως στην NCHZ με την απόφαση της 22ας Ιουλίου 2009. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή «άφησε να εννοηθεί» εσφαλμένως ότι τα δύο αυτά στοιχεία αποδείκνυαν εμμέσως την πρόθεση αποφυγής των αποτελεσμάτων της εντολής περί ανακτήσεως. Στο υπόμνημα απαντήσεως, η προσφεύγουσα αναφέρει ότι σημείωσε ότι η Επιτροπή παραδέχεται ότι η υπό κρίση υπόθεση δεν αφορά περίπτωση καταστρατήγησης.
- 267 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, υποστηρίζει ότι διαπίστωσε την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας, η οποία μπορούσε να υφίσταται ανεξάρτητα από την ύπαρξη συγκεκριμένης προθέσεως καταστρατήγησης μιας απόφασης περί ανακτήσεως, και ότι ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι η υπό κρίση υπόθεση αφορούσε μια περίπτωση καταστρατήγησης (αιτιολογική σκέψη 131 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 268 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή δεν συνεπέρανε την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας λόγω, ιδίως, μιας προθέσεως καταστρατήγησης της επιβληθείσας με την εν λόγω απόφαση υποχρέωσης περί ανακτήσεως. Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας είναι αλυσιτελές.

β) Επί των σχέσεων μεταξύ του αρχικού ιδιοκτήτη και του νέου ιδιοκτήτη της NCHZ

- 269 Κατά την προσφεύγουσα, τα στοιχεία ενεργητικού πωλήθηκαν σε τρίτους που δεν είχαν καμία σχέση με την NCHZ ή τους μετόχους της, πράγμα το οποίο φέρεται ότι δέχθηκε η Επιτροπή, κατ' ουσίαν, στην προσβαλλόμενη απόφαση. Ομοίως, δεν υφίστατο σχέση μεταξύ NCHZ και Via Chem Slovakia. Στο υπόμνημα απαντήσεως, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν προβάλλει κανένα νομικό ή οικονομικό επιχείρημα από το οποίο να προκύπτει ο λόγος για τον οποίο το κριτήριο αυτό δεν θα έπρεπε να χρησιμεύει παρά μόνο προς απόδειξη της υπάρξεως οικονομικής συνέχειας και όχι για να κλονίσει την ύπαρξη τέτοιας συνέχειας. Στην πραγματικότητα, το εν λόγω κριτήριο παρέχει τη δυνατότητα προσδιορισμού του αν η πώληση έχει πραγματοποιηθεί με σκοπό την καταστρατήγηση της αποφάσεως περί ανακτήσεως.
- 270 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, παρατηρεί ότι το στοιχείο αυτό ελήφθη υπόψη προς εκτίμηση της οικονομικής συνέχειας, πλην όμως διατείνεται ότι κανένα ιδιαίτερο συμπέρασμα δεν μπορεί να συναχθεί από το γεγονός ότι η ταυτότητα των ιδιοκτητών εξακολουθεί να μην είναι γνωστή, καθόσον μάλιστα η προσβαλλόμενη απόφαση δεν αφορά την πρόθεση καταστρατήγησης της διαταγής ανακτήσεως. Στο υπόμνημα ανταπάντησεως, αμφισβητεί, επικαλούμενη την απόφαση της 28ης Μαρτίου 2012, Ryanair κατά Επιτροπής (T-123/09, EU:T:2012:164, σκέψη 156), το επιχείρημα της προσφεύγουσας κατά το οποίο, ελλείψει ταυτότητας μεταξύ των ιδιοκτητών, δεν μπορεί να αποδειχθεί καμία καταστρατήγηση και, επομένως, καμία οικονομική συνέχεια.
- 271 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή ανέφερε ότι «[ε]λλείπει απόδειξης περί του αντιθέτου, εικάζει ότι δεν υπάρχουν δεσμοί μεταξύ των αρχικών και των νέων ιδιοκτητών της δραστηριότητας της NCHZ που μεταβιβάστηκε [στην προσφεύγουσα]» (αιτιολογική σκέψη 162 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 272 Πρέπει να σημειωθεί ότι, μεταξύ των κρίσιμων στοιχείων που παρατίθενται στη νομολογία, περιλαμβάνεται η ταυτότητα των μετόχων ή των ιδιοκτητών της επιχειρήσεως που αναλαμβάνει και της αρχικής επιχειρήσεως (βλ. σκέψη 208 ανωτέρω). Όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 159 έως 162 και 168 έως 170 της προσβαλλόμενης απόφασης, η Επιτροπή εξέτασε μεν το ως άνω στοιχείο, αλλά δεν δέχθηκε, ορθώς, ότι αυτό αποτελούσε ένδειξη περί της υπάρξεως οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας. Θεώρησε εντούτοις, επίσης ορθώς, στο πλαίσιο της συνολικής εκτιμήσεως των διαφόρων εξετασθέντων στοιχείων, ότι η ανυπαρξία σχέσεως μεταξύ των παλαιών και των νέων ιδιοκτητών της NCHZ δεν παρείχε τη δυνατότητα αποκλεισμού της υπάρξεως μιας τέτοιας οικονομικής συνέχειας.
- 273 Εξάλλου, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το στοιχείο αυτό παρέχει τη δυνατότητα προσδιορισμού του αν η πώληση είχε ή όχι πραγματοποιηθεί με σκοπό την καταστρατήγηση της αποφάσεως περί ανακτήσεως, πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές για τον ίδιο λόγο με εκείνον που εκτίθεται στη σκέψη 268 ανωτέρω.

γ) Επί της χρονικής στιγμής της πώλησεως

- 274 Κατά την προσφεύγουσα, οι δανειστές, ο σύνδικος και το súd v Trenčine (πρωτοδικείο του Trenčín) αποφάσισαν, αρκετά πριν από οποιαδήποτε έρευνα στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, να πωλήσουν τα στοιχεία ενεργητικού με βάση την αρχή της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ μέσω διαδικασίας πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν ισχυρίστηκε ότι ο σύνδικος, το súd v Trenčine (πρωτοδικείο του Trenčín), η NCHZ, η Via Chem Slovakia ή η προσφεύγουσα είχαν γνώση, κατά τον χρόνο της πώλησεως ή των πωλήσεων, της διαδικασίας την οποία είχε κινήσει. Η γνώση, όμως, του κινδύνου να εκδοθεί απόφαση περί ανακτήσεως κρατικής ενισχύσεως συνιστά αναγκαία προϋπόθεση για την ύπαρξη καταστρατήγησης. Λαμβανομένης υπόψη της διατυπώσεως της αιτιολογικής σκέψης 168 της προσβαλλόμενης απόφασης, θα πρέπει να

συναχθεί ότι η Επιτροπή δεν ήθελε να στηρίξει το συμπέρασμά της στη χρονική στιγμή της πώλησεως. Παραδέχθηκε σιωπηρώς ότι, εν προκειμένω, το εν λόγω στοιχείο συνηγορούσε κατά της υπάρξεως καταστρατήγησης.

- 275 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, παρατηρεί ότι δεν στηρίχθηκε στο στοιχείο αυτό όταν διαπίστωσε την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας, καθόσον η αιτιολογική σκέψη 163 της προσβαλλόμενης απόφασης περιλαμβάνει απλώς την περιγραφή ενός γεγονότος. Περαιτέρω, υποστηρίζει ότι δεν επιδίωξε να αποδείξει πρόθεση καταστρατήγησης της διαταγής ανακτήσεως. Με το υπόμνημα ανταπάντησεως διατείνεται ότι η άποψη της προσφεύγουσας ότι η υποχρέωση ανακτήσεως δεν θα μπορούσε ποτέ να επεκταθεί σε μη τελούντα σε γνώση της καταστάσεως αγοραστή, παρά την αντικειμενική ύπαρξη οικονομικής συνέχειας, δεν έχει κανένα στήριγμα στη νομολογία, η οποία επίσης δεν παρέχει τη δυνατότητα αποδοχής της απόψεως ότι δεν μπορεί να αποδεικνύεται η ύπαρξη οικονομικής συνέχειας όταν η μεταβίβαση στοιχείων ενεργητικού πραγματοποιείται προ της κινήσεως επίσημης διαδικασίας εξετάσεως.
- 276 Στην αιτιολογική σκέψη 163 της προσβαλλόμενης απόφασης η Επιτροπή εξέτασε το κριτήριο της χρονικής στιγμής της πώλησεως. Παρατήρησε ότι «[η] πώληση πραγματοποιήθηκε αφού η Επιτροπή είχε κινήσει την προκαταρκτική έρευνα της καταγγελίας και διαβίβασε την καταγγελία στο κράτος για την υποβολή παρατηρήσεων» και ότι το σλοβακικό κράτος «ενημερώθηκε ότι υπήρχε πιθανότητα τα εν λόγω μέτρα να συνιστούν ενδεχομένως παράνομη και ασυμβίβαστη ενίσχυση η οποία θα έπρεπε να ανακτηθεί».
- 277 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, μεταξύ των κρίσιμων στοιχείων τα οποία αναφέρει η νομολογία, περιλαμβάνεται «το χρονικό σημείο κατά το οποίο πραγματοποιείται η μεταβίβαση (μετά την έναρξη της έρευνας, την κίνηση της διαδικασίας ή την έκδοση της τελικής αποφάσεως)» (βλ. σκέψη 208 ανωτέρω). Η Επιτροπή εξέτασε ως εκ τούτου το εν λόγω στοιχείο στην αιτιολογική σκέψη 163 της προσβαλλόμενης απόφασης, αλλά δεν αναφέρθηκε σε αυτό στις αιτιολογικές σκέψεις 168 έως 170 της προσβαλλόμενης απόφασης, οι οποίες περιλαμβάνουν τα συμπεράσματά της όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας, ως στοιχείο που αποτελεί ένδειξη για την ύπαρξη μιας τέτοιας συνέχειας εν προκειμένω.
- 278 Εξάλλου, σε αντίθεση με το επιχείρημα της προσφεύγουσας, ουδόλως προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ότι η Επιτροπή παραδέχθηκε σιωπηρώς ότι η χρονική στιγμή κατά την οποία πραγματοποιήθηκε η πώληση συνηγορούσε κατά της υπάρξεως περιπτώσεως καταστρατήγησης. Πράγματι, η Επιτροπή ανέφερε μόνον ότι, ακόμη και αν δεν διέθετε άμεσες αποδείξεις ότι σκοπός της συναλλαγής ήταν να αποφύγει τις επιπτώσεις μιας ενδεχόμενης απόφασης περί ανακτήσεως, «οι σλοβακικές αρχές εγνώριζαν σαφώς ότι η [ίδια] διεξήγε προκαταρκτική έρευνα κατόπιν της καταγγελίας κατά της NCHZ από τις 17 Οκτωβρίου 2011 [αιτιολογική σκέψη 2 της προσβαλλόμενης απόφασης] και ότι υπήρχε απαίτηση για την καταβολή του προστίμου ύψους 19,6 εκατομμυρίων ευρώ επιβληθέντος στην NCHZ με την απόφαση της 22ας Ιουλίου 2009 [αιτιολογική σκέψη 12 της προσβαλλόμενης απόφασης]» (αιτιολογική σκέψη 131 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 279 Επιπροσθέτως, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, με το επιχείρημα ότι η γνώση της υπάρξεως αποφάσεως περί ανακτήσεως κρατικής ενισχύσεως, ή τουλάχιστον, το ενδεχόμενο εκδόσεως μιας τέτοιας απόφασης, συνιστά αναγκαία προϋπόθεση για την ύπαρξη καταστρατήγησης όσον αφορά την ανάκτηση, η προσφεύγουσα προβάλλει την πραγματοποίηση της πώλησεως με σκοπό να αποφύγει την ανάκτηση της κρατικής ενισχύσεως. Το επιχείρημα αυτό όμως πρέπει να απορριφθεί ως αλυσιτελές για τον ίδιο λόγο όπως και εκείνο που εκτίθεται στη σκέψη 268 ανωτέρω.
- 280 Ως εκ περισσού, πρέπει να διευκρινιστεί ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η απόφαση πώλησεως της NCHZ με βάση την αρχή της συνέχισης της λειτουργίας της είχε ληφθεί πριν υπάρξει οποιαδήποτε ένδειξη ότι η Επιτροπή διεξήγε έρευνα για ενδεχόμενη κρατική ενίσχυση. Ακόμη και αν ληφθεί ως βάση η ημερομηνία της πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών του 2010 ή, μετά την αποτυχία

αυτής, η ημερομηνία της εκτελεστικής διατάξεως του súd v Trenčín (πρωτοδικείου του Trenčín) που υποχρέωσε τον σύνδικο να προβεί σε πώληση τον Ιούνιο του 2011, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν είχε τότε παραλάβει την καταγγελία της παρεμβαίνουσας. Ακόμη, δεν είναι κατ' ανάγκη σημαντικό το γεγονός ότι η σύμβαση πωλήσεως με τη Via Chem Slovakia συνήφθη τελικά στις 16 Ιανουαρίου 2012, ήτοι την ημέρα κατά την οποία η Επιτροπή απηύθυνε στην Σλοβακική Κυβέρνηση το σλοβενικό κείμενο της καταγγελίας, η οποία είχε ήδη γνωστοποιηθεί, σε άλλη γλώσσα διαφορετική από τη σλοβακική, στις 17 Οκτωβρίου 2011. Αντιθέτως, πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά την πώληση της NCHZ στην προσφεύγουσα, τον Αύγουστο του 2012, η ύπαρξη καταγγελίας ήταν γνωστή, διεξαγόταν δε η εξέταση που προηγείται του επίσημου σταδίου έρευνας. Η ίδια η προσφεύγουσα σημειώνει ότι ο σύνδικος είχε λάβει μια πρώτη ένδειξη περί της υπάρξεως προκαταρκτικής εξετάσεως στον τομέα των ενισχύσεων από την Επιτροπή λόγω ενός εγγράφου της 2ας Απριλίου 2012, που του παραδόθηκε στις 10 Απριλίου 2012. Επομένως, κατά τη δεύτερη πώληση, η Via Chem Slovakia και η προσφεύγουσα όφειλαν να είναι εν γνώση της καταστάσεως, διότι, όσον αφορά την προσφεύγουσα, σε αντίθεση με όσα αυτή προέβαλε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση απαντώντας σε ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, πρέπει να σημειωθεί ότι κάθε επιμελής επιχειρηματίας κανονικά ενημερώνεται πλήρως για την οικονομική κατάσταση της οντότητας την οποία προτίθεται να αγοράσει.

6. Επί της συνολικής εκτιμήσεως της Επιτροπής όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας

- 281 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή στήριξε το συμπέρασμά της για την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας στο γεγονός ότι το καταβληθέν αντίτιμο για τις δύο διαδοχικές πωλήσεις πιθανώς δεν ήταν σύμφωνο προς την αγοραία αξία, καθώς και στην έκταση της συναλλαγής, υπό την έννοια του αντικειμένου της μεταβιβάσεως, και στην οικονομική λογική (αιτιολογικές σκέψεις 168 και 169 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 282 Από την ανάλυση της προσβαλλόμενης απόφασης απορρέει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πλάνη εκτιμώντας, πρώτον, ότι τόσο η έκταση της συναλλαγής (το αντικείμενο της μεταβιβάσεως) όσο και η οικονομική λογική της μπορούσαν να συνιστούν ενδείξεις περί της υπάρξεως οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας (βλ. σκέψεις 254 έως 258 και 261 έως 265 ανωτέρω) και, δεύτερον, ότι δεν μπορούσε να θεωρείται βέβαιο ότι οι δύο διαδοχικές πωλήσεις είχαν γίνει στην αγοραία αξία (βλ. σκέψη 251 ανωτέρω).
- 283 Στο πλαίσιο αυτό, λαμβανομένου υπόψη του ότι, κατά τη νομολογία, αφενός, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η τιμή της μεταβιβάσεως ήταν σύμφωνη προς την αγοραία αξία, τούτο αποτελούσε ένα μόνο στοιχείο στην ανάλυση περί της υπάρξεως ενδεχόμενης οικονομικής συνέχειας και, αφετέρου, η καταβολή τιμής σύμφωνης προς τους όρους της αγοράς μπορεί να μην αρκεί για να εξουδετερώσει το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα που συνδέεται με το όφελος από τις παράνομες ενισχύσεις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, λόγω των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, η Επιτροπή βασίμως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έπρεπε να επεκταθεί στην προσφεύγουσα η υποχρέωση ανακτήσεως, ανεξάρτητα από κάθε διαπίστωση προθέσεως προς διάπραξη καταστρατήγησης.
- 284 Κατά συνέπεια, ο τέταρτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Z. Επί του πέμπτου επικουρικός προβαλλόμενου λόγου, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, και του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, λόγω του μη περιορισμού της υποχρέωσης προς ανάκτηση της προβαλλόμενης κρατικής ενισχύσεως στην προσφεύγουσα στο 60 % του ποσού της εν λόγω ενισχύσεως

- 285 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει, επικουρικός, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει έλλειψη νομιμότητας, καθόσον η Επιτροπή δεν περιόρισε την υποχρέωση ανακτήσεως στο 60 % του ποσού της κρατικής ενισχύσεως που φέρεται χορηγηθείσα στην NCHZ. Υποστηρίζει ότι δεν μπορούσε να είναι ο δικαιούχος του συνόλου του εν λόγω ποσού, διότι αγόρασε από τη Via Chem Slovakia μόνον το 60 % των στοιχείων ενεργητικού της NCHZ και ότι, επιπλέον, δεν επωφελείται εμμέσως από το απομένον στην κυριότητα της Via Chem Slovakia, διότι καταβάλλει μίσθωμα το οποίο έχει προσδιοριστεί σύμφωνα με τους όρους της αγοράς.
- 286 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, αμφισβητεί το βάσιμο της επιχειρηματολογίας της προσφεύγουσας.
- 287 Στην προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι η προσφεύγουσα «μισθώνει την ακίνητη περιουσία (γεωτεμάχια και κτίρια) που είναι αναγκαία για την παραγωγή χημικών προϊόντων από τη Via Chem Slovakia» και ότι, «[ε]κτός από την ακίνητη περιουσία, όλα τα λοιπά στοιχεία ενεργητικού, δικαιώματα και υποχρεώσεις που σχετίζονται με τη μεταβιβασθείσα δραστηριότητα αναλήφθηκαν από την [προσφεύγουσα, η οποία] τοιουτοτρόπως [...] ασκεί τις δραστηριότητες της NCHZ και συνεχίζει με το ίδιο χαρτοφυλάκιο προϊόντων» (αιτιολογική σκέψη 153 της προσβαλλόμενης απόφασης). Συνεπέρανε ότι «[τ]ο γεγονός ότι μέρος των στοιχείων ενεργητικού χρησιμοποιούνται βάσει σύμβασης μίσθωσης παρά άμεσης ιδιοκτησίας δεν αλλάζει το γεγονός ότι η [προσφεύγουσα] συνεχίζει απλώς τις οικονομικές δραστηριότητες της NCHZ στο ίδιο πεδίο όπως πριν από τη συναλλαγή» (αιτιολογική σκέψη 156 της προσβαλλόμενης απόφασης).
- 288 Όπως έγινε δεκτό, η Επιτροπή βασίμως κατέληξε στο συμπέρασμα ότι έπρεπε να επεκταθεί στην προσφεύγουσα η υποχρέωση ανακτήσεως λόγω της υπάρξεως οικονομικής συνέχειας μεταξύ NCHZ και της ίδιας. Η ως άνω συνέχεια στηρίζεται, μεταξύ άλλων λόγων, στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα είχε στη διάθεσή της το σύνολο των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων της NCHZ προκειμένου να συνεχίσει τις ίδιες δραστηριότητες.
- 289 Επιπλέον, όπως σημειώνει η Επιτροπή, η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί το γεγονός ότι μίσθωνε τα αναγκαία για την παραγωγή χημικών προϊόντων ακίνητα τα οποία δεν είχε αποκτήσει και τα οποία αποτελούσαν το λοιπό 40 % και εξακολουθούσαν να ανήκουν στη Via Chem Slovakia. Η περίπτωση όμως, ότι δεν είχε την κυριότητα, αλλά μίσθωνε, όπως ισχυρίζεται, με μίσθωμα προσδιορισθέν με βάση την αγοραία αξία, τα ως άνω ακίνητα ουδόλως επηρεάζει το γεγονός ότι μπορούσε να τα χρησιμοποιεί υπέρ αυτής για τη συνέχιση των δραστηριοτήτων τις οποίες ασκούσε προηγουμένως η NCHZ.
- 290 Επομένως, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων της υπό κρίση υποθέσεως, οι οποίες οδήγησαν στο συμπέρασμα περί της υπάρξεως οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας, δεν έπρεπε να περιοριστεί η υποχρέωση ανακτήσεως στο 60 %, ο δε πέμπτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.
- 291 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των ανωτέρω σκέψεων, η παρούσα προσφυγή πρέπει να απορριφθεί.

Επί των δικαστικών εξόδων

- ²⁹² Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.
- ²⁹³ Σύμφωνα με το άρθρο 138, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, η AlzChem, παρεμβαίνουσα υπέρ της Επιτροπής, φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει τη Fortischem a.s. στα δικαστικά έξοδά της, καθώς και σε εκείνα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.
- 3) Η AlzChem AG φέρει τα δικαστικά έξοδά της.

Berardis

Παπασάββας

Spineanu-Matei

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 24 Σεπτεμβρίου 2019.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

I. Ιστορικό της διαφοράς.....	2
II. Η προσβαλλόμενη απόφαση	4
III. Διαδικασία	6
IV. Αιτήματα των διαδίκων	7
V. Σκεπτικό	7
A. Επί του τρίτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ όσον αφορά το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως προς την NCHZ.....	8
B. Επί του πρώτου και του δευτέρου σκέλους του πρώτου λόγου, που αντλούνται, αντιστοίχως, από μη μεταφορά κρατικών πόρων και από ανυπαρξία οικονομικού πλεονεκτήματος υπέρ της NCHZ.....	11
1. Υπόμνηση της νομολογίας	12
2. Η προσβαλλόμενη απόφαση	13
3. Επί του χαρακτηρισμού του πρώτου μέτρου από την Επιτροπή ως κρατικής ενισχύσεως ...	14
α) Επί των προϋποθέσεων εφαρμογής του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας στην NCHZ λόγω του χαρακτηρισμού της ως «εταιρίας στρατηγικής σημασίας» και επί των συνεπειών της ως άνω εφαρμογής	15
β) Επί του επιχειρήματος της προσφεύγουσας ότι η απόφαση του σλοβακικού κράτους να χαρακτηρίσει την NCHZ ως «εταιρία στρατηγικής σημασίας» ικανοποιούσε το κριτήριο του επιχειρηματία σε οικονομία αγοράς	16
γ) Επί των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας ότι η κατάσταση δεν θα ήταν διαφορετική αν NCHZ είχε υπαχθεί στο κοινό καθεστώς του πτωχευτικού δικαίου.....	18
1) Επί του επιχειρήματος ότι ο πρώτος σύνδικος έλαβε θέση υπέρ της συνέχισης της λειτουργίας της NCHZ πριν από την έκδοση του νόμου για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας	19
2) Επί του επιχειρήματος ότι η αρχική απόφαση του πρώτου συνδίκου επιβεβαιώθηκε από την αρμόδια επιτροπή	20
3) Επί του επιχειρήματος ότι μια απόφαση της αρμόδιας επιτροπής θα έδινε την ίδια ασφάλεια στους πελάτες και στους προμηθευτές όπως και ο νόμος για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας	25
4) Επί του επιχειρήματος ότι η NCHZ δεν έλαβε κανένα συμπληρωματικό πλεονέκτημα στο πλαίσιο της διατήρησης της δραστηριότητάς της που επιβλήθηκε από τον νόμο για τις εταιρίες στρατηγικής σημασίας.....	27
δ) Συμπέρασμα	29

Γ.	Επί του δευτέρου λόγου, που αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης διενέργειας επιμελούς και αμερόληπτης εξετάσεως καθώς και από παράβαση της υποχρέωσης συνεργασίας την οποία υπέχει η Επιτροπή	30
Δ.	Επί του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου, που αντλείται από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά τον υπολογισμό του ποσού της προβαλλόμενης κρατικής ενισχύσεως	33
Ε.	Επί του έκτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ όσον αφορά το συμπέρασμα της Επιτροπής σχετικά με την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας.....	35
ΣΤ.	Επί του τετάρτου λόγου, που αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, και του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999 λόγω επεκτάσεως της υποχρέωσης προς ανάκτηση της προβαλλόμενης κρατικής ενισχύσεως στην προσφεύγουσα	37
	1. Προκαταρκτικές παρατηρήσεις	39
	2. Επί της τιμής πωλήσεως της NCHZ	41
	α) Επί του βάρους αποδείξεως	41
	β) Επί της πωλήσεως στη Via Chem Slovakia	42
	1) Επί της προβαλλόμενης παραδοχής ότι η πώληση πραγματοποιείται στην αγοραία αξία όταν αυτή λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο διαδικασίας πτώχευσης υπό τον έλεγχο δικαστηρίου	42
	2) Επί της προβαλλόμενης εγγυήσεως σχετικά με την καταβολή της υψηλότερης δυνατής τιμής λόγω της πωλήσεως στο πλαίσιο ανοικτής, διαφανούς και άνευ όρων διαδικασίας πρόσκλησης προς υποβολή προσφορών	42
	γ) Επί της πωλήσεως από τη Via Chem Slovakia στην προσφεύγουσα	45
	δ) Συμπέρασμα	46
	3. Επί της εκτάσεως της συναλλαγής.....	46
	4. Επί της οικονομικής λογικής της συναλλαγής	48
	5. Επί των λοιπών στοιχείων που εξέτασε η Επιτροπή.....	49
	α) Επί της προθέσεως αποφυγής των συνεπειών της αποφάσεως περί ανακτήσεως.....	49
	β) Επί των σχέσεων μεταξύ του αρχικού ιδιοκτήτη και του νέου ιδιοκτήτη της NCHZ	50
	γ) Επί της χρονικής στιγμής της πωλήσεως	50
	6. Επί της συνολικής εκτιμήσεως της Επιτροπής όσον αφορά την ύπαρξη οικονομικής συνέχειας μεταξύ της NCHZ και της προσφεύγουσας	52
Ζ.	Επί του πέμπτου επικουρικός προβαλλόμενου λόγου, ο οποίος αντλείται από παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, και του άρθρου 108, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και του άρθρου 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 659/1999, λόγω του μη περιορισμού της υποχρέωσης προς ανάκτηση της προβαλλόμενης κρατικής ενισχύσεως στην προσφεύγουσα στο 60 % του ποσού της εν λόγω ενισχύσεως	53
	Επί των δικαστικών εξόδων	54

